

B. Avrupa Ekonomik Topluluğunu

Kuran Antlaşma

I - ANTLAŞMA METNİ

MAJESTELERİ BELÇİKA KRALI, FEDERAL ALMANYA CUMHURBAŞKANI, FRANSA CUMHURBAŞKANI, İTALYA CUMHURBAŞKANI, ALTES RUAYAL LÜKSEMBURG BÜYÜK DÜŞESİ, MAJESTELERİ HOLLANDA KRALİÇESİ,

Avrupa halkları arasında gittikçe daha sıkı bir birliğin temellerini atmaya KARARLI OLARAK,

Avrupa'yı bölen engelleri ortadan kaldırarak ortak bir girişim ile ülkelerinin ekonomik ve sosyal gelişmesini sağlamaya KARARLI OLARAK,

Halklarının yaşam ve çalışma koşullarını sürekli iyileştirmenin, çabalarının temel amacı olduğunu TEYİT EDEREK,

Büyümede istikrarı, ticarete dengeyi ve rekabette dürüstlüğü sağlamak amacıyla mevcut engellerin ortadan kaldırılması için elbirliği ile harekete geçmenin gerektiğini KABUL EDEREK,

Değişik bölgeler arasındaki gelişme farklılıklarını azaltarak ve daha az gelişmiş bölgelerin kalkınmalarındaki gecikmeyi gidererek, ekonomilerinin birliğini güçlendirmeye ve uyumlu bir şekilde gelişmesini sağlamaya İSTEKLİ OLARAK,

Ortak bir ticaret politikası vasıtasıyla uluslararası ticaretteki kısıtlamaların aşamalı olarak kaldırılmasına katkıda bulunmak ARZUSUYLA,

Avrupa ile denizaşırı ülkelerin dayanışmasını vurgulamak ve Birleşmiş Milletler Antlaşmasının ilkeleri doğrultusunda bu ülkelerin refah düzeylerinin yükselmesini sağlamak NİYETİYLE,

Böylece kaynaklarını bira raya getirerek barış ve özgürlüğün korunup güçlendirilmesine kararlı olarak ve aynı ideali paylaşan diğer Avrupa halklarını çabalarına katılmaya ÇAĞIRARAK,

Bir Avrupa Ekonomik Topluluğu kurmaya karar vermişler ve bu amaçla,

MAJESTELERİ BELÇİKA KRALI:

Dışişleri Bakanı Bay Paul-Henri SPAAK'ı,

Ekonomik İşler Bakanlığı Genel Sekreteri ve Hükümetlerarası Konferans nezdinde Belçika Heyeti Başkanı Baron J.Ch.SNOY ET D'OPPUERS'i,

FEDERAL ALMANYA CUMHURBAŞKANI:

Federal Şansölye Dr.Konrad ADENAUER'ı,

Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı Prof.Dr.Walter HALLSTEIN'ı,

FRANSA CUMHURBAŞKANI:

Dışişleri Bakanı Bay Christian PINEAU'yu,

Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı Bay Maurice FAURE'u,

İTALYA CUMHURBAŞKANI:

Bakanlar Kurulu Başkanı Bay Antonio SEGNI'yi,

Dışişleri Bakanı Prof.Gaetano MARTINO'yu,

ALTES RUAYAL LÜKSEMBURG BÜYÜK DÜŞESİ:

Hükümet Başkanı ve Dışişleri Bakanı Bay Joseph BECH'i,

Hükümetlerarası Konferans nezdinde Lüksemburg Heyeti Başkanı Büyükelçi Bay Lambert SCHAUS'u,

MAJESTELERİ HOLLANDA KRALİÇESİ:

Dışişleri Bakanı Bay Joseph LUNS'u,

Hükümetlerarası Konferans nezdinde Hollanda Heyeti Başkanı Bay J.LINTHORST HOMAN'ı,

tam yetkili temsilcileri olarak atamışlardır.

Yukarıdaki temsilciler, yerinde ve usulüne uygun bulunan yetki belgelerinin teatisinden sonra aşağıdaki hükümler üzerinde anlaşmışlardır.

KISIM BİR

İLKELER

Madde 1

İşbu Antlaşma ile YÜKSEK AKİT TARAFLAR, aralarında bir AVRUPA EKONOMİK TOPLULUĞU kurarlar.

Madde 2

Topluluğun görevi, ortak bir pazarın kurulması ve Üye Devletlerin ekonomik politikalarının giderek yaklaştırılması yoluyla Topluluğun bütününde ekonomik faaliyetlerin uyumlu bir şekilde geliştirilmesini, sürekli ve dengeli bir büyümeyi, daha fazla istikrarı, yaşam standardının hızla yükselmesini ve Topluluğun bir araya getirdiği Devletler arasında daha sıkı ilişkilerin kurulmasını sağlamaktır.

Madde 3

Madde 2'de belirtilen amaçlara ulaşmak üzere işbu Antlaşmada öngörülen şartlara ve takvime uygun olarak Topluluğun göstereceği faaliyetler:

- (a) Üye Devletler arasında gümrük vergileri ile malların ithal ve ihracındaki miktar kısıtlamaları ve eş etkili diğer tüm tedbirlerin ortadan kaldırılmasını,
- (b) üçüncü ülkelere karşı ortak bir gümrük tarifesinin ve ortak bir ticaret politikasının oluşturulmasını,
- (c) Üye Devletler arasında kişilerin, hizmetlerin ve sermayenin serbest dolaşımına ilişkin engellerin ortadan kaldırılmasını,
- (d) tarım alanında ortak bir politikanın oluşturulmasını,
- (e) taşımacılık alanında ortak bir politikanın oluşturulmasını,

- (f) ortak pazar içinde rekabetin bozulmamasını sağlayacak bir sistemin kurulmasını,
 - (g) Üye Devletlerin ekonomik politikalarının koordinasyonuna ve ödemeler dengesindeki bozuklukların giderilmesine imkan verecek usullerin uygulanmasını,
 - (h) Üye Devletler ulusal mevzuatının, ortak pazarın işleyişinin gerektirdiği ölçüde birbirine yaklaştırılmasını,
 - (i) işçilerin istihdam imkanlarını iyileştirmek ve yaşam standartlarının yükseltilmesine katkıda bulunmak amacıyla bir Avrupa Sosyal Fonunun kurulmasını,
 - (j) topluluğun ekonomik büyümesini yeni kaynaklar yaratarak kolaylaştırmaya yönelik bir Avrupa Yatırım Bankasının kurulmasını,
 - (k) ticareti artırmak ve ekonomik ve sosyal kalkınma çabasını birlikte sürdürmek amacıyla denizaşırı ülke ve topraklar ile bir ortaklık kurulmasını,
- kapsar.

Madde 4

1. Topluluğa verilen görevler;

bir AVRUPA PARLAMENTOSU,
bir KONSEY,
bir KOMİSYON,
bir ADALET DİVANI.

aracılığıyla yerine getirilir.

Her kurum işbu Antlaşma ile kendisine verilen yetki sınırları içinde hareket eder.

2. Danışma görevleri ifa eden bir Ekonomik ve Sosyal Komite, Konseye ve Komisyona yardımcı olur.

3. Hesapların denetimi işbu Antlaşma ile kendisine verilen yetki sınırları içinde faaliyet gösteren bir Sayıştay tarafından yapılır.*

* 3.paragraf, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 11.Maddesiyle eklenmiştir.

Madde 5

Üye Devletler, işbu Antlaşmadan kaynaklanan veya Topluluk kurumlarının kararlarından doğan yükümlülüklerin yerine getirilmesini sağlamak üzere gerekli bütün genel veya özel tedbirleri alırlar ve Topluluğun görevini yerine getirmesini kolaylaştırırlar.

Üye Devletler, işbu Antlaşmanın hedeflerinin gerçekleştirilmesini tehlikeye sokabilecek her türlü tedbirden kaçınırlar.

Madde 6

1. Üye Devletler Topluluk kurumları ile yakın işbirliği içinde işbu Antlaşmanın hedeflerine ulaşmak için gerektiği ölçüde kendi ekonomik politikalarını koordine ederler.
2. Topluluk kurumları Üye Devletlerin iç ve dış mali istikrarını tehlikeye düşürmemeye özen gösterirler.

Madde 7

İşbu Antlaşmanın kapsamına giren bütün konularda, Antlaşmada öngörülen özel hükümler saklı kalmak kaydıyla uyrukluk esasına dayalı her türlü ayırıcı uygulama yasaktır.

Konsey, Komisyonun önerisi üzerine, Avrupa Parlamentosu ile işbirliği yaparak nitelikli çoğunlukla bu tür ayırıcı uygulamaları yasaklayan kurallar koyabilir.*

Madde 8

1. Ortak Pazar, on iki yıllık bir geçiş dönemi sürecinde aşamalı olarak kurulur.

* 2.paragraf Tek Avrupa Senedinin 6.Maddesi ile değiştirilmiştir.

Bu geçiş dönemi her biri dört yıllık olmak üzere üç aşamaya ayrılır. Bu aşamaların süresi aşağıda belirtilen şartlara uygun olarak değiştirilebilir.

2. Her aşamada birlikte girişilecek ve yürütülecek faaliyetler bir bütün olarak gösterilmiştir.
3. Birinci aşamadan ikinci aşamaya geçiş, işbu Antlaşmada birinci aşama için özel olarak belirlenen başlıca hedeflere gerçekten ulaşıldığının ve işbu Antlaşmada öngörülen istisnalar ve usuller saklı kalmak kaydıyla yükümlülüklerin yerine getirildiğinin tespit edilmesi şartına bağlıdır.

Bu durum, dördüncü yılın sonunda, Komisyonun raporu üzerine Konsey tarafından oybirliğiyle karar alınarak tespit edilir. Ancak bir Üye Devlet, kendi yükümlülüklerini yerine getirmediğini ileri sürerek oybirliğinin oluşmasını engelleyemez. Oybirliğinin sağlanamaması halinde, birinci aşama bir yıl uzatılır.

Beşinci yılın sonunda Konsey, aynı şartlar uyarınca durumu yeniden tespit eder. Oybirliğinin sağlanamaması halinde birinci aşama kendiliğinden bir yıl daha uzatılır.

Altıncı yılın sonunda, Komisyonun raporu üzerine Konsey nitelikli çoğunlukla karar alarak durumu tespit eder.

4. Son oylamayı izleyen bir ay içinde, azınlıkta kalan her Üye Devlet veya gereken çoğunluk sağlanamamışsa herhangi bir Üye Devlet, kararı tüm Üye Devletleri ve Topluluk kurumlarını bağlayacak olan bir Hakem Kurulu atamasını Konseyden isteme hakkına sahiptir. Bu Hakem Kurulu, Komisyonun önerisi üzerine oybirliğiyle Konsey tarafından atanan üç üyeden oluşur.

Konseyin başvurusu izleyen bir ay içinde bu atamayı

yapmaması halinde, Hakem Kurulunun üyeleri bir aylık yeni bir süre içerisinde Adalet Divanı tarafından atanır.

Hakem Kurulu, Başkanını kendisi seçer.

Hakem Kurulu, kararını, 3. paragrafın son bendinde belirlenen Konseyin oylama tarihini izleyen altı aylık süre içinde açıklar.

5. İkinci ve üçüncü aşamalar, ancak Komisyonun önerisi üzerine oybirliğiyle alınan Konsey kararı ile uzatılabilir ya da kısaltılabilir.
6. Yukarıdaki paragraflarda yer alan hükümlerin uygulanması sonucunda geçiş döneminin toplam süresi, işbu Antlaşmanın yürürlüğe giriş tarihinden itibaren on beş yıldan daha fazla olamaz.
7. İşbu Antlaşmada yer alan istisnai ve aykırı hükümler saklı kalmak kaydıyla, geçiş döneminin sona erme tarihi, öngörülen tüm kuralların yürürlüğe girmesi ve ortak pazarın kurulmasının gerekli kıldığı tüm düzenlemelerin yapılması için son tarihi oluşturur.

Madde 8a*

Topluluk, işbu Antlaşmanın diğer hükümleri saklı kalmak kaydıyla ve bu Madde ile 8b, 8c, 28, 57(2), 59, 70(1), 84, 99, 100a ve 100b Madde hükümlerine uygun olarak iç pazarın 31 Aralık 1992 tarihinde sona erecek süre içerisinde aşamalı olarak kurulmasına yönelik tedbirleri alır.

İç pazar, içinde malların, kişilerin, hizmetlerin ve sermayenin serbest dolaşımının işbu Antlaşma hükümlerine uygun olarak sağlandığı, iç sınırların bulunmadığı bir alanı kapsar.

* Bu madde Tek Avrupa Senedinin 13.Maddesi ile eklenmiştir.

Madde 8b*

Komisyon, 31 Aralık 1988 ve 31 Aralık 1990 tarihleri öncesinde Konseye, iç pazarı 8a Maddesinde belirtilen süre içinde gerçekleştirmeye yönelik çalışmalarda kaydedilen ilerlemeler hakkında rapor verir.

Konsey, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla karar alarak ilgili sektörlerin tümünde dengeli bir ilerleme sağlamak üzere gerekli yönlendirici ilkeleri ve koşulları belirler.

Madde 8c**

Komisyon, 8a Maddesinde belirtilen hedeflere ulaşılmasına yönelik önerilerini hazırlarken, gelişme açısından farklılık gösteren bazı ekonomilerin iç pazarın kuruluş dönemi süresince göstermek zorunda kalacakları çabaların ölçüsünü göz önünde bulundurarak, uygun düzenlemelere gidilmesini önerebilir.

Bu düzenlemelerin sapma yaratması halinde, bu hükümlerin geçici nitelikte olması ve ortak pazarın işleyişini mümkün olduğu kadar az etkilemesi gerekir.

* Tek Avrupa Senedi'nin 14.Maddesi ile eklenmiştir.

** Tek Avrupa Senedi'nin 15.Maddesi ile eklenmiştir.

KISIM İKİ

TOPLULUĞUN TEMELLERİ

BAŞLIK I

Malların serbest dolaşımı

Madde 9

1. Topluluk, mal ticaretinin tümünü kapsayan ve Üye Devletler arasında ithalat ve ihracattaki gümrük vergileri ile eş etkili bütün yükümlerin yasaklanmasına ve üçüncü ülkelerle ilişkilerde ortak bir gümrük tarifesinin kabulüne dayanan bir gümrük birliği temeli üzerine kurulmuştur.
2. Bu Başlığın 1. Bölümünün 1. Kesimi ile 2. Bölümünün hükümleri, Üye Devletler kaynaklı ürünlerle, Üye Devletlerde serbest dolaşıma hak kazanmış üçüncü ülkeler çıkışlı ürünlere uygulanır.

Madde 10

1. Üçüncü ülkeler çıkışlı olup da bir Üye Devlete girişlerinde ithalat işlemleri yerine getirilmiş ve tahsil edilmesi gereken gümrük vergileri ile eş etkili yükümleri ödenmiş, bu vergi ve resimlerin tümünün veya bir bölümünün iadesinden yararlanmamış olan ürünler bu Üye Devlette serbest dolaşıma hak kazanmış sayılır.
2. Komisyon, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen birinci yılın bitiminden önce, ticarete ilişkin formalitelerin mümkün olduğu ölçüde azaltılması gereğini dikkate alarak, 9. Maddenin 2. paragrafının uygulanması amacıyla benimsenecek idari işbirliği yöntemlerini belirler.

İşbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen birinci yılın bitiminden önce Komisyon, Üye Devletler arasındaki ticari ilişkilerde, diğer bir Üye Devlet kaynaklı olup da imalatında, ihracatçı Üye Devlette kendilerine uygulanmakta olan gümrük

vergileri ile eş etkili yükümlere tabi tutulmamış ya da bu vergilerin tamamının veya bir bölümünün iadesinden yararlanmış ürünlerin kullanıldığı mallara uygulanacak hükümleri belirler.

Komisyon, bu hükümleri belirlerken, Topluluk içerisinde gümrük vergilerinin kaldırılmasına ve ortak gümrük tarifesinin aşamalı olarak uygulanmasına ilişkin kuralları dikkate alır.

Madde 11

Üye Devletler, işbu Antlaşma uyarınca gümrük vergileri konusunda üstlendikleri tüm yükümlülüklerin belirlenen süreler içinde hükümetlerce yerine getirilebilmesi için gerekli bütün tedbirleri alırlar.

BÖLÜM 1

GÜMRÜK BİRLİĞİ

Kesim 1

Üye Devletler arasında gümrük vergilerinin kaldırılması

Madde 12

Üye Devletler, aralarındaki ithalat ve ihracata yeni gümrük vergileri veya eş etkili yükümler koymaktan ve karşılıklı ticari ilişkilerinde halen uygulamakta oldukları vergileri yükseltmekten kaçınırlar.

Madde 13

1. Üye Devletler, aralarında yürürlükte olan ithalata yönelik gümrük vergilerini 14 ve 15. Maddelere uygun olarak geçiş dönemi içinde aşamalı olarak kaldırır.
2. Üye Devletler, aralarında yürürlükte olan ithalata yönelik gümrük vergilerine eş etkili yükümleri de geçiş dönemi içinde aşamalı olarak kaldırır. Komisyon bu vergilerin kaldırılma takvimini direktiflerle belirler. Komisyon, bu meyanda, 14. Maddenin 2 ve 3. paragraflarında yer alan kuralları ve 14. Maddenin 2. paragrafına uygun olarak Konseyce çıkarılan direktifleri esas alır.

Madde 14

1. Her ürün için, birbirini izleyecek indirimlerin yapılacağı temel vergi 1 Ocak 1957 tarihinde uygulanmakta olan vergidir.
2. İndirimlerin takvimi aşağıdaki şekilde belirlenmiştir:
 - (a) birinci aşamada ilk indirim işbu Antlaşmanın yürürlüğe girmesinden bir yıl sonra; ikinci indirim ilk indirimden on sekiz ay sonra; üçüncü indirim ise, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen dördüncü yılın sonunda yapılır;
 - (b) ikinci aşamada, bu aşamanın başlangıcından on sekiz ay sonra bir indirim; bu indirimden on sekiz ay sonra ikinci bir indirim; bundan bir yıl sonra da üçüncü bir indirim yapılır;
 - (c) geriye kalan indirimler üçüncü aşamada yapılır. Konsey bu indirimlerin takvimini, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla karar alarak direktiflerle belirler.
3. Üye Devletler ilk indirim yapılırken, kendi aralarında her ürün için, temel vergiden % 10 indirilmiş bir vergiyi yürürlüğe koyarlar.

Daha sonraki her indirimde her Üye Devlet, her ürünün vergisini temel verginin en az % 5'i oranında indirmek kaydıyla, 4. Paragrafta tanımlanan toplam gümrük gelirlerini % 10 oranında azaltacak şekilde bütün vergilerinde indirim yapmak zorundadır.

Bununla birlikte, indirim tarihinde kendilerine % 30'dan daha yüksek gümrük vergisi uygulanmasına devam edilen ürünlerin vergisinin, her defasında temel verginin en az % 10'u oranında indirilmesi gerekir.

4. Her Üye Devletin 3. Paragrafta belirtilen gümrük gelirleri toplamı, 1956 yılında diğer Üye Devletlerden yapılan ithalat bedelleri ile temel vergiler çarpılarak hesaplanır.
5. Yukarıdaki paragrafların uygulanmasından doğacak özel sorunlar, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla karar alan Konseyin direktifleriyle çözüme bağlanır.
6. Üye Devletler, vergilerin indirimi ile ilgili yukarıdaki kuralların uygulanması konusunda Komisyona rapor verirler. Üye Devletler her ürüne uygulanan vergilerdeki indirimin:
 - Birinci aşama sonunda, temel verginin en az % 25'ine,
 - İkinci aşama sonunda, temel verginin en az % 50'sine,ulaşması için gayret gösterirler.

Komisyon, 13. Maddede belirtilen hedefler ile bu paragrafta öngörülen yüzdelerle ulaşamaması tehlikesinin mevcut olduğunu tespit ederse, Üye Devletlere gerekli bütün tavsiyelerde bulunur.

7. Konsey, Komisyonun önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosuna danıştıktan sonra oybirliği ile bu Madde hükümlerinde değişiklikler yapabilir.

Madde 15

1. Her Üye Devlet, 14. Madde hükümlerinden bağımsız olarak diğer Üye Devletlerden ithal edilen ürünlere uygulanan vergilerin tahsilini geçiş döneminde kısmen veya tamamen askıya alabilir. Diğer Üye Devletleri ve Komisyonu bu durumdan haberdar eder.
2. Üye Devletler, genel ekonomik durumları ve ilgili sektörün durumu elverdiği takdirde diğer Üye Devletlere karşı uygulanan gümrük vergilerini, 14. Maddede öngörüldüğünden daha hızlı bir şekilde indirmeye hazır olduklarını bildirirler.

Komisyon, ilgili Üye Devletlere bu amaç doğrultusunda tavsiyelerde bulunur.

Madde 16

Üye Devletler, aralarındaki ihracat gümrük vergileri ile eş etkili yükümleri en geç birinci aşamanın sonunda kaldırır.

Madde 17

1. 9. Maddeden 15. Maddenin 1. paragrafına kadar olan hükümler, mali nitelikli gümrük vergilerine de uygulanır. Bununla birlikte bu vergiler, 14. Maddenin 3. ve 4. paragraflarında öngörülen toplam gümrük gelirleri ile vergilerin tümündeki indirimin hesabında dikkate alınmaz.

İndirim takviminin her kademesinde bu vergiler, temel verginin en az % 10'u oranında indirilir. Üye Devletler, bu vergileri 14. Maddede öngörüldüğünden daha hızlı bir şekilde indirebilirler.

2. Üye Devletler, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen ilk yılın bitiminden önce mali nitelikli gümrük vergileri hakkında Komisyona bilgi verirler.

3. Üye Devletlerin bu vergiler yerine, 95. Madde hükümlerine uygun olarak bir iç vergi koyma hakkı saklıdır.
4. Komisyon, mali nitelikli herhangi bir gümrük vergisi ikamesinin bir Üye Devlette ciddi güçlükler yol açacağını tespit etmesi halinde, o Devlete, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişinden itibaren en geç altı yıl içinde kaldırılması koşuluyla bu vergiyi yürürlükte bırakma izni verir. Bu iznin, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişinden itibaren bir yıl içinde istenmesi gerekir.

Kesim 2

Ortak gümrük tarifesinin oluşturulması

Madde 18

Üye Devletler, kendi aralarında gümrük vergilerini kurulan gümrük birliği sonucu ortaya çıkan genel seviyenin altına indirmeye yönelik karşılıklılık ve ortak çıkarlar esasına dayalı anlaşmalar yaparak, uluslararası ticaretin gelişmesine ve ticari engellerin azaltılmasına katkıda bulunmaya hazır olduklarını bildirirler.

Madde 19

1. Ortak gümrük tarifesi vergileri, aşağıda öngörülen şartlar ve sınırlar dahilinde, Topluluğun kapsadığı dört gümrük bölgesinde uygulanan vergilerin aritmetik ortalaması düzeyinde oluşur.
2. Bu ortalamanın hesaplanmasında temel alınan vergiler, Üye Devletler tarafından 1 Ocak 1957 tarihinde uygulanan vergilerdir.

Bununla birlikte, İtalyan Gümrük Tarifesi için % 10 oranında geçici indirim yapılmadan önceki vergi dikkate alınır. Ayrıca, İtalyan Gümrük Tarifesinin bir ahdi vergi öngördüğü durumlarda bu vergi yukarıdaki esaslara göre belirlenen vergiyi % 10'dan fazla aşmamak kaydıyla onun yerine geçer. Ahdi verginin, yukarıdaki esaslara göre belirlenen vergiyi % 10'dan fazla aşması halinde, bu vergi % 10 oranında artırılarak aritmetik ortalamanın hesaplanmasında esas alınır.

A Listesindeki tarife pozisyonlarıyla ilgili olarak, bu listede yer alan vergiler aritmetik ortalamanın hesaplanmasında, uygulanan vergilerin yerine geçer.

3. Ortak gümrük tarifesindeki vergiler:
 - (a) B Listesinde gösterilen tarife pozisyonlarındaki ürünler için % 3'ü;
 - (b) C Listesinde gösterilen tarife pozisyonlarındaki ürünler için % 10'u;
 - (c) D Listesinde gösterilen tarife pozisyonlarındaki ürünler için % 15'i;
 - (d) E Listesinde gösterilen tarife pozisyonlarındaki ürünler için % 25'i geçemez; Benelux ülkeleri Gümrük Tarifesinin bu ürünler için % 3'ü aşmayan bir vergi içermesi halinde bu vergi, aritmetik ortalamanın hesaplanmasında % 12'ye yükseltilir.
4. F Listesinde, bu listede yer alan ürünlere uygulanacak vergiler gösterilmiştir.
5. Bu Maddede ve 20. Maddede belirtilen tarife pozisyonları listeleri, işbu Antlaşmanın I Nolu Ekinde yer almıştır.

Madde 20

G Listesindeki ürünlere uygulanacak vergiler, Üye Devletler arasında müzakereler yoluyla belirlenir. Her Üye Devlet, 1956 yılında üçüncü ülkelerden yaptığı ithalatın toplam değerinin %2'sini aşmayacak miktarda ürünü bu listeye ilave edebilir.

Komisyon, bu müzakerelerin işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen ikinci yılın bitiminden önce başlatılması ve birinci aşamanın bitiminden önce sonuçlandırılması için gerekli tüm girişimlerde bulunur.

Bu süreler içinde bazı ürünler için anlaşmaya varılamaması halinde Konsey, Komisyonun önerisi üzerine, ikinci aşamanın sonuna kadar oybirliğiyle, daha sonra ise nitelikli çoğunlukla karar alarak, ortak gümrük tarifesinin vergilerini belirler.

Madde 21

1. 19 ve 20. Maddelerin uygulanmasında ortaya çıkabilecek teknik güçlükler, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen iki yıl içinde, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla karar alan Konseyin direktifleri ile çözümlenir.
2. Birinci aşamanın bitiminden önce veya en geç vergiler tespit edilirken Konsey, Komisyonun önerisi üzerine, özellikle ortak gümrük tarifesinin uygulandığı çeşitli malların işlenme derecesini dikkate alarak, 19 ve 20. Maddelerde belirtilen kuralların uygulanması sonucunda ortak gümrük tarifesinin iç tutarlılığı için gerekli olan ayarlamalar hakkında nitelikli çoğunlukla karar verir.

Madde 22

Komisyon, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen iki yıl içinde 17. Maddenin 2. paragrafında belirtilen mali nitelikli

gümrük resim ve harçlarının 19. Maddenin 1. paragrafında öngörülen aritmetik ortalamasının hesaplanmasında hangi ölçüde dikkate alınması gerektiğini belirler. Komisyon, bu vergilerin muhtemel koruyucu özelliğini de dikkate alır.

Bu tespiti izleyen altı ay içinde, her Üye Devlet 20. Maddede belirtilen usulün, bu Maddede öngörülen sınırlamalara bağlı kalmaksızın ilgili ürüne uygulanmasını talep edebilir. Ancak bu durumda bu Maddede öngörülen yüzde limiti o Devlete uygulanmaz.

Madde 23

1. Ortak gümrük tarifesinin aşamalı olarak yürürlüğe konulması amacıyla Üye Devletler, üçüncü ülkelere karşı uyguladıkları tarifelerini aşağıda gösterilen şekilde değiştirirler:

(a) Ocak 1957 tarihinde fiilen uygulanmakta olan gümrük vergilerinin ortak gümrük tarifesi vergilerinden her iki yönde % 15'ten fazla bir farklılık göstermeyen tarife pozisyonları için bu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen dördüncü yılın sonundan itibaren ortak gümrük tarifesi uygulanır.

(b) Diğer durumlarda her Üye Devlet, aynı tarihten itibaren, 1 Ocak 1957 tarihinde fiilen uygulanan vergi ile ortak gümrük tarifesi vergisi arasındaki farkı % 30 oranında indiren bir vergi uygular.

(c) İkinci aşamanın sonunda bu fark yeniden %30 oranında indirilir.

(d) Birinci aşamanın sonunda henüz ortak gümrük tarifesi vergileri belli olmayan tarife pozisyonları için her Üye Devlet Konseyin 20. Maddeye uygun olarak aldığı kararı izleyen altı ay içinde, bu kuralların uygulanmasından ortaya çıkacak vergileri uygulamaya koyar.

2. 17. Maddenin 4. Paragrafında öngörülen iznin verildiği Üye Devlet, bu iznin geçerliliği süresince yukarıdaki hükümleri ilgili tarife pozisyonlarına uygulamaktan muaf tutulur. Bu izin sona erdiğinde, ilgili Üye Devlet, birinci

paragraftaki kuralların uygulanmasından ortaya çıkacak vergiyi uygulamaya koyar.

3. Ortak gümrük tarifesinin tamamı, en geç geçiş döneminin sonunda yürürlüğe girer.

Madde 24

Ortak gümrük tarifesine uymak için, Üye Devletler gümrük vergilerini 23. Maddede öngörülen takvimden daha hızlı bir şekilde değiştirme serbestisine sahiptirler.

Madde 25

1. Komisyonun, B, C ve D Listelerinde yer alan bazı ürünlerin Üye Devletlerdeki üretiminin, bir Üye Devletin talebini karşılamada yetersiz kaldığını ve bu ürünün tedarikinin geleneksel olarak büyük ölçüde üçüncü ülkelerden yapılan ithalata bağlı olduğunu tespit etmesi halinde, Konsey, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla karar alarak, ilgili Üye Devlete vergisi indirilmiş veya tamamen kaldırılmış gümrük kotaları tanır.

Bu kotalar, faaliyetlerin diğer Üye Devletlere kayma riskini doğurabilecek sınırları aşamaz.

2. E listesindeki ürünler ile vergi oranları 20. Maddenin 3. Paragrafında öngörülen usule uygun olarak tespit edilmiş olan G listesindeki ürünler için Komisyon, herhangi bir Üye Devlette bunların tedarik kaynaklarının değişmesi veya Topluluk içinde yetersizliğinin imalat sanayileri üzerinde zararlı etkiler doğurabilecek nitelikte olması halinde, ilgili Üye Devletin talebi üzerine, vergisi indirilmiş veya tamamen kaldırılmış gümrük kotaları tanır.

Bu kotalar, faaliyetlerin diğer Üye Devletlere kayma riskini doğurabilecek sınırları aşamaz.

3. Komisyon, herhangi bir Üye Devlete, ilgili piyasada ciddi karışıklıklar doğurmaması şartıyla işbu Antlaşmanın II Nolu Ekinde sayılan ürünlere uygulanan vergilerin tahsilini tamamen veya kısmen askıya alma izni verebilir veya vergisi indirilmiş veya tamamen kaldırılmış gümrük kotaları tanıyabilir.
4. Komisyon, bu Madde gereğince tanınan gümrük kotalarını belirli aralıklarla gözden geçirir.

Madde 26

Komisyon, özel güçlüklerle karşılaşan bir Üye Devlete, tarifesindeki belirli pozisyonlarla ilgili olarak, 23. Madde gereğince yapılması gereken vergi indirimi veya artırımını erteleme izni verebilir.

Ancak bu izin, belirli bir süre için ve istatistik rakamlarının sağlanabildiği en son yıl içinde söz konusu Devletin üçüncü Devletlerden yaptığı toplam ithalat değerinin en fazla % 5'i tutarındaki tarife pozisyonları için verilebilir.

Madde 27

Üye Devletler, birinci aşamanın bitiminden önce, gerektiği ölçüde, gümrük alanındaki kendi yasa, tüzük ve idari düzenlemelerinin yaklaştırılmasına yönelik tedbirleri alır. Komisyon, Üye Devletlere bu amaç doğrultusunda her türlü tavsiyede bulunur.

Madde 28

Ortak gümrük tarifesinde yapılacak tüm otonom değişiklik veya askıya almalar, Komisyonun önerisi üzerine Konsey tarafından nitelikli çoğunlukla karara bağlanır.*

* Bu Madde, Tek Avrupa Senedinin 16.Maddesinin 1.paragrafi ile değiştirilmiştir.

Madde 29

Komisyon bu kesimde kendisine verilen görevlerin yerine getirilmesinde:

- (a) Üye Devletler ve üçüncü ülkeler arasında ticari ilişkileri geliştirme gereğini;
- (b) Teşebbüslerin rekabet gücünün artmasını sağladığı ölçüde Topluluk içinde rekabet koşullarının gelişmesini;
- (c) Üye Devletler arasında mamul mallarla ilgili rekabet koşullarının bozulmamasına özen göstererek, Topluluğun hammadde ve yarı mamul maddelere olan ihtiyacını;
- (d) Üye Devletlerin ekonomilerinde ciddi bozulmaları önleme ve Topluluk içinde üretimin rasyonel gelişmesini ve tüketimin artmasını,

sağlama gereğini esas alır.

BÖLÜM 2

ÜYE DEVLETLER ARASINDA MİKTAR KISITLAMALARININ KALDIRILMASI

Madde 30

İthalata ilişkin miktar kısıtlamaları ile eş etkili tüm tedbirler, aşağıdaki hükümler saklı kalmak kaydıyla, Üye Devletler arasında yasaktır.

Madde 31

Üye Devletler aralarında yeni miktar kısıtlamaları koymaktan ve eş etkili tedbirler almaktan kaçınırlar.

Bununla birlikte, bu yükümlülük sadece Avrupa Ekonomik İşbirliği Teşkilatı Konseyinin 14 Ocak 1955 tarihinde aldığı kararların uygulanmasıyla ulaşılan liberasyon düzeyinde uygulanır. Üye Devletler, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen altı ay içinde, bu kararlara uygun olarak libere edilen ürün listelerini Komisyona bildirirler. Bu listeler Üye Devletler arasında birleştirilir.

Madde 32

Üye Devletler karşılıklı ticari ilişkilerinde, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihte mevcut olan kotalar ile eş etkili tedbirleri daha kısıtlayıcı hale getirmekten kaçınırlar.

Bu kotalar en geç geçiş döneminin sonuna kadar kaldırılır. Kotalar, bu dönem içinde, aşağıdaki hükümler uyarınca aşamalı olarak kaldırılır.

Madde 33

1. Üye Devletlerin her biri, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişinden bir yıl sonra, diğer Üye Devletlerle olan ikili kotalarını, ayırım gözetmeksizin, bütün Üye Devletlere açık global kotalar haline dönüştürür.

Aynı tarihte, Üye Devletler, bu şekilde oluşturulmuş global kotaların tümünü bir yıl önceki toplam değerinin en az % 20'si kadar artırır. Ancak her ürün için belirlenen global kota en az % 10 oranında artırılır.

Kotalar her yıl bir önceki yıla göre aynı kurallara uyularak aynı oranlarda artırılır.

Dördüncü artırım, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen dördüncü yılın sonunda; beşinci de ikinci aşamanın başlamasından bir yıl sonra yapılır.

1. Libere edilmemiş bir ürüne ilişkin global kotaların, ilgili Devletin ulusal üretiminin % 3'ün altında olması halinde, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişinden en geç bir yıl sonra o ulusal üretimin en az % 3'üne eşit bir kota belirlenir. Bu kota ikinci yılın bitiminde % 4'e; üçüncü yılın bitiminde % 5'e yükseltilir. Bundan sonra ilgili Üye Devlet kotayı, her yıl en az % 15 oranında artırır.

Bu tür bir ulusal üretimin bulunmaması halinde Komisyon karar alarak uygun bir kota belirler.

2. Onuncu yılın sonunda her kota ulusal üretimin en az % 20'sine ulaşmış olmak zorundadır.

3. Bir ürünün ithalatının, birbirini izleyen iki yıl süresince açılmış kota düzeyinin altında kaldığının Komisyonun bir kararıyla tespit edilmesi halinde, bu global kota, global kotaların toplam değerinin hesaplanmasında dikkate alınmaz. Bu durumda Üye Devlet ilgili ürüne ilişkin kotayı kaldırır.

4. İlgili ürünün ulusal üretiminin % 20'sini aşan kotalar için Konsey, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla alınacak bir kararla 1. Paragrafta belirtilen % 10'luk asgari oranı indirebilir. Ancak bu değişiklik, global kotaların toplam değerinin her yıl % 20 artırılması yükümlülüğünü ortadan kaldırmaz.

5. Avrupa Ekonomik İşbirliği Teşkilatı Konseyinin 14 Ocak 1955 tarihli kararlarının uygulanması sonucunda ulaşılan liberasyon düzeyi bakımından kendi yükümlülüklerinden daha fazlasını yerine

getirmiş Üye Devletler, 1. Paragrafta öngörülen yıllık % 20'lik toplam artışın hesaplanmasında kendiliklerinden libere ettikleri ithalat tutarını dikkate alabilirler. Bu hesaplamanın Komisyon tarafından önceden onaylanması gerekir.

6. Komisyon, kotalarla eş etkili olup işbu Antlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihte uygulanmakta olan tedbirlerin Üye Devletler arasında kaldırılması ile ilgili usul ve takvimi çıkartacağı direktiflerle belirler.
7. Komisyonun, bu Maddenin ve özellikle yüzde oranları ile ilgili hükümlerinin uygulanmasıyla 32. Maddenin 2. paragrafında öngörülen kotaların aşamalı olarak kaldırılmasının sağlanamadığını tespit etmesi halinde, Konsey, Komisyonun önerisi üzerine birinci aşama süresince oybirliğiyle, daha sonra ise nitelikli çoğunlukla karar alarak bu Maddede belirtilen usulde değişiklik yapabilir ve özellikle belirlenen yüzde oranlarını artırabilir.

Madde 34

1. Üye Devletler arasında ihracata ilişkin miktar kısıtlamaları ile eş etkili tüm tedbirler yasaktır.
2. Üye Devletler işbu Antlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihte mevcut olan ihracata ilişkin tüm miktar kısıtlamaları ile eş etkili tedbirleri, en geç birinci aşamanın sonuna kadar kaldırır.

Madde 35

Üye Devletler, genel ekonomik durumları ve ilgili sektörün durumu elverdiği takdirde, diğer Üye Devletlerle ithalat ve ihracatlarına ilişkin miktar kısıtlamalarını, önceki Maddelerde öngörüldüğünden daha hızlı bir şekilde kaldırmaya hazır

olduklarını bildirirler.

Komisyon, ilgili Üye Devletlere bu amaç doğrultusunda tavsiyelerde bulunur.

Madde 36

30 ila 34. Madde hükümleri, genel ahlak, kamu düzeni veya kamu güvenliği; insan ve hayvanların hayatı ve sağlığının ve bitkilerin korunması; sanatsal, tarihi veya arkeolojik değere sahip ulusal varlıkların korunması; veya sınai ve ticari mülkiyetin korunması sebebiyle ithalat, ihracat ya da transit yasağı veya bunlara ilişkin kısıtlama konmasına engel oluşturmaz. Ancak, bu yasaklama ve kısıtlamalar, Üye Devletler arasındaki ticarete keyfi bir ayırım veya örtülü bir kısıtlama aracı olamaz.

Madde 37

1. Üye Devletler ticari nitelikli Devlet tekellerini, geçiş dönemi sona erdiğinde Üye Devletler uyrukları arasında ürünlerin temini ve pazarlamasına ilişkin koşullarda ayırımcılığın ortadan kaldırılmasını sağlayacak biçimde, aşamalı olarak düzenler.

İşbu Madde hükümleri, bir Üye Devletin, dolaylı ya da dolaysız biçimde hukuken ya da fiilen, Üye Devletler arasındaki ithalat ya da ihracatı denetlemek, yönlendirmek veya önemli ölçüde etkilemek için yararlandığı bütün kuruluşlarına uygulanır. Bu hükümler, bir Devletin, yönetimini başkalarına bıraktığı tekellere de uygulanır.

2. Üye Devletler 1. paragrafta belirtilen ilkelere aykırı olan ya da Üye Devletler arasında gümrük vergilerinin ve miktar kısıtlamalarının kaldırılmasıyla ilgili Maddelerin kapsamını

kısıtlayan yeni tedbirler almaktan kaçınırlar.

3. 1. paragrafta sözü edilen önlemlerin süresiyle, aynı mallara uygulanmak üzere 30 ila 34. Maddelerde öngörülen miktar kısıtlamalarının kaldırılmasına ilişkin süreler arasında uyum sağlanır.

Bir ürünün sadece bir ya da birkaç Üye Devlette ticari nitelik arz eden bir Devlet tekeline konu olması durumunda, Komisyon, diğer Üye Devletlerin 1. paragrafta sözü edilen uyarlanma sağlanıncaya kadar, koşullarını ve ayrıntılarını kendilerinin tespit edecekleri koruyucu önlemler almalarına izin verebilir.

4. Tarım ürünlerinin piyasaya sürülmesini veya değerlendirilmesini kolaylaştırıcı hükümlerden yararlanan ticari tekel bulunması halinde, bu Maddenin uygulanmasında, muhtemel uyarlamaları ve gerekli uzmanlaşmanın süresini de göz önüne alarak, ilgili üreticilerin istihdam ve yaşam düzeyini güvence altına alacak şekilde eşdeğer önlemler alınması gerekir.
5. Diğer taraftan Devletlerin yükümlülükleri, ancak mevcut uluslararası anlaşmalara uygun oldukları ölçüde bağlayıcıdır.
6. Komisyon, birinci aşamadan itibaren işbu Maddede öngörülen uyarlamanın hangi süre ve yöntemlerle gerçekleştirileceğine ilişkin tavsiyelerde bulunur.

BAŞLIK II

Tarım

Madde 38

1. Ortak pazar, tarım ve tarım ürünleri ticaretini de kapsar. "Tarım Ürünlerinden toprak mahsulleri, hayvancılık ve balıkçılık ürünleri ve bu ürünlerle doğrudan ilişkisi olan ilk işleme safhası sonucunda elde edilen ürünler anlaşılır.
2. 39 ila 46. Maddelerde aksine hüküm bulunmadıkça ortak pazarın kuruluşuna ilişkin kurallar tarım ürünlerine de uygulanır.
3. 39 ila 46. Maddelerdeki hükümlere tabi ürünler, işbu Antlaşmanın II nolu Ekinde listeler halinde gösterilmiştir. Bununla birlikte, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişinden sonraki iki yıl içinde Konsey, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla hangi ürünlerin bu listeye ekleneceğine karar verir.
4. Tarım ürünleri için ortak pazarın işleyişi ve gelişimi, Üye Devletler arasında bir ortak tarım politikasının oluşturulması ile birlikte yürütülmelidir.

Madde 39

1. Ortak tarım politikasının amaçları:
 - (a) teknik ilerlemeyi geliştirerek, tarımsal üretimi rasyonel biçimde artırarak ve üretim faktörlerini, özellikle işgücünü en iyi biçimde kullanarak tarımda verimliliği yükseltmek;

- (b) böylece, özellikle tarımla uğraşanların kişisel gelirini artırarak çiftçilerin iyi bir yaşam düzeyine kavuşmasını sağlamak;
 - (c) piyasalara istikrar kazandırmak ;
 - (d) bu ürünlerin arzını güvence altına almak;
 - (e) ürünlerin tüketiciye uygun fiyatlarla ulaşmasını sağlamaktır.
2. Ortak tarım politikasıyla, bu politikanın gerektirdiği özel yöntemlerin oluşturulmasında:
- (a) tarımsal faaliyetin tarımın sosyal yapısından ve değişik tarım bölgeleri arasındaki doğal ve yapısal farklılıklardan kaynaklanan özel niteliği;
 - (b) gerekli düzeltmelerin aşamalı olarak gerçekleştirilmesinin gerekliliği;
 - (c) Üye Devletlerde tarımın, bir bütün olarak ekonomiyle sıkı sıkıya bağlantılı bir sektör oluşturması gerçeği

gibi hususlar dikkate alınır.

Madde 40

1. Üye Devletler geçiş dönemi süresince ortak tarım politikasını aşamalı olarak geliştirir ve en geç bu sürenin sonunda yürürlüğe sokarlar.
2. 39. Maddede öngörülen hedefleri gerçekleştirebilmek için, bir tarım pazarları ortak organizasyonu oluşturulur.

Bu organizasyon, ilgili ürüne bağlı olarak, aşağıdaki biçimlerden birini alır:

- (a) rekabete ilişkin ortak kurallar;

(b) çeşitli ulusal pazar organizasyonları arasında zorunlu koordinasyon;

(c) bir Avrupa pazar organizasyonu.

3. 2. paragrafta belirtilen biçimlerden birine göre gerçekleştirilen ortak organizasyon, 39. Maddede belirtilen hedeflere ulaşmak için, özellikle fiyatların düzenlenmesi, çeşitli ürünlerin üretimi ve pazarlanmasında Devlet desteğinin sağlanması, bu ürünlerin depolanma ve devir sistemleri, ithalat veya ihracatın ortak mekanizmalarla istikrara kavuşturulması gibi hususlarla ilgili tedbirler başta olmak üzere, gerekli bütün tedbirleri kapsayabilir.

Bu ortak organizasyon, 39. Maddede öngörülen hedeflerin dışına çıkamaz ve Topluluk bünyesindeki üreticiler veya tüketiciler arasında herhangi bir ayrımcılık yaratamaz.

Herhangi bir ortak fiyat politikası, ortak ölçütlere ve tek tip hesaplama yöntemlerine dayandırılır.

4. 2. paragrafta belirtilen ortak organizasyona hedeflerine ulaşma imkanı vermek için, bir ya da daha çok sayıda tarımsal yönlendirme ve garanti fonu kurulabilir.

Madde 41

39. Maddede öngörülen hedeflerin gerçekleştirilebilmesi için ortak tarım politikası çerçevesinde özellikle:

(a) mesleki eğitim, araştırma ve tarımsal bilginin yaygınlaştırılması alanlarında girişilen çabalar arasında ortaklaşa finanse edilecek proje ve kuruluşları da kapsayacak şekilde, etkili bir koordinasyon sağlanması;

(b) bazı ürünlerin tüketimini artırmaya yönelik ortak önlemler alınması

gibi tedbirler hükme bağlanabilir.

Madde 42

Rekabet kurallarına ilişkin Bölümde yer alan hükümler, ancak 43. Maddenin 2. ve 3. paragrafları çerçevesinde ve yine burada öngörülen usule uygun olarak 39. Maddede sözü edilen hedefler de göz önünde bulundurularak, Konsey tarafından belirlendiği ölçüde tarım ürünlerinin üretimine ve ticaretine uygulanır.

Konsey özellikle:

(a) yapısal ya da doğal şartlar sebebiyle gelişmemiş işletmelerin korunması için,

(b) ekonomik kalkınma programları çerçevesinde,

yardım yapılmasına izin verebilir.

Madde 43

1. Ortak tarım politikasının ana hatlarını belirlemek amacıyla Komisyon, işbu Antlaşma yürürlüğe girer girmez, Üye Devletleri, özellikle kaynaklarının ve ihtiyaçlarının bir bilançosunu çıkartarak tarım politikaları arasında karşılaştırma yapabilmeleri için toplantıya çağırır.
2. 1.paragrafta öngörülen konferansın çalışmalarını göz önünde bulundurarak, Komisyon, Ekonomik ve Sosyal Komiteye danıştıktan sonra ve işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen iki yıl içinde 40. Maddenin 2. paragrafında öngörülen ortak organizasyon şekillerinden birinin ulusal organizasyonların yerine konması dahil olmak üzere, ortak tarım politikasının oluşturulması ve uygulanması ve bu Başlıkta sözü edilen özel tedbirlerin uygulamaya konmasıyla ilgili önerilerde bulunur.

Bu öneriler, bu Başlıkta sözü edilen tarımsal sorunların birbirleriyle olan bağlantılarını dikkate alır.

Konsey, Komisyonun önerisi üzerine ve Parlamenteoya da danıştıktan sonra, ilk iki aşama boyunca oybirliğiyle, daha sonra

nitelikli çoğunlukla karar alarak, yapabileceği tavsiyeler saklı kalmak kaydıyla, tüzükler çıkarır, direktifler yayınlar veya kararlar alır.

3. Eğer, 40. Maddenin 2. Paragrafında öngörülen ortak organizasyon:

(a) bu tedbire karşı çıkan ve söz konusu ürün için bir ulusal organizasyona sahip bulunan Üye Devletlere, ilgili üreticilerin yaşam standardı ve istihdamları konusunda gerekli uzmanlaşmaların ve mümkün olan uyarlamaların zamanlamasını da göz önünde bulunduran garantiler sağlıyorsa;

(b) topluluk içi ticari ilişkilerde ulusal pazarlardakilere eşit koruma sağlıyorsa

Konsey bu organizasyonu yukarıdaki 2. Paragraf hükümleri uyarınca ve nitelikli çoğunlukla karar alarak ulusal pazar organizasyonları yerine koyabilir.

4. Bazı işlenmiş ürünler için henüz bir ortak piyasa organizasyonu mevcut değilken söz konusu ürünlerin hammaddeleri için bir ortak organizasyon kurulursa, üçüncü ülkelere ihraç edilmek üzere işlenmiş ürünler için kullanılacak hammaddeler Topluluk dışından ithal edilebilir.

Madde 44

1. Geçiş dönemi içinde, Üye Devletler arasında gümrük vergilerinin ve miktar kısıtlamalarının aşamalı olarak kaldırılmasının 39. Maddede belirlenen hedeflere ulaşılmasını tehlikeye düşürecek fiyatlar oluşmasına sebep olması halinde, her Üye Devlet bazı ürünlere 45. Maddenin 2. paragrafında öngörülen ticaret hacminin genişletilmesini engellemeyecek nispette, ayırmacılık yaratmayacak ve kotaların yerine geçecek şekilde bir asgari fiyat sistemi uygulamak hakkına sahiptir. Bu asgari fiyatların altında yapılmak istenen ithalat:

- ya geçici olarak askıya alınabilir veya azaltılabilir,
- ya da, söz konusu ürün için tespit edilen asgari fiyatın üstünde bir fiyatla yapılması koşuluna bağlanabilir.

İkinci durumda tespit edilen asgari fiyata gümrük vergileri dahil edilmez.

2. Asgari fiyatlar, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girdiği sırada Üye Devletler arasındaki mevcut ticarete bir gerileme yaratmamalı ve bu ticaretin aşamalı olarak genişlemesine engel olmamalıdır. Asgari fiyatlar, Üye Devletler arasında doğal bir tercihin gelişmesine engel teşkil edecek şekilde uygulanmamalıdır.
3. İşbu Antlaşma yürürlüğe girer girmez Konsey, Komisyonun önerisi üzerine, asgari fiyat sisteminin kurulması ve bu fiyatların tespiti için objektif ölçütleri belirler.

Bu ölçütlerde özellikle, asgari fiyatı uygulayan Üye Devletteki ulusal ortalama maliyet fiyatları, bu ortalama maliyet fiyatları karşısında muhtelif işletmelerin durumu ve ortak pazar bünyesinde gerekli uyarılma ve uzmanlaşmalar ile tarımsal faaliyetlerin aşamalı olarak geliştirilmesi gereği dikkate alınır.

Komisyon ayrıca, teknik ilerlemeyi sağlamak ve bunu süratlendirmek ve ortak pazar içerisinde fiyatları tedricen birbirine yaklaştırmak amacıyla bu ölçütlerin yeniden gözden geçirilmesi için bir usul önerir.

Bu ölçütler ve bunların yeniden gözden geçirilmesine ilişkin usul, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen üç yıl içinde Konsey tarafından oybirliğiyle kararlaştırılır.

4. Üye Devletler, Konseyin kararı yürürlüğe girinceye kadar, Komisyon ile diğer Üye Devletlere, görüşlerini bildirebilmeleri

için önceden haber vermek koşuluyla, asgari fiyatları belirleyebilir.

Konsey karar verir vermez, Üye Devletler yukarıda belirtilen ölçütleri esas alarak, asgari fiyatları tespit eder.

Konsey, Üye Devletlerin yukarıda belirtilen ölçütlere uymayan kararlarını, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla karar alarak düzeltebilir.

5. 3. aşamanın başlangıcında bazı ürünler için sözü edilen objektif ölçütlerin belirlenmesi mümkün olmamışsa Konsey, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla karar alarak bu ürünlere uygulanan asgari fiyatlarda değişiklikler yapabilir.
6. Geçiş dönemi sonunda halen yürürlükte olan asgari fiyatların bir dökümü hazırlanır. Konsey, Komisyonun önerisi üzerine ve 148. Maddenin 2. paragrafının 1. bendinde öngörülen oy ağırlığına göre 9 oy çoğunluğuyla, ortak tarım politikası çerçevesinde uygulanacak fiyat rejimini belirler.

Madde 45

1. 40. Maddenin 2. paragrafında öngörülen ortak organizasyon şekillerinden biri ulusal pazar organizasyonlarının yerine geçinceye kadar, belirli Üye Devletlerde haklarında:

- ulusal üreticilerin ürünlerini pazarlamalarına ilişkin düzenlemeler ve
- ithalat zorunluluğu bulunan,

ürünlerin ticareti, ihracatçı ve ithalatçı Üye Devletler arasında uzun vadeli anlaşma veya sözleşmeler yapılarak geliştirilir.

Bu anlaşma veya sözleşmelerin, bu hükümlerin Topluluk içindeki muhtelif üreticilere uygulanmasında her tür ayırimcılığı aşamalı olarak ortadan kaldırmaya yönelik olması gerekir.

Bu tür anlaşma veya sözleşmeler birinci aşamada karşılıklılık ilkesi dikkate alınarak yapılır.

2. Ürün miktarlarının tespitinde bu anlaşma veya sözleşmeler, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişinden önceki 3 yıl boyunca Üye Devletler arasındaki söz konusu ürünlerle ilgili ortalama ticaret hacmi esas alınır ve geleneksel ticaret usulleri göz önünde tutularak mevcut ihtiyaçlar ölçüsünde bu ticaret modellerinin genişletilmesi temeline dayanır.

Fiyatlar konusunda ise, bu anlaşma veya sözleşmeler üreticilerin ürünlerini, üzerinde anlaşmaya varılmış miktarlarda, alıcı ülkenin iç pazarında ulusal üreticilere ödenen fiyatlara aşamalı olarak yakınlştırılan fiyatlarla piyasaya sürölmelerini sağlar.

Bu yakınlştırma mümkün olduğu kadar düzenli bir şekilde sürer ve en geç geçiş döneminin sonunda tamamlanır.

Fiyatlar, yukarıdaki iki bendin uygulanması amacıyla Komisyonca çıkarılacak direktifler çerçevesinde, ilgili taraflar arasında müzakere edilerek tespit edilir.

Birinci aşamanın uzatılması halinde, anlaşma veya sözleşmelerin uygulanmasına işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen dördüncü yılın sonunda yürürlükte olan şartlarda devam edilir. Miktarların yükseltilmesi ve fiyatların yakınlştırılması yükümlölükleri ikinci aşamaya geçilinceye kadar askıya alınır.

Üye Devletler, bu anlaşmalar veya sözleşmelerin yapılması ve uygulanmasını sağlamak amacıyla, özellikle ithalat politikası

konusundaki mevzuatın kendilerine tanıdığı tüm imkanları kullanırlar.

3. Üçüncü ülke ürünlerine karşı rekabet halinde bulunmaları durumunda Üye Devletlerce Topluluk dışındaki ülkelere ihraç edilmeye yönelik ürünlerin imalatında hammaddeye ihtiyaç duyulduğu ölçüde, bu anlaşma veya sözleşmeler, üçüncü ülkelerden bu amaçla gerçekleştirilecek hammadde ithalatına engel olamaz. Bununla birlikte Konsey, söz konusu anlaşma veya sözleşmelere dayanarak, bu amaçla ithal edilen maddelere ödenen fiyatla aynı maddeler için dünya piyasasındaki geçerli fiyat arasındaki farkı telafi etmek için gerekli ödemelerde bulunmaya oybirliği ile karar verirse, bu hüküm uygulanmaz.

Madde 46

Bir Üye Devletteki herhangi bir ürünün, diğer bir Üye Devletteki benzer bir ürünle rekabet durumunu etkileyen bir ulusal pazar organizasyonuna ya da eş değerde sonuç doğuracak herhangi bir iç mevzuata tabi olması durumunda, Üye Devletler tarafından bu tür organizasyon ya da mevzuatın bulunduğu Üye Devletten ithal edilen bu ürüne o Devletçe ihracat sırasında telafi edici bir vergi uygulanmamış ise, o malın girişi sırasında telafi edici bir vergi uygulanır.

Komisyon bu vergilerin miktarını, dengenin yeniden kurulmasına imkan verecek düzeyde tespit eder; Komisyon ayrıca, şartlarını ve ayrıntılarını kendisinin belirleyeceği diğer tedbirlere de başvurulmasına izin verebilir.

Madde 47

Bu Başlık hükümlerinin uygulanmasında, Ekonomik ve Sosyal Komitenin yerine getireceği görevlere ilişkin olarak tarım biriminin görevi, 197 ve 198. Maddelere uygun olarak, Komitenin müzakerelerinin hazırlanmasında Komisyonun emrine hazır durumda bulunmaktır.

BAŞLIK III

Kişilerin, Hizmetlerin Ve Sermayenin Serbest Dolaşımı

BÖLÜM 1

İŞÇİLER

Madde 48

1. İşçilerin Topluluk içindeki serbest dolaşımı en geç geçiş döneminin sonunda sağlanmış olur.
2. Bu serbest dolaşım, Üye Devletler işçileri arasında istihdam, ücret ve diğer çalışma koşulları konusunda, uyrukluğa esasına dayalı her tür ayırıcılığın kaldırılmasını gerektirir.
3. Serbest dolaşım, kamu düzeni, kamu güvenliği veya kamu sağlığı sebebiyle haklı görülebilecek sınırlamalar saklı kalmak kaydıyla:
 - (a) fiilen yapılmış iş tekliflerini kabul etme;
 - (b) bu amaçla Üye Devletlerin toprakları içinde serbestçe dolaşma;
 - (c) Üye Devletlerin birinde o devlet uyruklarının istihdamını düzenleyen yasa, tüzük ve idari düzenlemelere uygun olarak herhangi bir iş yapmak amacıyla oturma;
 - (d) bir Üye Devlette bir işte çalıştıktan sonra, Komisyonca hazırlanacak uygulama yönetmelikleri vasıtasıyla belirlenecek düzenlemelere uyarak o Üye Devlet topraklarında bulunma,hakkını içerir.

4. Bu Madde hükümleri kamu hizmetlerindeki istihdama uygulanmaz.

Madde 49

Konsey, işbu Antlaşma yürürlüğe girer girmez Komisyonun önerisi üzerine, Avrupa Parlamentosu ile işbirliği yaparak, Ekonomik ve Sosyal Komiteye de danıştıktan sonra nitelikli çoğunlukla yukarıdaki Maddede tanımlandığı şekilde işçilerin serbest dolaşımını aşamalı olarak gerçekleştirmek için direktif veya tüzükler vasıtasıyla özellikle:*

- (a) ulusal istihdam idareleri arasında sıkı bir işbirliği sağlayarak;
- (b) ister Üye Devletler arasında daha önce akdedilen Antlaşmalardan, ister ulusal mevzuattan kaynaklansın, kalmaları işçilerin dolaşımlarının serbestleştirilmesine engel teşkil edebilecek idari uygulama ve usullerle işe alınma sürelerini sistemli ve aşamalı bir biçimde ortadan kaldırarak;
- (c) serbestçe iş seçme konusunda diğer Üye Devlet işçilerine ilgili devlet işçilerine konulandan farklı şartlar getiren, Üye Devletler arasında daha önce yapılan Antlaşmaların veya iç mevzuatın öngördüğü tüm süre ve diğer kısıtlamaları sistemli ve aşamalı bir şekilde ortadan kaldırarak;
- (d) muhtelif bölge ve sanayi dallarında istihdam düzeyi ve yaşam standardını ciddi tehlikelerden uzak tutacak şartlarda iş teklifleri ile iş taleplerini karşılaştırmaya ve aralarındaki dengeyi sağlamayı kolaylaştırmaya yönelik uygun mekanizmaları kurarak,

gerekli tedbirleri alır.

* Birinci cümle Tek Avrupa Senedinin 6(3) Maddesiyle değiştirilmiştir.

Madde 50

Üye Devletler, ortak bir program çerçevesinde genç işçilerin değişimini teşvik ederler.

Madde 51

Konsey, Komisyonun önerisi üzerine, oybirliği ile karar alarak, işçilerin serbest dolaşımını sağlamak amacıyla sosyal güvenlik alanında gerekli tedbirleri alır. Bu amaçla göçmen işçilere ve bakmakla yükümlü oldukları kişilere:

- (a) sosyal yardıma hak kazanılması, bu hakkın korunması ve bu yardım miktarının hesaplanması için çeşitli ülkelerin mevzuatındaki bütün sürelerin birleştirilmesine,
- (b) Üye Devletlerin topraklarında yerleşik kişilere ödemelerde bulunulmasına

imkan verecek düzenlemeler yapar.

BÖLÜM 2

YERLEŞME VE TEŞEBBÜS KURMA HAKKI

Madde 52

Bir Üye Devlet uyruklarının bir başka Üye Devlet topraklarında yerleşme özgürlüğüne getirilen kısıtlamalar geçiş dönemi boyunca aşağıdaki hükümler çerçevesinde aşamalı olarak kaldırılır. Bu, bir Üye Devlet topraklarına yerleşmiş diğer bir Üye Devlet uyruklarının kuracakları acenteler, şubeler veya bağlı kuruluşlara uygulanan kısıtlamaları da kapsar.

Bu yerleşme özgürlüğü, sermayeye ilişkin bölümün hükümleri çerçevesinde, yerleşilen ülke mevzuatının kendi vatandaşları için belirlediği şartlarda serbest çalışmayı sağlamayı ve bunları icra etmeyi, teşebbüsler ve özellikle de 58. Maddenin 2. paragrafına göre şirketler ya da firmalar kurma ve faaliyetlerini sürdürme hakkını kapsar.

Madde 53

İşbu Antlaşmada öngörülen hükümler saklı kalmak kaydıyla, Üye Devletler kendi topraklarında diğer Üye Devletler uyruklarının yerleşme hakkına yeni kısıtlamalar getiremezler.

Madde 54

1. Birinci aşamanın bitiminden önce Konsey, Komisyon'un önerisi üzerine ve Ekonomik ve Sosyal Komite ile Avrupa Parlamentosuna da danıştıktan sonra oybirliği ile karar alarak, Topluluk içinde yerleşme özgürlüğü üzerinde mevcut bulunan kısıtlamaların kaldırılması için bir genel program hazırlar. Komisyon önerisini birinci aşamanın ilk iki yılı içerisinde Konseye sunar.

Bu programda her bir faaliyet türü için yerleşme ve kuruluş serbestisinin sağlanmasına ilişkin genel koşullar ve özellikle bunun hangi aşamalarla gerçekleştirileceği saptanır.

2. Bu genel programı uygulamaya koymak amacıyla, ya da böyle bir programın olmaması halinde, belirli bir faaliyete bağlı olarak yerleşme özgürlüğünü gerçekleştirmede bir ilerleme sağlamak için Konsey, Komisyonun önerisi üzerine, Avrupa Parlamentosu ile işbirliği içinde ve Ekonomik ve Sosyal Komiteye danıştıktan sonra, birinci aşamanın sonuna kadar oybirliğiyle, daha sonra nitelikli çoğunlukla karar alarak direktifler yayımlar.*

* 2.paragraf Tek Avrupa Senedinin 6.Maddesinin 4.paragrafıyla değiştirilmiştir.

3. Konsey ve Komisyon yukarıdaki hükümler uyarınca kendilerine verilen görevleri, özellikle;
- (a) Kural olarak, yerleşme özgürlüğünün, üretim ve ticaretin geliştirilmesine özellikle yararlı katkılar sağlayacak faaliyetlere öncelik tanıyarak;
 - (b) topluluk içinde çeşitli faaliyetlerin özel durumları hakkında bilgi edinmek amacıyla, Üye Devletlerin yetkili mercileri arasında yakın işbirliği sağlayarak;
 - (c) Üye Devletler arasında daha önceden yapılan anlaşmalar veya iç mevzuattan kaynaklanan ve yürürlükte kalmaları yerleşme özgürlüğüne engel teşkil etmesi muhtemel idari uygulama ve usulleri kaldırarak;
 - (d) Üye Devletlerden birinin bir başka Üye Devlet toprağında çalışan işçilerinin, o ülkede bağımsız çalışmak isterlerse söz- konusu devlete bu faaliyete başlamaya niyetlendikleri sırada girecek oldukları takdirde, uymak durumunda bulunacakları koşulları taşımak kaydıyla o devlet topraklarında kalabilmelerini sağlayarak;
 - (e) bir Üye Devlet uyuşuna, 39. Maddenin 2. paragrafında belirtilen ilkelere ters düşmemesi koşuluyla, diğer bir Üye Devlet topraklarında arazi ve bina edinme ve kullanma imkanı vererek;
 - (f) ele alınan her faaliyet dalında, gerek bir Üye Devlet topraklarında acente, şube ve bağılı kuruluşlar kurulması, gerek ana kuruluş personelinin bu acente, şube ve bağılı kuruluşların denetim ve yönetim organlarına girme şartları bakımından yerleşme özgürlüğü üzerindeki kısıtlamaları aşamalı olarak kaldırarak;

- (g) ortakların olduğu kadar üçüncü kişilerin de çıkarlarını korumak amacıyla Üye Devletlerde 58. Maddenin 2. paragrafı uyarınca şirketlerden istenen teminatları, gereken ölçüde ve bunları Topluluk çapında eşdeğer kılacak biçimde koordine ederek;
- (h) yerleşme şartlarının Üye Devletlerce sağlanan yardımlarla bozulmamasını güvence altına alarak yerine getirirler.

Madde 55

Bu bölüm hükümleri belirli bir Üye Devlet söz konusu olduğu ölçüde, kamu gücünün nadiren de olsa kullanılması ile ilgili faaliyetlere uygulanmaz.

Konsey, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla karar alarak, bazı faaliyetleri işbu Bölüm hükümlerinin dışında tutar.

Madde 56

1. İşbu Bölüm hükümleri ve bu hükümler gereğince alınan önlemler, yabancı uyruklulara kamu düzeni, kamu güvenliği ve halk sağlığı nedenleriyle özel muamele yapılmasını öngören yasa, tüzük ve idari düzenlemelerle getirilmiş hükümlerin uygulanmasına engel olmaz.
2. Geçiş döneminin bitiminden önce, Konsey, Komisyon'un önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosunun görüşünü aldıktan sonra, oybirliğiyle karar alarak, yukarıda sözü edilen yasa, tüzük ya da düzenleme hükümlerinin koordinasyonu için direktifler çıkarır. Bununla birlikte, Konsey ikinci aşamanın bitiminden sonra Komisyonun önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosuyla işbirliği halinde her Üye Devlette tüzük ya da idari düzenleme konusu olan hükümlerin koordinasyonu için nitelikli çoğunlukla direktifler çıkarır.*

* 2.paragrafın 2.cümlesi Tek Avrupa Senedinin 6.Maddesinin 5.paragrafı ile değiştirilmiştir.

Madde 57

1. Bağımsız çalışmayı kolaylaştırmak amacıyla Konsey, Komisyonun önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosu ile işbirliği yaparak, birinci aşama süresince oy birliğiyle ve daha sonra nitelikli çoğunlukla karar alarak diplomaların, sertifikaların ve diğer resmi belgelerin karşılıklı tanınmasına yönelik direktifler yayınlar.*
2. Aynı amaçla Konsey, geçiş döneminin bitiminden önce, Komisyonun önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosuna danıştıktan sonra, üye Devletlerde yürürlükte bulunan serbest meslek edinme ve bu mesleklerin icrası ile ilgili olarak yasa, tüzük ya da idaridüzenleme hükümleriarasında koordinasyonu sağlamak için direktifler çıkarır. Gerçek kişilerin eğitim ve işe girme şartlarıyla ilgili mesleki yasal düzenleme rejimi ilkelerini içeren direktiflerde en az bir Üye Devlet uygulamada değişiklik yaparsa, bu direktifler için oybirliği gerekir.** Diğer hallerde Konsey, Avrupa Parlamentosu ile işbirliği içinde nitelikli çoğunlukla karar alır.***
3. Tıp ve tıpla ilgili branşlar ile eczacılık mesleğinde kısıtlamaların aşamalı olarak kaldırılması, bu mesleklerin çeşitli Üye Devletlerdeki icra koşulları arasında koordinasyon sağlanarak gerçekleştirilir.

Madde 58

Bir Üye Devlet mevzuatına göre kurulmuş ve kayıtlı merkezleri, idare merkezleri veya başlıca iş merkezi Topluluk içinde bulunan şirket veya firmalar, işbu Bölüm hükümlerinin uygulanmasında Üye Devlet uyruğu gerçek kişiler gibi muamele görürler.

* 1.paragraf Tek Avrupa Senedinin 6.Maddesinin 6.paragrafı ile değiştirilmiştir.

** 2.paragrafın 2.cümlesi Tek Avrupa Senedinin 16.Maddesinin 2.paragrafı ile değiştirilmiştir.

*** 2.paragrafın 3.cümlesi Tek Avrupa Senedinin 6.Maddesinin 7.paragrafı ile değiştirilmiştir.

"Şirketler ya da firmalar" tabirinden kooperatifler dahil olmak üzere medeni kanun ya da ticaret kanunu uyarınca kurulmuş şirketler ya da firmalar ile kâr amacı gütmeyenler hariç olmak üzere kamu hukuku ya da özel hukuk hükümlerine tabi diğer tüzel kişiler anlaşılır.

BÖLÜM 3

HİZMETLER

Madde 59

Topluluk içinde hizmet edimi serbestisine uygulanan kısıtlamalar, hizmetlerden yararlanan kişinin bulunduğu Devletten başka bir Topluluk Devletinde yerleşmiş Üye Devlet uyrukları için, aşağıdaki hükümler çerçevesinde geçiş dönemi içinde aşamalı olarak kaldırılır.

Konsey, bir üçüncü ülke uyruğu olup Topluluk içinde yerleşmiş olan hizmet sunucularını da, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla karar alarak, bu Bölüm hükümlerinden yararlandırabilir.*

Madde 60

İşbu Antlaşmada normal olarak bir ücret karşılığı yapılan ve malların, sermayenin ve kişilerin serbest dolaşımına ilişkin hükümlerin kapsamına girmeyen işler "hizmet" olarak değerlendirilir.

Hizmetler, özellikle:

- (a) sınai nitelikteki faaliyetleri;
- (b) ticari nitelikteki faaliyetleri;
- (c) zanaat faaliyetlerini;
- (d) serbest meslek faaliyetlerini;

içerir.

* 2.paragraf Tek Avrupa Senedinin 16.Maddesinin 3.paragrafı ile değiştirilmiştir.

Hizmet sunan kişi, yerleşme hakkına ilişkin Bölüm hükümleri saklı kalmak kaydıyla, hizmetin verildiği ülkede, o ülkenin kendi uyruklarına uyguladıklarıyla aynı şartlarda geçici olarak faaliyetini sürdürebilir.

Madde 61

1. Taşımacılık alanında hizmet edimi serbestisi, taşımacılığa ilişkin Başlıktaki hükümlere tabidir.
2. Sermaye hareketlerine bağlı banka ve sigorta hizmetlerinin serbestleştirilmesi, sermaye dolaşımının aşamalı olarak serbestleştirilmesi ile uyum içinde gerçekleştirilir.

Madde 62

Bu Antlaşmada aksi öngörülmedikçe, Üye Devletler işbu Antlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihte fiilen gerçekleşmiş bulunan hizmet edimi serbestisine yeni kısıtlama getirmez.

Madde 63

1. Konsey, birinci aşamanın bitiminden önce, Komisyonun önerisi üzerine ve Ekonomik ve Sosyal Komite ile Avrupa Parlamentosuna da danıştıktan sonra, Topluluk içinde hizmet sunma serbestisine uygulanmakta olan kısıtlamaların kaldırılması için oybirliğiyle genel bir program hazırlar. Komisyon bu önerisini birinci aşamanın ilk iki yılı içinde Konseye sunar.

Bu program her hizmet türü için serbestleştirilmenin genel koşullarını ve aşamalarını tespit eder.

2. Bu genel programı uygulamak ya da böyle bir programın yokluğu durumunda belirli bir hizmetin serbestleştirilmesindeki

aşamayı gerçekleştirmek amacıyla Konsey, Komisyonun önerisi üzerine ve Ekonomik ve Sosyal Komite ile Avrupa Parlamentosuna danıştıktan sonra, birinci aşamanın sonuna kadar oybirliğiyle, daha sonra nitelikli çoğunlukla karar alarak direktifler çıkarır.

3. 1 ve 2. paragraflarda belirtilen öneriler ve kararlar kural olarak, üretim maliyetlerini doğrudan etkileyecek ya da serbestleştirilmesi mal ticaretini geliştirmeye katkıda bulunacak hizmetlere öncelik tanır.

Madde 64

Üye Devletler, genel ekonomik durumları ve ilgili ekonomik sektördeki durumun imkan vermesi halinde, hizmetleri 63. Maddenin 2. paragrafındaki hükümler uyarınca çıkarılan direktiflerin gerektirdiği ölçüyü aşacak biçimde serbestleştirmeye hazır olduklarını bildirirler.

Komisyon ilgili Üye Devletlere bu amaç doğrultusunda tavsiyelerde bulunur.

Madde 65

Hizmetlerin serbestçe yerine getirilmesindeki kısıtlamalar kaldırılmadıkça, Üye Devletlerin her biri bu kısıtlamaları, uyruklu veya ikamet edilen yer farkı gözetilmeksizin, 59. Maddenin birinci paragrafında sözü edilen tüm hizmet sunan kişilere uygular.

Madde 66

55 ila 58. Maddeler hükümleri bu bölümün kapsamına giren konulara uygulanır.

BÖLÜM 4

SERMAYE

Madde 67

1. Üye Devletler, geçiş dönemi içinde, ortak pazarın iyi işlemesi için gerekli olduğu ölçüde, Üye Devletlerde yerleşik kişilere ait sermaye dolaşımına uygulanan tüm kısıtlamaları ve tarafların uyrukluğu veya ikametgahı veya sermayenin yatırıldığı yerle ilgili ayırmacılığı aşamalı olarak kaldırır.
2. Sermayenin Üye Devletler arasında dolaşımına ilişkin cari ödemelere uygulanan bütün kısıtlamalar en geç birinci aşamanın sonunda kaldırılır.

Madde 68

1. Üye Devletler, bu Bölümde öngörülen konularda, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişinden sonra da hâlâ gerekli oldukları ölçüde, kambiyo izinleri verirken mümkün olduğu ölçüde serbest davranırlar.
2. Bir Üye Devlet, sermaye piyasasına ve kredi sistemine ilişkin kendi iç mevzuatını işbu Bölüm hükümlerine uygun olarak serbestleştirilmiş sermaye hareketlerine uygulaması halinde bunu ayırım gözetmeden yapar.
3. Bir Üye Devleti veya bölgesel ya da yerel idarelerini doğrudan veya dolaylı şekilde finanse etmeye yönelik ödünçler, diğer üye Devletlerde ancak ilgili devletlerin bu konuda anlaşmaya varması halinde piyasaya sürülebilir veya bir yatırımda kullanılabilirler. Bu hüküm, Avrupa Yatırım Bankasının Statüsü ile ilgili Protokolün 22.Maddesinin uygulanmasına bir engel teşkil etmez.

Madde 69

Konsey, 105. Maddede öngörülen Para Komitesine aynı amaç doğrultusunda danışacak olan Komisyonun önerisi üzerine, ilk iki aşamada oybirliği ile daha sonra nitelikli çoğunlukla karar alarak 67. Madde hükümlerinin aşamalı olarak uygulamaya konulması için gerekli direktifleri çıkarır.

Madde 70

1. Komisyon, Konseye Üye Devletler ile üçüncü ülkeler arasındaki sermaye dolaşımına ilişkin Üye Devletler kambiyo politikalarının aşamalı olarak koordinasyonuna yönelik tedbirler önerir. Bu amaçla Konsey, nitelikli çoğunlukla direktifler yayınlar. Konsey, serbestleştirmeyi mümkün olan en üst seviyeye çıkarmak için çaba sarf eder. Sermaye hareketlerinin serbestleştirilmesinde geri adım oluşturabilecek tedbirler için oybirliği gerekir.*
2. Birinci paragrafa uygun olarak alınan tedbirlerin Üye Devletlerin kambiyo mevzuatı arasındaki farklılıkların ortadan kaldırılmasına imkan vermemesi, ve bu farklılıkların bir Üye Devlette ikamet eden kişileri, Üye Devletlerden birinin üçüncü ülkeler arasındaki sermaye hareketlerine uyguladığı kurullardan kaçınmak amacıyla 67. Maddede öngörülen Topluluktaki daha serbest transfer kolaylıklarından yararlanmaya sevkmesi ihtimali bulunması durumunda, bu Devlet, diğer Üye Devletlere ve Komisyona danıştıktan sonra bu güçlükleri ortadan kaldırmak için gereken tedbirleri alabilir.

Eğer Konsey, bu önlemlerin, sermayenin Topluluk içindeki serbest dolaşımını, doğacak güçlüklerin aşılması amacının gerektirdiğinden daha fazla kısıtladığını saptarsa, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla, ilgili Devletin bu tedbirleri kaldırması ve değiştirmesi için karar alabilir.

* 1.paragraf, ilk cümle hariç olmak üzere, Tek Avrupa Senedinin 16.Maddesinin 4.paragrafi ile değiştirilmiştir.

Madde 71

Üye Devletler, Topluluk içinde sermaye hareketlerini ve bu hareketlere ilişkin cari ödemeleri etkileyen yeni hiçbir kambiyo kısıtlaması koymamaya ve mevcut mevzuatı daha kısıtlayıcı hale getirmemeye çaba sarf ederler.

Üye Devletler ekonomik durumları, özellikle ödemeler dengelerinin durumları elverdiği ölçüde, yukarıdaki Maddelerde öngörülen sermaye hareketlerinin serbestleştirilme sınırını aşmaya hazır olduklarını bildirirler.

Komisyon, Para Komitesine danıştıktan sonra Üye Devletlere bu konuda tavsiyelerde bulunabilir.

Madde 72

Üye Devletler, üçüncü ülkelere giden veya o ülkelerden gelen sermaye hareketleri hakkındaki bilgileri sürekli olarak Komisyona aktarırlar. Komisyon bu konuda uygun bulduğu görüşleri Üye Devletlere iletebilir.

Madde 73

1. Sermaye dolaşımının Üye Devletlerden birinin sermaye piyasasının işleyişinde bozulmalar yaratması halinde, Komisyon, Para Komitesine danıştıktan sonra, bu Devlete sermaye hareketleri alanında şartları ve ayrıntıları Komisyonca belirlenecek koruma tedbirleri alma yetkisi verir.

Konsey, nitelikli çoğunlukla karar alarak bu yetkiyi geri alabilir ya da bu şartları ve usulleri değiştirebilir.

2. Bununla birlikte, güç durumda olan bir Üye Devlet, gerektiğinde gizlilikleri ya da ivedilikleri nedeniyle, yukarıda

sözü edilen tedbirleri bizzat alabilir. Komisyon ve diğer Üye Devletler, bu tür tedbirlerden en geç yürürlüğe girdikleri tarihte haberdar edilirler. Bu durumda, Komisyon, Para Komitesine danıştıktan sonra ilgili Devletin bu tedbirleri değiştirmesine veya kaldırmasına karar verebilir.

BAŞLIK IV

Taşımacılık

Madde 74

İşbu Antlaşmanın bu Başlık altında düzenlenen konularla ilgili amaçları Üye Devletler tarafından ortak bir taşımacılık politikası çerçevesinde gerçekleştirilmeye çalışılır.

Madde 75

1. Konsey, Taşımacılığın belirli özelliklerini göz önünde tutarak ve 74. Maddenin uygulanması amacıyla, Komisyonun önerisi üzerine ve Ekonomik ve Sosyal Komite ile Avrupa Parlamentosunun da görüşünü aldıktan sonra, ikinci aşamanın sonuna kadar oybirliğiyle, daha sonra nitelikli çoğunlukla karar alarak:

(a) bir Üye Devletin topraklarından çıkan ya da o devlete giren veya bir ya da daha çok Üye Devletin toprağını kateden uluslararası taşımacılığa uygulanacak ortak kuralları;

(b) bir üye Devlette, o Devlet sınırları içinde yerleşik olmayan taşımacıların taşımacılık hizmetlerinde bulunma koşullarını;

(c) gerekli bütün diğer hükümleri,

belirler.

2. 1. paragrafın (a) ve (b) bentlerinde belirtilen düzenlemeler geçiş döneminde hükme bağlanır.

3. Konsey, uygulanmaları bazı bölgelerde hayat standardını, istihdam ve taşıma donatımının işletilmesini tehlikeli biçimde etkileyebilecek nitelikteki taşımacılık rejimi ilkelerine ilişkin hükümleri, 1. paragrafta öngörülen usule uymaksızın ve ortak pazarın kurulmasından kaynaklanan ekonomik kalkınmaya ayak uydurma gereğini de göz önünde tutarak, oybirliğiyle tespit eder.

Madde 76

75. Maddenin 1. paragrafında öngörülen hükümler belirleninceye kadar, Konseyden oybirliğiyle onay alınmadıkça, hiçbir Üye Devlet, işbu Antlaşma yürürlüğe girdiği zaman bu konuyu düzenleyen muhtelif hükümleri, kendi ulusal taşımacılarına kıyasla, diğer Üye Devletler taşımacılarına karşı doğrudan ya da dolaylı olarak, daha az elverişli hale getiremez.

Madde 77

Taşımacılığın koordinasyonu için duyulan ihtiyaçlara cevap veren, ya da kamu hizmeti kavramı içinde yer alan bazı yükümlülükleri karşılamaya yarayan yardımlar işbu Antlaşmaya uygundur.

Madde 78

İşbu Antlaşma çerçevesinde taşımacılık bedelleri ve koşulları konusunda alınacak her önlem, taşımacıların ekonomik durumlarını dikkate almak zorundadır.

Madde 79

1. Topluluk içindeki taşımalarda, bir taşımacıya, aynı malları aynı güzergâhlarda taşımak için, malın çıkış ya da varış ülkesine bağlı olarak farklı taşıma ücretleri ve farklı koşullar uygulanması şeklinde ortaya çıkan ayrımcılık en geç ikinci aşamanın bitiminden önce kaldırılır.
2. 1.paragraf, Konseyin 75.Maddenin 1.paragrafına uygun olarak diğer önlemleri almasını engellemez.
3. Konsey, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişini izleyen iki yıl içinde Komisyonun önerisi üzerine ve Ekonomik ve Sosyal Komitenin

de görüşünü aldıktan sonra nitelikli çoğunlukla karar alarak 1. paragraftaki hükümlerin uygulanması için gerekli yasal düzenlemeyi yapar.

Konsey özellikle, Topluluk kurumlarının 1. paragrafta belirtilen hükme uymalarına ve ilgililerin bu hükümden tam olarak yararlanmalarını sağlamalarına imkan vermek için gerekli tedbirleri alabilir.

4. Komisyon resen ya da bir Üye Devletin başvurusu üzerine 1. paragrafta sözü edilen ayrımcılık durumlarını inceler ve ilgili Üye Devletin görüşünü aldıktan sonra 3. paragraf hükümlerine uygun olarak belirlenen yasal düzenleme çerçevesinde gerekli kararları alır.

Madde 80

1. Komisyon tarafından izin verilmiş bir uygulama olmadıkça bir Üye Devletçe, Topluluk içinde yapılan taşımacılığa, belirli bir ya da daha çok teşebbüs ya da sanayie çıkar sağlamaya yönelik her türlü destek veya koruma içeren bedel ve şartların uygulanması ikinci aşamanın başından itibaren yasaklanmıştır.
2. Komisyon resen veya bir Üye Devletin başvurusu üzerine 1. paragrafta belirtilen taşıma bedel ve şartlarını inceler; bu incelemeyi yaparken özellikle bir yandan uygun bir bölgesel ekonomi politikasının gereklerini, az gelişmiş bölgelerin ihtiyaçlarını; ayrıca politik durumlardan ciddi şekilde etkilenmiş bölgelerin sorunlarını, diğer yandan da bu bedel ve şartların taşıma biçimleri arasındaki rekabete etkilerini dikkate alır.

Komisyon ilgili her Üye Devletin görüşünü aldıktan sonra gerekli kararları alır.

3. 1. paragrafta belirtilen yasaklama rekabet tarifelerine uygulanmaz.

Madde 81

Sınır geçişi sırasında bir taşımacı tarafından, taşıma bedellerine ek olarak tahsil edilen resim ya da harçlar bu geçişin fiilen sebep olduğu masraflara oranla makul bir düzeyi aşamaz.

Üye Devletler bu masrafları aşamalı olarak azaltmaya çaba harcarlar.

Komisyon, işbu Maddenin uygulanması için Üye Devletlere tavsiyelerde bulunabilir.

Madde 82

İşbu Başlık hükümleri, Almanya'nın bölünmesinin Federal Almanya Cumhuriyetinin bazı bölgelerinin ekonomik durumunda sebep olduğu ekonomik kayıpların telafisi için gerekli olmaları şartıyla, bu Cumhuriyette alınan tedbirlere engel teşkil etmez.

Madde 83

Komisyon nezdinde, Üye Devletler Hükümetlerince seçilmiş uzmanlardan oluşan bir Danışma Komitesi kurulur. Komisyon, gerekli gördüğü hallerde, Ekonomik ve Sosyal Komitenin taşımacılık biriminin yetkileri saklı kalmak kaydıyla, bu Danışma Komitesinin görüşünü alır.

Madde 84

1. İşbu Başlık hükümleri demiryolu, karayolu ve ülke içi su yollarıyla yapılan taşımacılığa uygulanır.

2. Konsey nitelikli çoğunlukla, deniz ve hava taşımacılığı için uygun tedbirlerin alınıp alınmayacağı ve gerektiğinde bu tedbirlerin hangi ölçü ve usule göre alınacağı konusunda karar verebilir.*

75. Maddenin 1 ve 3. paragraflarındaki usul hükümleri uygulanır.**

* 2.paragrafın birinci bendi Tek Avrupa Senedinin 16.Maddesinin 5.paragrafı ile değiştirilmiştir.

** 2.paragrafın ikinci bendi Tek Avrupa Senedinin 16.Maddesinin 6.paragrafı ile değiştirilmiştir.

KISIM ÜÇ

TOPLULUĞUN POLİTİKASI

BAŞLIK I

Ortak Kurallar

BÖLÜM 1

REKABETE İLİŞKİN KURALLAR

Kesim 1

Teşebbüslere uygulanan kurallar

Madde 85

1. Üye Devletler arasındaki ticareti etkileyebilecek ve ortak pazar içindeki rekabetin engellenmesi, kısıtlanması veya bozulmasını amaç edinen veya bu sonucu doğuran ve özellikle:
 - (a) alış veya satış fiyatlarını veya diğer ticaret koşullarını doğrudan ya da dolaylı olarak belirleyen;
 - (b) üretimi, pazarları, teknik gelişimi veya yatırımı kısıtlayan veya kontrol eden;
 - (c) pazar veya tedarik kaynaklarını paylaştıran;
 - (d) diğer ticari taraflar ile yapılan eşdeğer işlemlere farklı koşullar uygulayan ve böylelikle de onları rekabet açısından zararlı duruma sokan;
 - (e) sözleşmelerin akdini, nitelikleri gereği veya ticari teamüle göre bu tür sözleşmelerin konusuyla hiç bir bağlantısı olmayan ek yükümlülüklerin diğer taraflarca kabulü şartına bağlayan,teşebbüsler arasındaki tüm anlaşmalar, teşebbüs birliklerinin kararları ve birlikte davranışlar ortak pazarla bağdaşmadıkları için yasaktır.
2. İşbu Madde ile yasaklanan anlaşmalar ve kararlar hükümsüzdür.

3. Bununla birlikte, tüketicilere sağlanan çıkardan adalete uygun bir pay sağlamanın yanı sıra, malların üretimi veya dağıtımının geliştirilmesine veya teknik ve ekonomik ilerlemenin hızlandırılmasına katkıda bulunan; ve

(a) ilgili teşebbüslere, bu amaçlara ulaşmak için gereksiz kısıtlamalar getirmeyen,

(b) bu tür teşebbüslere söz konusu ürünlerin önemli bir kısmı için rekabeti ortadan kaldırma olanağı vermeyen,

- teşebbüsler arasındaki herhangi bir anlaşma veya anlaşmalar dizisi,

- teşebbüslerin ya da teşebbüs birliklerinin herhangi bir kararı veya kararlar dizisi,

- müştereken kararlaştırılmış her tür uygulama veya uygulamalar dizisi,

ile ilgili olarak 1. paragraf hükümlerinin uygulanmaması kararlaştırılabilir.

Madde 86

Bir veya daha çok teşebbüsün ortak pazarda veya önemli bir bölümündeki hakim durumu kötüye kullanması, Üye Devletler arasındaki ticareti etkilemesi ölçüsünde, ortak pazarla bağdaşmaz ve yasaktır.

Böyle bir kötüye kullanma, özellikle:

(a) doğrudan veya dolaylı olarak haksız alış veya satış fiyatları veya başka adalete aykırı ticari şartlar koşulması;

(b) üretimin, pazarların veya teknik gelişmenin tüketicilerin zararına olacak şekilde sınırlandırılması;

(c) ticari ilişkinin diğer tarafları ile yapılan eş değerdeki işlemlere farklı koşullar uygulanmasını ve böylelikle de onların rekabet açısından dezavantajlı duruma sokulması;

- (d) sözleşmelerin akdinin, nitelikleri gereği veya ticari teamüle göre bu tür sözleşmelerin konusuyla hiç bir bağlantısı olmayan ek yükümlülüklerin taraflarca kabulü şartına bağlanmasını kapsayabilir.

Madde 87

1. İşbu Antlaşmanın yürürlüğe girmesini izleyen üç yıl içinde Konsey, Komisyonun önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosunun görüşünü aldıktan sonra 85 ve 86. Maddelerde belirtilen ilkelerin uygulanması için gerekli tüzük veya direktifleri oybirliğiyle kabul eder.

Bu tür hükümler yukarıda belirtilen süre içinde kararlaştırılmamışsa Konsey, Komisyonun önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosunun da görüşünü aldıktan sonra nitelikli çoğunluk ile bu hükümleri belirler.

2. 1. paragrafta değinilen tüzük veya direktiflerin amacı, özellikle:

- (a) para cezaları ve gecikme faizi koyma yoluyla 85. Maddenin 1. paragrafı ve 86. Maddede belirlenen yasaklara uyulmasını temin etmek;
- (b) bir taraftan etkin denetim yapılmasını diğer taraftan yönetimi mümkün olan ölçüde basitleştirmeye duyulan ihtiyacı göz önünde bulundurarak 85. Maddenin 3. paragrafının uygulanmasına ilişkin ayrıntıları belirlemek;
- (c) gerektiğinde 85 ve 86. Madde hükümlerinin kapsamını ekonominin çeşitli dallarına göre tanımlamak;
- (d) işbu paragrafta belirlenen hükümlerin uygulanmasında Komisyon ve Adalet Divanı'nın görevlerini tanımlamak;
- (e) işbu Kesimde yer alan veya bu Maddenin uygulanması sonucu kabul edilen hükümler ile ulusal mevzuat arasındaki ilişkiyi belirlemektir.

Madde 88

87. Maddeye uygun olarak kabul edilen hükümler yürürlüğe girinceye kadar, Üye Devletlerin yetkili makamları anlaşmalar, kararlar ve teşebbüslerin birlikte davranışlarının kabul edilebilirliği ve ortak pazardaki hakim durumun kötüye kullanılması konusunda kendi hukuklarına ve 3. paragraf hükmü özellikle dikkate alınmak suretiyle 85. Madde ile 86. Madde hükümlerine göre karar verirler.

Madde 89

1. 88. Madde saklı kalmak kaydıyla Komisyon, görevine başlar başlamaz 85 ve 86. Maddelerde belirlenen ilkelerin uygulanmasını sağlar. Komisyon, bir Üye Devletin başvurusu üzerine veya resen ve Üye Devletlerde kendisine yardımcı olabilecek yetkili makamlar ile işbirliği yaparak, bu ilkelerin ihlali ile ilgili iddiaları soruşturur. Komisyon, herhangi bir ihlalin söz konusu olduğunu tespit ederse buna son vermek amacıyla uygun tedbirler önerir.
2. İhlalin sona erdirilmemesi durumunda Komisyon, bu tür ihlali gerekçeli bir karar ile tespit eder. Komisyon, kararını yayımlayabilir ve durumun düzeltilmesi amacıyla koşul ve ayrıntılarını kendisinin saptayacağı gerekli tedbirleri almaları için Üye Devletleri yetkili kılabilir.

Madde 90

1. Kamu teşebbüsleri ve Üye Devletlerin özel veya münhasır haklar tanıdığı teşebbüslerle ilgili olarak Üye Devletler, işbu Antlaşmada yer alan, özellikle 7. ve 85 ila 90. Maddelerde öngörülen kurallara aykırı hiçbir tedbir alamaz ve mevcut olanları da devam ettiremez.
2. Genel ekonomik çıkarlara ilişkin hizmetleri yürütmekle görevli veya mali nitelikli tekel özelliğine sahip teşebbüsler, bu tür kurallar kendilerine verilmiş olan belirli görevlerin

ifasını hukuken veya fiilen engellemedikçe, işbu Antlaşmada yer alan kurallara, özellikle rekabet ile ilgili kurallara tabidir. Ticaretin gelişimi Topluluğun çıkarlarına aykırı olabilecek ölçüde etkilenmemelidir.

3. Komisyon, işbu Madde hükümlerinin uygulanmasını gözetir ve gerektiğinde uygun direktif veya kararları Üye Devletlere yöneltir.

Kesim 2

Damping

Madde 91

1. Geçiş döneminde Komisyon, bir Üye Devlet veya ilgili başka bir tarafın başvurusu üzerine ortak pazar içinde damping uygulanmakta olduğunu saptarsa, bu uygulamalara yol açan kişi ya da kişilere bu duruma son vermelerini sağlamak amacıyla tavsiyelerde bulunur.

Damping uygulamalarına devam edilmesi durumunda Komisyon, koşullarını ve ayrıntılarını kendisinin saptayacağı koruyucu tedbirleri alması için zarar gören Üye Devlete yetki verir.

2. İşbu Antlaşmanın yürürlüğe girmesiyle, bir Üye Devlet menşeli veya o devlet içinde serbest dolaşım halinde olup ve başka bir Üye Devlete ihraç edilmiş olan ürünler, yeniden ithal edilmeleri durumunda, hiçbir gümrük resmine, miktar kısıtlamasına veya eş etkili tedbire tabi tutulmaksızın söz konusu ilk Devlet sınırları içine kabul edilir. Komisyon işbu paragrafın uygulanması için uygun kuralları belirler.

Kesim 3

Devletler tarafından yapılan yardımlar

Madde 92

1. İşbu Antlaşmada aksine hüküm bulunmadıkça, bir Üye Devlet tarafından veya Devlet kaynakları vasıtasıyla herhangi bir şekilde yapılan ve belirli teşebbüsleri veya belirli malların üretimini kayıarak rekabeti bozan veya bozmakla tehdit eden, her türlü yardım, Üye Devletler arasındaki ticareti etkilediği ölçüde, ortak pazarla bağdaşmaz.
2. Aşağıdaki yardım türleri ortak pazarla bağdaşır:
 - (a) ilgili ürünlerin menşesine bağlı bir ayırım gözetmeksizin verilmesi koşuluyla bireysel tüketicilere yapılan sosyal nitelikli yardımlar;
 - (b) doğal afetler veya olağanüstü olayların neden olduğu zararı karşılamak için yapılan yardımlar;
 - (c) Federal Almanya Cumhuriyeti'nin Almanya'nın bölünmesinden etkilenen belirli bölgelerinin ekonomisine, bölünmenin yarattığı ekonomik zararın giderilmesi için gerekli olduğu ölçüde yapılan yardımlar.
3. Aşağıdaki yardım türleri ortak pazarla bağdaşır sayılabilir:
 - (a) yaşam standardının anormal ölçüde düşük olduğu veya ciddi bir eksik istihdamın hüküm sürdüğü bölgelerin ekonomik gelişimini desteklemeye yönelik yardımlar;
 - (b) Avrupa'nın ortak çıkarına olacak önemli bir projenin gerçekleştirilmesinin teşvik edilmesi veya bir Üye Devlet ekonomisinde ortaya çıkan ciddi bir bozulmanın giderilmesi için yapılan yardımlar;

(c) ticaret koşullarını ortak çıkarlara zarar verecek ölçüde olumsuz yönde etkilemeyen ve belirli ekonomik bölgeler veya belirli ekonomik faaliyetlerin gelişimini kolaylaştırmak için yapılan yardımlar; ancak, 1 Ocak 1957 tarihi itibarıyla gemi yapımına verilen yardımlar, sadece gümrük korumasının yokluğunun telafi edilmesi amacıyla kullanılmaları ölçüsünde, işbu Antlaşmanın üçüncü ülkelere yönelik ortak ticaret politikası ile ilgili hükümleri saklı kalmak kaydıyla, gümrük vergilerinin kaldırılmasında uygulanan koşullara tabi olarak tedricen azaltılır;

(d) Komisyonun önerisi üzerine Konseyin nitelikli çoğunlukla alacağı kararla belirlenebilecek diğer yardım türleri.

Madde 93

1. Komisyon, Üye Devletlerle işbirliği içinde bu Devletlerde mevcut olan tüm yardım sistemlerini sürekli olarak inceler. Komisyon, Üye Devletlere, ortak pazarın sürekli gelişimi veya işleyişi için gereken uygun tedbirleri önerir.
2. Eğer Komisyon, ilgili taraflara kendi görüşlerini bildirmeleri için uyarıda bulunduktan sonra, bir Devlet veya Devlet kaynakları vasıtasıyla sağlanan yardımın 92. Maddeye göre ortak pazarla bağdaşmadığını veya bu tür yardımın kötüye kullanıldığını tespit ederse, ilgili Devletin Komisyon tarafından saptanacak süre içinde böyle bir yardımı kaldırmasına veya değiştirmesine karar verir.

Söz konusu Devletin öngörülen süre içinde bu karara uymaması halinde Komisyon veya ilgili herhangi bir Devlet, 169 ve 170. Madde hükümlerine uymaksızın doğrudan Adalet Divanında dava açabilir.

Bir Üye Devletin başvurusu üzerine Konsey, istisnai durumlar gerektirdiği takdirde, bu Devletin verdiği veya vereceği

yardımın, 92. Madde hükümlerine veya 94. Maddede belirtilen tüzüklere uymaksızın, ortak pazarla bağdaştığına oybirliği ile karar verebilir. Söz konusu yardım ile ilgili olarak Komisyonun, bu paragrafın birinci bendinde belirtilen süreci başlatması halinde, ilgili Devletin Konseye yapacağı başvurunun, Konsey tutumunu belirtinceye kadar söz konusu süreci durdurucu etkisi vardır.

Ancak, eğer Konsey söz konusu başvurunun yapılmasını izleyen üç ay içinde tutumunu belirtmezse, Komisyon bu konuda kendisi karar verir.

3. Komisyon, görüşlerini bildirebilmesi için, yardımın yapılması veya değiştirilmesi ile ilgili tasarımlardan zamanında haberdar edilir. Eğer Komisyon bu tür bir tasarımın 92. Maddeye göre ortak pazarla bağdaşmadığını düşünürse, 2. paragrafta belirtilen süreci gecikmeksizin başlatır. İlgili Üye Devlet, bu süreç nihai bir kararla sonuçlanmadan tasarlanan tedbirleri yürürlüğe koyamaz.

Madde 94

Konsey, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla karar alarak, 92 ve 93. Maddelerin uygulanması amacıyla gerekli bütün düzenlemeleri yapabilir ve özellikle 93. Maddenin 3. paragrafının uygulanmasına ilişkin şartları ve bu süreçten muaf olan yardım türlerini tespit edebilir.

BÖLÜM 2

VERGİ HÜKÜMLERİ

Madde 95

Hiçbir Üye Devlet diğer Üye Devletlerin ürünlerine, kendi

benzer ürünlerine doğrudan veya dolaylı olarak uyguladığından daha yüksek herhangi bir iç vergiyi doğrudan veya dolaylı olarak koyamaz.

Ayrıca hiçbir Üye Devlet diğer Üye Devletlerin ürünlerine, diğer ürünlere dolaylı koruma sağlayacak nitelikte herhangi bir iç vergi uygulayamaz.

Üye Devletler, en geç ikinci aşamanın başında, işbu Antlaşma yürürlüğe girdiği sırada mevcut ve yukarıdaki kurallara aykırı olan hükümleri kaldırır veya düzeltirler.

Madde 96

Ürünler herhangi bir Üye Devlet ülkesine ihraç edildiğinde doğrudan ya da dolaylı olarak içeride tabi tutuldukları vergilerden daha yüksek bir iç vergi iadesinden yararlanamazlar.

Madde 97

Yaygın muamele vergisi tipinde muamele vergisi uygulayan Üye Devletler, ithal edilen ürünlere uyguladıkları iç vergilendirme veya ihraç edilen ürünler için izin verilen iadeler söz konusu olduğunda, 95 ve 96. Maddelerde belirtilen ilkelerin ihlal edilmemesi koşuluyla, her bir ürün veya ürün grubu için ortalama vergi oranları saptayabilirler.

Bir Üye Devletin saptadığı ortalama vergi oranlarının bu ilkelere uymadığı durumlarda, Komisyon, ilgili Devlete konuya ilişkin gerekli direktif veya kararları gönderir.

Madde 98

Muamele vergileri, özel tüketim vergileri ve diğer dolaylı vergi türleri dışındaki yükümler konusunda, tasarlanan tedbirler,

Komisyonun önerisi üzerine Konsey tarafından sınırlı bir süre için nitelikli çoğunluk ile daha önceden onaylanmış olmadıkça, diğer Üye Devletlere yapılan ihracat ile ilgili indirim veya vergi iadesi sağlanamaz ve Üye Devletlerden yapılacak ithalata ilişkin telafi edici vergiler konamaz.

Madde 99*

Konsey, Komisyonun önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosunun görüşünü aldıktan sonra oybirliğiyle, muamele vergileri, özel tüketim vergileri ve diğer tür dolaylı vergilere ilişkin mevzuatın uyumlaştırılmasına yönelik hükümleri, bu uyumlaştırmanın 8a. Maddesinde öngörülen sürede iç pazarın kurulmasını ve işleyişini sağlaması için gerekli olduğu ölçüde kabul eder.

BÖLÜM 3

MEVZUATIN YAKINLAŞTIRILMASI

Madde 100

Komisyonun önerisi üzerine Konsey, oybirliğiyle, Üye Devletlerin, ortak pazarın kuruluş ve işleyişini doğrudan etkileyebilecek yasa, tüzük veya idari düzenlemelerin yakınlaştırılmasına yönelik direktifler çıkarır.

* Bu Madde Tek Avrupa Senedinin 17.Maddesi ile değiştirilmiştir.

Bir veya daha fazla Üye Devlette, uygulanmaları mevzuat değişikliği gerektirebilecek direktifler söz konusu olduğunda, Avrupa Parlamentosu ve Ekonomik ve Sosyal Komitenin görüşü alınır.

Madde 100a*

1. 100. Maddeye uymaksızın ve işbu Antlaşmanın aksine hükümleri saklı kalmak kaydıyla, Madde 8a da belirlenen hedeflere ulaşılması için aşağıdaki hükümler uygulanır. Konsey, Komisyonun önerisi üzerine, Avrupa Parlamentosu ile işbirliği içinde ve Ekonomik ve Sosyal Komitenin görüşünü aldıktan sonra nitelikli çoğunluk ile Üye Devletlerin iç pazarın kurulmasını ve işlemlerini amaç edinmiş yasa, tüzük veya idari düzenlemelerin yakınlaştırılmasına ilişkin tedbirleri tespit eder.
2. 1. paragraf, vergilere ilişkin hükümlere, kişilerin serbest dolaşımı ve bağımlı çalışanların hak ve çıkarlarıyla ilgili hükümlere uygulanmaz.
3. Komisyon, 1. paragrafta öngörülen sağlık, güvenlik, çevre ve tüketicinin korunmasına ilişkin önerilerinde yüksek bir koruma düzeyini esas alır.
4. Eğer, bir uyum tedbirinin Konseyce nitelikli çoğunlukla kabulünü takiben bir Üye Devlet, 36. Maddede yer alan temel zorunluluklar nedeniyle, veya çevre korunması ile ya da çalışma ortamı ile ilgili olarak ulusal hükümleri uygulamayı gerekli görürse bu hükümleri Komisyona bildirir.

* Bu Madde Tek Avrupa Senedinin 18.Maddesi ile eklenmiştir.

Komisyon, ilgili hükümlerin Üye Devletler arasındaki ticarete keyfi bir ayırıcılık aracı veya örtülü bir kısıtlama olmadıklarını araştırdıktan sonra bunları teyit eder.

Komisyon veya herhangi bir Üye Devlet, başka bir Üye Devletin işbu Maddede belirtilen yetkileri usulsüz kullandığını düşünürse 169 ve 170. Maddelerde yer alan usule uymaksızın konuyu doğrudan doğruya Adalet Divanına götürebilir.

5. Yukarıda değinilen uyum tedbirleri, uygun durumlarda, 36. Maddede yer alan, ekonomik olmayan bir veya daha fazla nedenle Topluluğun denetim sürecine tabi geçici tedbirler almaları için Üye Devletlere yetki veren koruyucu bir hükmü de içerir.

Madde 100 b*

1. 1992 yılı içinde, Komisyon, her Üye Devlet ile birlikte 100a Maddesinin kapsamına giren ve bu maddeye uygun olarak uyumlaştırılması yapılmamış ulusal nitelikli yasa, tüzük ve idari düzenlemelerin bir envanterini çıkarır.

Konsey, Madde 100a'nın hükümlerine uygun olarak, bir Üye Devlette yürürlükte olan hükümlerin diğer bir Üye Devlette uygulananlarla eş değer sayılmasına karar verebilir.

2. Madde 100a(4)'ün hükümleri kıyas yoluyla uygulanır.

* Bu Madde Tek Avrupa Senedinin 19.Maddesi ile eklenmiştir.

3. Komisyon, birinci paragrafın 1. bendinde sözü edilen envanteri hazırlar ve uygun önerileri Konseyin 1992 yılı sonuna kadar karar vermesi için zamanında gönderir.

Madde 101

Komisyon, Üye Devletlerin yasa, tüzük ve idari düzenlemeleri arasındaki bir farklılığın ortak pazar içindeki rekabet koşullarını bozduğunu ve giderilmesi gereken bir sapmaya sebep olduğunu tespit ederse, ilgili Üye Devletler ile istişarede bulunur.

Eğer böyle bir istişare söz konusu bozukluğu giderecek bir anlaşma ile sonuçlanmazsa Konsey, Komisyonun önerisi üzerine ilk aşamada oybirliğiyle ve ondan sonra nitelikli çoğunluk ile gerekli direktifleri çıkarır. Komisyon ve Konsey, işbu Antlaşmada belirlenen diğer uygun tedbirleri alabilirler.

Madde 102

1. Yasa, tüzük veya idari düzenlemelerin kabul edilmesi veya değiştirilmesinin 101. Madde çerçevesinde bir sapmaya neden olabileceği endişesi söz konusu olduğu takdirde, sözü edilen hükümleri uygulamak isteyen Üye Devlet, Komisyonun görüşünü alır. Komisyon, Üye Devletlerin görüşünü aldıktan sonra ilgili Devletlere söz konusu sapmadan kaçınmak için uygun tedbirleri tavsiye eder.
2. Eğer iç hükümlerini belirlemek veya bu hükümlerde değişiklik yapmak isteyen bir Devlet Komisyonun kendisine yaptığı tavsiyeye uymazsa, diğer Üye Devletlerden 101. Maddeye göre, böyle bir

sapmanın giderilmesi amacıyla kendi düzenlemelerinde değişiklik yapmaları istenemez. Eğer Komisyonun tavsiyesine uymayan Üye Devlet sadece kendi zararına bir sapmaya neden olursa 101. Madde hükümleri uygulanmaz.

BAŞLIK II

Ekonomi Politikası

BÖLÜM 1*
EKONOMİ VE PARA POLİTİKASI ALANINDA İŞBİRLİĞİ
(EKONOMİK VE PARASAL BİRLİK)

Madde 102a

1. Topluluğun daha sonraki gelişmesi için gerekli ekonomi ve para politikalarının birbirine yaklaşmasını temin etmek amacıyla Üye Devletler, 104. Maddenin hedefleri doğrultusunda işbirliği yaparlar. Böyle yaparken, bu alanda mevcut yetkilere riayet ederek Avrupa Para Sistemi (APS) çerçevesinde yapılan işbirliği ve ECU'nün geliştirilmesi sayesinde kazanılan tecrübeleri dikkate alırlar.
2. Ekonomi ve para politikası alanlarında daha sonraki gelişmelerin kurumsal değişiklikler gerektirmesi ölçüsünde, 236. Madde hükümleri uygulanır. Parasal alanda kurumsal değişikliklerin söz-konusu olması halinde, Para Komitesi ile Merkez Bankaları Governörler Komitesinin de görüşü alınır.

BÖLÜM 2**

KONJONKTÜR POLİTİKASI

Madde 103

1. Üye Devletler kendi konjonktür politikalarını bir ortak

* Bu Bölüm Tek Avrupa Senedinin 20.Maddesi ile işbu Antlaşmanın 3.Kısım II.Başlığına eklenmiştir.

** Bu Bölüm Tek Avrupa Senedinin 20.Maddesinin 2.paragrafına göre yeniden numaralandırılmıştır.

çıkarmeselesi olarak görürler. Üye Devletler mevcut koşullara göre alınacak tedbirler konusunda birbirlerine ve Komisyona danışrlar.

2. İşbu Antlaşmada öngörülen diğer usuller saklı kalmak kaydıyla Konsey, Komisyonun önerisi üzerine duruma uygun tedbirleri oybirliğiyle kararlaştırabilir.
3. Komisyonun önerisi üzerine Konsey, gerektiğinde 2.paragrafta kararlaştırılan tedbirleri yürürlüğe koymak için gereken direktifleri nitelikli çoğunlukla karar alarak çıkarır.
4. Belirli ürünlerin temininde güçlüklerle karşılaşılması halinde de bu Maddede öngörülen usuller uygulanır.

BÖLÜM 3*

ÖDEMELER DENGESİ

Madde 104

Her Üye Devlet, yüksek istihdam ve istikrarlı bir fiyat düzeyinin gerçekleştirilmesini sağlamanın yanı sıra, kendi genel ödemeler dengesinde dengeyi sağlamak ve kendi parasına olan güveni korumak için gerek duyulan ekonomik politikaları uygular.

* Bu Bölüm Tek Avrupa Senedinin 20.Maddesinin 2.paragrafına göre yeniden numaralandırılmıştır.

Madde 105

1. 104. Maddede belirtilen hedeflere ulaşılmasını kolaylaştırmak amacıyla Üye Devletler ekonomi politikalarını koordine ederler. Üye Devletler bu amaçla, kendi yönetimlerinin yetkili daireleri ve Merkez Bankaları arasında işbirliği sağlarlar.

Komisyon, bu işbirliğinin nasıl sağlanacağı konusunda Konseye tavsiyelerde bulunur.

2. Üye Devletlerin para politikaları arasında ortak pazarın işlerliği için gerektiği ölçüde koordinasyonu sağlamak amacıyla danışman statüsünde bir Para Komitesi kurulur. Komitenin görevleri:

- Üye Devletler ve Topluluğun parasal ve mali durumunu ve Üye Devletlerin genel ödemeler sistemini izlemek ve bu konuda Konsey ve Komiteye düzenli olarak rapor sunmak;

- bu kurumlara sunulmak üzere Konsey veya Komisyonun talebi üzerine veya resen görüşlerini bildirmektir.

Üye Devletler ve Komisyon Para Komitesine ikişer üye atarlar.

Madde 106

1. Her Üye Devlet, malların, hizmetlerin, sermayenin ve kişilerin Üye Devletler arasında dolaşımının işbu Antlaşmaya uygun olarak serbestleştirilmesi ölçüsünde, malların, hizmetlerin, veya sermayenin dolaşımı ile ilgili ödemeler ile sermaye ve kazanç transferlerinin alacaklı veya lehdarın ikamet ettiği Üye Devletin parasıyla yapılmasına izin vermeyi taahhüt eder.

Üye Devletler, genel ekonomik durumları ve özellikle ödemeler dengesindeki durumlarının elverdiği ölçüde, ödemelerini

yukarıdaki paragrafta belirtilenden daha fazla serbestleştirmeye hazır olduklarını bildirirler.

2. Mal, hizmet ve sermaye dolaşımının yalnızca kendileriyle ilgili kısıtlamalarla sınırlandırılması halinde, bunlara ilişkin ödemelerdeki kısıtlamaların kaldırılması için, gerekli değişiklikler yapılmak suretiyle miktar kısıtlamalarının kaldırılması, hizmetlerin serbestleştirilmesi ve sermayenin serbest dolaşımıyla ilgili bölümlerin hükümleri uygulanır.
3. Üye Devletler kendi aralarında, işbu Antlaşmanın 3 Nolu Ekinde listesi verilmiş olan görünmeyen işlemler ile ilgili transferlere yeni kısıtlamalar getirmemeyi taahhüt ederler.

1 ve 2. paragraflardaki hükümler veya sermayenin serbest dolaşımına ilişkin Bölüm hükümleri ile düzenlenmedikçe, mevcut kısıtlamaların aşamalı olarak kaldırılması 63 ila 65. Madde hükümlerine göre gerçekleştirilir.

4. Gerektiğinde Üye Devletler, bu Maddede değinilen ödeme ve transferlerin gerçekleşmesine imkan verecek tedbirler konusunda birbirlerine danışırlar; bu tür tedbirler bu Bölümde yer alan hedeflere ulaşılmasına engel olamaz.

Madde 107

1. Her Üye Devlet, döviz kurları ile ilgili politikasını bir ortak çıkar sorunu olarak ele alır.
2. Bir Üye Devlet kendi döviz kurlarında 104. Maddede yer alan hedeflere uygun olmayan ve rekabet koşullarını ciddi şekilde bozan bir değişiklik yaparsa Komisyon, Para Komitesinin görüşünü aldıktan sonra bu değişikliğin etkilerini gidermek amacıyla, kesin olarak sınırlı bir süre için, koşullarını ve ayrıntılarını kendisinin saptayacağı tedbirler almaları için diğer Üye Devletlere izin verebilir.

Madde 108

1. Bir Üye Devlet için ödemeler dengesinde, genel dengesizlikten ya da elindeki döviz cinsinden kaynaklanan ve özellikle de ortak pazarın işleyişine veya ortak ticaret politikasının aşamalı olarak gerçekleştirilmesine zarar vermesi muhtemel güçlüklerin veya bu konuda ciddi bir tehlikenin söz konusu olması halinde, Komisyon, ivedilikle, bu devletin durumunu ve 104. Madde hükümlerine uygun olarak ve kendi elindeki bütün imkanları kullanarak aldığı veya alabileceği tedbirleri inceler. Komisyon, ilgili devlet tarafından kabul edilmesini tavsiye edeceği tedbirleri bildirir.

Bir Üye Devlet tarafından alınan tedbir ve Komisyonun önerdiği tedbirler mevcut veya ileride karşılaşılması muhtemel tehditkar güçlüklerin üstesinden gelmek için yeterli görülmezse Komisyon, Para Komitesinin görüşünü aldıktan sonra, karşılıklı yardım verilmesini ve bunun için uygun yöntemleri Konseye tavsiye eder.

Komisyon mevcut durum ve gelişmeler hakkında Konseye düzenli olarak bilgi verir.

2. Konsey böyle bir karşılıklı yardım için nitelikli çoğunlukla karar verir; karşılıklı yardımın koşullarını ve ayrıntılarını belirleyen direktifleri kabul eder veya kararları alır. Bu karşılıklı yardım özellikle:

- (a) Üye Devletlerin başvurabilecekleri diğer uluslararası kuruluşlar nezdinde uyumlu bir yaklaşımda bulunması;
- (b) güç durumda olan Devletin üçüncü ülkelere karşı miktar kısıtlamalarını sürdürmesi veya yeniden kısıtlama koyması halinde ticaretin saptırılmasından kaçınmak için gerekli tedbirlerin alınması;
- (c) onayları alınmak kaydıyla diğer Üye Devletler tarafından sınırlı krediler verilmesi şeklinde olabilir.

Geçiş dönemi sırasında karşılıklı yardım, bu tür tedbirleri alacak Devletlerin de onayıyla, güçlük içindeki Devletten yapılan ithalat artışını kolaylaştırmak amacıyla kotaların genişletilmesi veya gümrük vergilerinde yapılacak özel indirimler şeklinde de olabilir.

3. Komisyonun tavsiye ettiği karşılıklı yardım Konsey tarafından sağlanmazsa veya sağlanan karşılıklı yardım ve alınan tedbirler yetersiz kalırsa, Komisyon, güçlük içindeki Devletin koruma tedbirleri almasına izin verir; bu tedbirlerin şartları ve ayrıntıları Komisyon tarafından tespit edilir.

Konsey, nitelikli çoğunlukla karar alarak bu izni iptal edebilir ve bu şart ve ayrıntılarda değişiklik yapabilir.

Madde 109

1. Ödemeler dengesinde ani bir bunalımın ortaya çıkması ve Madde 108(2) çerçevesinde uygun bir kararın derhal alınmaması halinde ilgili Üye Devlet ihtiyaten gerekli tedbirleri alır. Bu tür tedbirler, ortak pazarın işleyişinde mümkün olan en az düzeyde bozulmaya yol açmalı ve meydana gelen ani güçlükleri gidermek için tam olarak gerekli olandan daha geniş kapsamlı olmamalıdır.
2. Komisyon ve diğer Üye Devletlerin, bu koruma tedbirlerinden en geç yürürlüğe girdiklerinde haberdar edilmeleri gerekir. Komisyon Konseye 108.Madde uyarınca karşılıklı yardımyapılmasını tavsiye edebilir.
3. Konsey, Komisyonun görüşünü bildirmesinden ve Para Komitesine de danıştıktan sonra nitelikli çoğunlukla ilgili Devletin yukarıda sözü edilen koruma tedbirlerini değiştirmesine, askıya almasına veya kaldırmasına karar verebilir.

BÖLÜM 4*

TİCARET POLİTİKASI

Madde 110

Üye Devletler kendi aralarında bir gümrük birliği kurmak suretiyle ortak çıkarlar çerçevesinde dünya ticaretinin uyumlu bir şekilde gelişmesine, uluslararası ticarete uygulanan kısıtlamaların aşamalı olarak kaldırılmasına ve gümrük engellerinin azaltılmasına katkıda bulunmayı amaçlarlar.

Ortak ticaret politikasında, Üye Devletler arasındaki gümrük vergilerinin kaldırılmasının bu Devletlerde bulunan teşebbüslerin rekabet güçlerinin artışı üzerindeki lehte etkisi dikkate alınır.

Madde 111

Geçiş döneminde, 115 ve 116. Madde hükümleri saklı kalmak kaydıyla, aşağıdaki hükümler uygulanır:

1. Üye Devletler, üçüncü ülkelerle olan ticari ilişkilerini geçiş dönemi sonuna kadar dış ticaret alanında ortak bir politikanın uygulanması için gerekli koşulları bir araya getirecek biçimde uyumlu olarak yürütürler.

Komisyon, geçiş döneminde izlenecek ortak tutuma ilişkin prosedür ve ticaret politikalarında birliğin sağlanması konusunda Konseye öneriler sunar.

* Bu Bölüm Tek Avrupa Senedinin 20.Maddesinin 2.paragrafına göre yeniden numaralandırılmıştır.

2. Komisyon ortak gümrük tarifesi ile ilgili olarak üçüncü ülkelerle yapılacak tarife müzakereleri konusunda Konseye tavsiyelerde bulunur.

Konsey, bu tür müzakereleri başlatması için Komisyona yetki verir.

Komisyon, bu müzakereleri kendisine yardımcı olmak üzere Konsey tarafından atanmış özel bir Komiteyle istişare içinde ve Konseyin kendisine gönderebileceği direktifler çerçevesinde yürütür.

3. Konsey, işbu Madde ile kendisine verilen yetkileri kullanırken ilk iki aşama boyunca oybirliğiyle ve daha sonra nitelikli çoğunlukla karar verir.
4. Üye Devletler, ortak gümrük tarifesinin gecikmeden yürürlüğe girmesini temin etmek amacıyla, özellikle üçüncü ülkelerle aralarında yürürlükte olan tarife anlaşmalarının düzenlenmesi için gereken tüm tedbirleri Komisyona danışarak alırlar.
5. Üye Devletler, üçüncü ülkelerle veya üçüncü ülke gruplarıyla ilgili liberasyon listeleri üzerinde kendi aralarındaki tekdüzeliğin mümkün olan en üst düzeyde teminini hedef alırlar. Bu amaçla Komisyon, Üye Devletlere gerekli tavsiyelerde bulunur.

Eğer Üye Devletler üçüncü ülkelerle ilgili miktar kısıtlamalarını kaldırır veya azaltırlarsa, bu konuda önceden Komisyona bilgi verirler ve aynı muameleyi diğer Üye Devletlere de uygularlar.

Madde 112

1. Üye Devletler diğer uluslararası kuruluşlar çerçevesinde üstlendikleri yükümlülükler saklı kalmak kaydıyla, üçüncü ülkelere yönelik ihracata yardım sağladıkları sistemlerini geçiş dönemi sona ermeden önce, Topluluğun teşebbüsleri arasındaki rekabetin bozulmasından kaçınmak için gerekli ölçüde, aşamalı olarak uyumlu hale getirirler.

Konsey, Komisyonun önerisi üzerine, bu amaç doğrultusunda gerekli direktifleri ikinci aşamanın sonuna kadar oybirliğiyle, daha sonra nitelikli çoğunlukla çıkarır.

2. Yukarıdaki hükümler, muamele vergileri, özel tüketim vergileri ve diğer dolaylı vergiler de dahil olmak üzere, bir Üye Devlete ait bir malın üçüncü bir ülkeye ihracı dolayısıyla iade edilen gümrük vergilerinin veya eş etkili yükümlerin veya diğer dolaylı vergilerin iadelerinde uygulanmaz; bu durumda verilen iadelerin ihraç edilen malların doğrudan ya da dolaylı olarak üzerine konulan yüküm toplamını aşmaması gerekir.

Madde 113

1. Geçiş dönemi sona erdikten sonra ortak ticaret politikası özellikle tarife oranlarında değişiklik yapılması, tarife ve ticaret anlaşmalarının imzalanması, liberasyon tedbirlerinde yeknesaklığın sağlanması, ihracat politikası ve damping veya sübvansiyon uygulanması ve ticareti koruma tedbirleri alınması gibi konularda ortak ilkeler üzerine kurulur.
2. Komisyon, ortak ticaret politikasının uygulanması konusunda Konseye öneriler sunar.
3. Üçüncü ülkelerle yapılacak anlaşmaların müzakere edilmesi gerektiğinde Komisyon, gerekli müzakereleri başlatması için kendisine izin verecek olan Konseye tavsiyelerde bulunur.

Komisyon bu müzakereleri, görevin yerine getirilmesinde Komisyona yardımcı olmak üzere Konsey tarafından atanan özel bir Komite ile istişare içinde ve Konseyin kendisine yöneltebileceği direktifler çerçevesinde yürütür.

4. Konsey, işbu Maddede kendisine verilen yetkileri kullanırken nitelikli çoğunluk ile karar verir.

Madde 114

Konsey, ilk iki aşamada oybirliğiyle, daha sonra nitelikli çoğunlukla karar alarak, 111(2). Maddeyle ve 113. Maddede sözü edilen anlaşmaları Topluluk adına akdeder.

Madde 115

Ticarette meydana gelen bozulmaların herhangi bir Üye Devlet tarafından işbu Antlaşmaya uygun olarak alınan ticaret politikasına ilişkin tedbirlerin uygulanmasını engellemesini önlemek amacıyla veya bu tür tedbirler arasındaki farklılıkların bir veya daha fazla Üye Devlette ekonomik güçlükler neden olması halinde Komisyon, diğer Üye Devletler arasında gerekli işbirliğinin kurulması için yöntemler önerir. Bu önerinin yapılmaması halinde Komisyon, şartlarını ve ayrıntılarını kendisinin saptayacağı gerekli koruyucu tedbirleri almaları için Üye Devletlere izin verir.

Geçiş döneminde acil durumlar söz konusu olduğunda, Üye Devletler gerekli tedbirleri bizzat alabilirler ve bu tedbirleri diğer Üye Devletlere ve onların bu tür tedbirleri değiştirmelerine veya kaldırmalarına karar verebilecek olan Komisyona bildirirler.

Bu tür tedbirlerin seçiminde, ortak pazarın işleyişine en az zarar veren ve ortak gümrük tarifesinin uygulanmasının olabildiğince hızlandırılması gereğini de dikkate alan tedbirlere öncelik tanınır.

Madde 116

Üye Devletler, geçiş döneminin sona ermesinden itibaren ortak pazar için özel öneme sahip bütün sorunlar hakkında ekonomik nitelikli uluslararası kuruluşlar çerçevesinde yalnızca

ortaklaşa hareket ederler. Bu amaçla Komisyon, nitelikli çoğunluk ile karar verecek olan Konseye böyle ortak bir tutumun kapsamı ve uygulamaya konması ile ilgili öneriler sunar.

Üye Devletler, geçiş döneminde ortak hareketlerini düzenlemek ve mümkün olduğu ölçüde tek bir tavır belirlemek amacıyla aralarında danışmalarda bulunurlar.

BAŞLIK III

Sosyal Politika

BÖLÜM 1

SOSYAL HÜKÜMLER

Madde 117

Üye Devletler işçilerin, eşit şekilde gelişmelerine imkan vererek hayat ve çalışma şartlarının iyileştirilmesini teşvik etmenin gerekliliği konusunda görüş birliği içindedirler.

Üye Devletler, böyle bir gelişmenin sadece sosyal sistemlerin uyumunu teşvik edecek olan ortak pazarın işleyişi sonucunda değil fakat aynı zamanda işbu Antlaşmada yer alan usuller ve yasa, tüzük veya idari düzenlemelerde belirlenen hükümlerin yakınlaştırılması sonucunda da ortaya çıkacağı kanısındadırlar.

Madde 118

İşbu Antlaşmanın diğer hükümleri saklı kalmak kaydıyla ve genel hedeflerine uygun olarak Komisyonun görevleri, Üye Devletler arasında sosyal alanda, özellikle;

- istihdam;
- iş hukuku ve çalışma koşulları;
- temel ve ileri düzeyde mesleki eğitim;
- sosyal güvenlik;
- iş kazaları ve meslek hastalıklarına karşı koruma;
- iş sağlığı;
- sendika kurma ve işveren ile işçiler arasında toplu sözleşme yapma hakkı ile ilgili konularda yakın işbirliği sağlamaktır.

Bu amaçla Komisyon, ulusal düzeyde ortaya çıkan sorunlar ile uluslararası kuruluşları ilgilendiren sorunlar hakkında incelemeler yaparak, görüşler bildirerek ve istişare toplantıları düzenleyerek Üye Devletlerle yakın ilişkiler kurar.

Komisyon, işbu Maddede öngörülen görüşleri bildirmeden önce Ekonomik ve Sosyal Komiteye danışır.

Madde 118a*

1. Üye Devletler, özellikle işçi sağlığı ve güvenliği bakımından çalışma ortamında yapılacak iyileştirmelerin teşvikine önem verir ve sağlanan iyileştirmelerin korunmasının yanı sıra bu alandaki koşulların uyumlaştırılmasını kendilerine hedef edinirler.
2. 1 nolu paragrafta belirlenen amacın gerçekleştirilmesine yardımcı olmak amacıyla Konsey, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla karar alarak, Avrupa Parlamentosuyla işbirliği içinde ve Ekonomik ve Sosyal Komitenin görüşünü aldıktan sonra direktifler vasıtasıyla, Üye Devletlerin her birinde mevcut bulunan koşulları ve teknik kuralları dikkate alarak aşamalı olarak gerçekleştirilmek üzere asgari gerekleri kabul eder.

Bu direktiflerde küçük veya orta büyüklükteki teşebbüslerin kurulması ve gelişimini engellemesi muhtemel idari, mali veya hukuki kısıtlamalar koymaktan kaçınılır.

3. İşbu Maddeye uygun olarak kabul edilen hükümler, herhangi bir Üye Devletin, işbu Antlaşmayla uyum içinde, çalışma koşullarının korunmasına yönelik daha sıkı tedbirler almasına veya mevcut tedbirleri sürdürmesine engel olamaz.

* Bu Madde Tek Avrupa Senedinin 21.Maddesi ile eklenmiştir.

Madde 118b*

Komisyon, Avrupa düzeyinde tarafların da istemesi halinde yönetim ile emek arasında anlaşmaya dayalı ilişkiler kurulmasını sağlayabilecek bir diyalog kurmak için çaba gösterir.

Madde 119

Her Üye Devlet ilk aşama boyunca, aynı iş için kadın ve erkek işçilere eşit ücret ödenmesi ilkesinin uygulanmasını temin eder ve daha sonra bu uygulamayı sürdürür.

İşbu Maddenin amaçları doğrultusunda "ücret", işçinin yaptığı iş karşılığında doğrudan doğruya veya dolaylı olarak ve ister nakdi ister aynı olsun işvereninden aldığı temel veya asgari ücret ya da maaş ve herhangi bir başka bedel anlamına gelir.

Cinsiyet farkı gözetmeksizin eşit ücret ödenmesi:

- (a) parça başına göre ücreti ödenen aynı iş için yapılacak ödemelerde aynı ölçü biriminin esas alınması,
- (b) zaman esasına göre çalışmada aynı iş için yapılan ödemenin aynı olması hususlarını içerir.

Madde 120

Üye Devletler, ücretli izin sistemleri arasında mevcut olan eşitliğin sürdürülmesine özen gösterirler.

Madde 121

Konsey, Ekonomik ve Sosyal Komitenin görüşünü aldıktan sonra ve oybirliği ile karar alarak özellikle 48 ila 51. Maddelerde

* Tek Avrupa Senedi'nin 22.Maddesi ile eklenen Madde.

değınilen göçmen işçilerin sosyal güvenliği ile ilgili ortak tedbirlerin uygulanması konusunda Komisyonu görevlendirir.

Madde 122

Komisyon, Avrupa Parlamentosuna sunacağı yıllık raporunda Topluluk içindeki sosyal gelişmeler için özel bir bölüm ayırır.

Parlamento, Komisyonu sosyal koşullarla ilgili özel sorunlar hakkında raporlar hazırlamaya davet edebilir.

BÖLÜM 2

AVRUPA SOSYAL FONU

Madde 123

Ortak pazar içinde işçiler için istihdam imkanlarını iyileştirmek ve bu suretle yaşam standardının yükselmesine katkıda bulunmak amacıyla, aşağıda belirlenen hükümlere göre bir Avrupa Sosyal Fonu kurulur. Bu fonun görevi, Topluluk içinde istihdamı kolaylaştırmak ve işçilerin coğrafi ve mesleki hareketliliğini artırmaktır.

Madde 124

Fon Komisyonca yönetilir.

Komisyon bu görevin yerine getirilmesinde, bir Komisyon üyesinin başkanlık ettiği ve Hükümetler, sendikalar ve işveren kuruluşlarının temsilcilerinden oluşan bir Komite yardımcı olur.

Madde 125

1. Bir Üye Devletin başvurusu üzerine Fon, 127. Maddede öngörülen kurallar çerçevesinde, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girmesinden itibaren;

(a) - yeniden mesleki eğitim,

- yeniden yerleşme tazminatları,

vasıtasıyla işçilere verimli olabilecekleri yeni işler sağlanması,

(b) bir teşebbüsün farklı bir üretime yönelmesi sonucunda işi bütünüyle veya kısmen azalan veya geçici olarak işten çıkarılan işçilere, yeniden tam olarak istihdam edilinceye kadar, eski ücret düzeylerini koruyabilmeleri için yardım sağlanması amacıyla o Üye Devlet veya kamu hukukuna tabi bir kuruluş tarafından tahakkuk ettirilen masrafların % 50'sini karşılar.

2. Yeniden mesleki eğitim masrafları için Fon'un yardım sağlaması, işsiz kalanlara yeni bir meslek dışında iş bulunamamış olması ve yeniden eğitildikleri meslekte en az altı aydır üretken bir şekilde çalışıyor bulunmaları şartına bağlıdır.

Yeniden yerleşme yardımlarının verilmesi, işsiz kalan işçilerin, Topluluk içinde ikametgâhlarını değiştirmeye mecbur bırakılmaları ve yeni ikametgâhlarında en az altı aydır üretken bir şekilde çalışıyor olmaları şartına bağlıdır.

Bir teşebbüsün faaliyet türünün değiştirilmesi halinde işçilere yapılacak yardımların verilmesi:

a) söz konusu işçilerin en az altı aydır bu teşebbüste yeniden tam olarak istihdam edilmiş olmaları,

- b) ilgili hükümetin, söz konusu değişiklik ve onun finansmanı ile ilgili olarak söz konusu teşebbüs tarafından hazırlanmış bir tasarıyı daha önceden takdim etmiş olması, ve
- c) Komisyonun bu değişiklik tasarısına ön onay vermiş olması şartına bağlıdır.

Madde 126

Konsey, geçiş dönemi sona erdiğinde, Komisyonun görüşünü aldıktan ve Ekonomik ve Sosyal Komite ile Avrupa Parlamentosuna da danıştıktan sonra;

- (a) nitelikli çoğunluk ile 125. Maddede sözü edilen yardımın artık tamamen veya kısmen kesilmesine karar verebilir; veya
- (b) 123. Maddede belirlenen amaçlar çerçevesinde Fona verilebilecek yeni görevleri oybirliğiyle saptayabilir.

Madde 127

Konsey, Komisyonun önerisi üzerine nitelikli çoğunlukla ve Ekonomik ve Sosyal Komite ile Avrupa Parlamentosunun da görüşünü aldıktan sonra, 124 ila 126. Maddelerin uygulanması için gerekli hükümleri belirler; özellikle 125. Maddeye göre Fon tarafından verilecek yardımın koşullarını ve işçileri Madde 125 (1) (b)'de öngörülen yardımdan yararlanacak teşebbüslerin sınıflarını ayrıntılarıyla saptar.

Madde 128

Konsey, Komisyonun önerisi üzerine ve Ekonomik ve Sosyal Komitenin görüşünü aldıktan sonra, hem ulusal ekonomilerin hem de ortak pazarın uyumlu kalkınmasına katkıda bulunabilecek ortak bir mesleki eğitim politikasının uygulanmasına ilişkin genel ilkeleri belirler.

BAŞLIK IV

Avrupa Yatırım Bankası

Madde 129

Tüzel kişiliğe sahip bir Avrupa Yatırım Bankası kurulmuştur.

Avrupa Yatırım Bankasının ortakları Üye Devletlerdir.

Avrupa Yatırım Bankasının Statüsü, işbu Antlaşmaya ekli bir Protokol ile belirlenmiştir.

Madde 130

Avrupa Yatırım Bankasının görevi, sermaye piyasasına başvurarak ve kendi öz kaynaklarını kullanarak, ortak pazarın, Topluluğun genel yararları doğrultusunda dengeli ve istikrarlı bir biçimde gelişmesine katkıda bulunmaktır. Bu amaçla Banka, kâr amacı gütmeksizin ekonominin bütün sektörlerindeki;

- (a) az gelişmiş bölgelerin kalkınmasına yönelik projelerin;
- (b) ortak pazarın aşamalı olarak kurulmasının gerektirdiği teşebbüslerin modernleştirilmesi veya faaliyet türlerinin değiştirilmesi ya da yeni iş alanlarının yaratılmasını amaçlayan ve büyüklükleri ve nitelikleri gereği Üye Devletlerin her birinde mevcut bulunan çeşitli finansman imkanlarıyla tamamen finanse edilemeyen projelerin;
- (c) birden çok Üye Devletin ortak yararına olan ve Üye Devletlerin her birinde mevcut bulunan çeşitli finansman imkanlarıyla finanse edemeyecekleri büyüklük veya nitelikteki projelerin finansmanını kredi ve teminatlar vererek kolaylaştırır.

BAŞLIK V*

Ekonomik ve Sosyal Kaynaşma

* 130a, 130b, 130c, 130d ve 130e Maddelerini kapsayan V.Başlık Tek Avrupa Senedinin 23.Maddesi ile işbu Antlaşmanın Üçüncü Kısımına ilave edilmiştir.

Madde 130a*

Topluluk, bir bütün olarak uyumlu gelişmesini ilerletmek amacıyla ekonomik ve sosyal kaynaşmanın güçlendirilmesine yönelik faaliyetlerini geliştirir ve devam ettirir.

Topluluk, özellikle çeşitli bölgeleri arasındaki eşitsizlikleri ve en az kayırılan bölgelerdeki geri kalmışlığı gidermeyi amaçlar.

Madde 130b*

Üye Devletler kendi ekonomi politikalarını yürütür ve ayrıca Madde 130a'da belirlenen hedeflere ulaşmak amacıyla bu politikaları koordine ederler. Ortak politikaların ve iç pazarın gerçekleştirilmesinde 130a ve 130c Maddelerinde sözü edilen amaçlar göz önünde bulundurulur ve bu amaçların gerçekleştirilmesine yardımcı olunur. Topluluk, bu amaçlara ulaşılmasını, yapısal Fonlar (Avrupa Tarımsal Yönlendirme ve Garanti Fonu, "Yönlendirme" Bölümü, Avrupa Sosyal Fonu, Avrupa Bölgesel Kalkınma Fonu), Avrupa Yatırım Bankası ve diğer mevcut mali araçlar vasıtasıyla aldığı kararlar ile destekler.

Madde 130c*

Avrupa Bölgesel Kalkınma Fonu, geri kalmış bölgelerin gelişmesi ve yapısal bakımdan düzenlenmesine ve gerileyen sınai bölgelerdeki üretimin değiştirilmesine katılım yoluyla, Topluluk içindeki temel bölgesel dengesizliklerin giderilmesine yardımcı olma amacına yöneliktir.

* 192. sayfadaki dipnota bakınız.

Madde 130d*

Tek Avrupa Senedi yürürlüğe girdiğinde Komisyon, Konseye amacı, mevcut yapısal fonların (Avrupa Tarımsal Yönlendirme ve Garanti Fonu, Yönlendirme Bölümü, Avrupa Sosyal Fonu, Avrupa Bölgesel Kalkınma Fonu) yapıları ve işleyişleri ile ilgili kurallarında, 130a ve 130c Maddelerinde yer alan hükümlerin yerine getirilmesine katkıda bulunmak amacıyla görevlerini belirlemek ve akılcı bir çerçeveye oturtmak, etkinliklerini artırmak ve mevcut mali araçları da kullanarak kendi faaliyetlerini kendi aralarında koordine etmek için gereken değişiklikleri yapmak olan kapsamlı bir öneri sunar. Konsey, bu öneri hakkındaki kararını Avrupa Parlamentosu ve Ekonomik ve Sosyal Komitenin görüşünü aldıktan sonra bir yıllık bir süre içinde oybirliğiyle verir.

Madde 130e*

Madde 130d'de değinilen kararın kabulünden sonra, Avrupa Bölgesel Kalkınma Fonuna ilişkin uygulama kararları, Komisyonun önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosuyla işbirliği halinde nitelikli çoğunlukla karar alan Konsey tarafından alınır.

Avrupa Tarımsal Yönlendirme ve Garanti Fonu, Yönlendirme Bölümü ve Avrupa Sosyal Fonu ile ilgili olarak 43, 126 ve 127. Maddeler ayrı ayrı uygulamada kalır.

* 192. sayfadaki dipnota bakınız.

BAŞLIK VI*

Araştırma ve teknolojik gelişme

* 130f, 130g, 130h, 130ý, 130k, 130l, 130m, 130n, 130o, 130p ve 130q Maddelerini kapsayan Başlık VI, Tek Avrupa Senedinin 24.Maddesi ile işbu Antlaşmanın Üçüncü Kısımına ilave edilmiştir.

Madde 130 f*

1. Topluluğun amacı,Avrupa sanayiinin bilimsel ve teknolojik temellerini kuvvetlendirmek ve bu sanayinin uluslararası rekabet gücünün gelişmesini desteklemektir.
2. Bu amaçla, küçük ve orta büyüklükteki teşebbüsler de dahil olmak üzere bütün teşebbüslerin, araştırma merkezlerinin ve üniversitelerin araştırma ve teknolojik gelişme çabalarını teşvik eder; Topluluk özellikle ulusal kamu ihaleleri açmak, ortak normları belirlemek ve işbirliğindeki hukuki ve mali engellerini kaldırmak suretiyle teşebbüslerin Topluluğun iç pazar potansiyelinden tam olarak yararlanmalarına imkan vermeyi amaçlayarak birbirleriyle olan işbirliği çabalarını destekler.
3. Bu hedeflerin gerçekleştirilmesinde, özellikle araştırma ve teknolojik gelişme alanında girişilen ortak çaba ve iç pazarın kurulması ile özellikle rekabet ve ticaret alanında ortak politikaların yürürlüğe konulması arasındaki ilişki göz önünde bulundurulur.

Madde 130 g*

Bu hedeflerin gerçekleştirilmesi için Topluluk, Üye Devletlerde girişilen faaliyetleri tamamlamak amacıyla aşağıdaki faaliyetlerde bulunur:

- (a) teşebbüsler, araştırma merkezleri ve üniversiteler ile işbirliğini artırarak araştırma, teknolojik gelişme ve tanıtım programlarını uygulamaya koymak;

* 195. sayfadaki dipnota bakınız.

- (b) Topluluğun, araştırma, teknolojik gelişme ve tanıtım alanlarında, üçüncü ülkeler ve uluslararası kuruluşlarla işbirliğini artırmak;
- (c) Topluluğun araştırma, teknolojik gelişme ve tanıtım konusundaki faaliyetlerinin sonuçlarını yaymak ve değerlendirmek;
- (d) Topluluktaki araştırmacıların eğitimini ve dolaşımını teşvik etmek.

Madde 130 h*

Üye Devletler, ulusal düzeyde yürütülen politikaları ve programları Komisyonla irtibat halinde aralarında koordine ederler. Komisyon, Üye Devletlerle yakın temas içinde, bu koordinasyonu teşvik etmek için yararlı bütün girişimlerde bulunur.

Madde 130 i*

1. Topluluk, faaliyetlerinin tamamını içeren birden çok yıla yaygın bir çerçeve programı kabul eder. Bu çerçeve program bilimsel ve teknik amaçları tespit eder, bu amaçların önceliklerini tanımlar, öngörülen faaliyetlerin ana hatlarını belirtir, programın bütününe Topluluğun mali katılımı için gerekli görülen miktar ve uygulama usulleri ve öngörülen değişik faaliyetler arasında bu miktarın dağılımını saptar.
2. Mevcut durumlarda meydana gelecek değişikliklere göre çerçeve programda uyarlamalar veya ilaveler yapılabilir.

* 195. sayfadaki dipnota bakınız.

Madde 130 k*

Çerçeve programın uygulamaya konması, faaliyetlerin her birinin içinde geliştirilmiş özel programlar yoluyla yapılır. Her özel program, kendi uygulanmasıyla ilgili ayrıntılı kuralları tanımlar, süresini tespit eder ve gerekli görülen araçları temin eder.

Konsey, özel programlar sonucunda elde edilen bilgilerin yayılmasına ilişkin usul ve esasları belirler.

Madde 130 l*

Birden çok yıla yaygın programın uygulamaya konulmasında, Topluluğun muhtemel katılımı saklı kalmak kaydıyla, finansmanını yalnızca bazı Üye Devletlerin sağladığı tamamlayıcı programların da yapılmasına karar verebilir.

Konsey, özellikle bilgilerin yayılması ve diğer Üye Devletlerin katılımı konusunda ek programlara uygulanacak kuralları tespit eder.

Madde 130 m*

Birden çok yıla yaygın çerçeve programın uygulamaya konulmasında, Topluluk, ilgili Üye Devletlerle uyum içinde, bu programların uygulanması için meydana getirilmiş kurumlara katılım da dahil olmak üzere çeşitli Üye Devletlerce başlanmış araştırma ve geliştirme programlarına katılımı öngörebilir.

* 195. sayfadaki dipnota bakınız.

Madde 130 n*

Topluluk, birden çok yıla yaygın çerçeve programın uygulamaya konulmasında, Topluluk içinde araştırma, teknolojik gelişme ve tanıtım konularında üçüncü ülkeler veya uluslararası kuruluşlarla işbirliği öngörebilir.

Bu işbirliğinin uygulanma usulleri, 228.Madde uyarınca Topluluk ile ilgili üçüncü taraflar arasında müzakere edilerek akdedilecek uluslararası anlaşmaları gerektirebilir.

Madde 130 o*

Topluluk kendi araştırma, teknolojik gelişme ve tanıtım programlarının iyi uygulanması için gerekli olacak ortak teşebbüsler veya başka herhangi bir kurum kurabilir.

Madde 130 p*

1. Topluluğun muhtemel katılımı dahil olmak üzere, her programın finansmanına ilişkin ayrıntılar programın kabulü sırasında tespit edilir.
2. Topluluğun yıllık katkı miktarı, Topluluğun diğer muhtemel finansman yöntemleri saklı kalmak kaydıyla, bütçe süreci içinde tespit edilir. Özel programların tahmini maliyet tutarı, çerçeve programın öngördüğü finansman miktarını aşmamalıdır.

* 195. sayfadaki dipnota bakınız.

Madde 130 q*

1. Komisyonun önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosu ile Ekonomik ve Sosyal Komitenin de görüşünü aldıktan sonra, Konsey, 130 ı ve 130o Maddelerinde öngörülen hükümleri oybirliğiyle tespit eder.
2. Konsey, Komisyonun önerisi üzerine, Ekonomik ve Sosyal Komitenin de görüşünü aldıktan sonra ve Avrupa Parlamentosu ile işbirliği içinde 130 k, 130 l, 130 m, 130 n Maddelerinde ve 130 p Maddesinin 1. paragrafında öngörülen hükümleri nitelikli çoğunlukla tespit eder. Ek programların kabulü ayrıca ilgili Üye Devletlerin onayını da gerektirir.

* 195. sayfadaki dipnoata bakınız.

3. BAŞLIK VII*

Çevre

* 130r, 130s ve 130t Maddelerini kapsayan Başlık VII, Tek Avrupa Senedinin 25.Maddesi ile işbu Antlaşmanın Üçüncü kısmına eklenmiştir.

Madde 130 r*

1. Topluluğun çevre konusundaki uğraşı amacı:

(i) çevrenin özelliklerini korumak, aynen muhafaza etmek ve iyileştirmek;

(ii) insan sağlığının korunmasına katkıda bulunmak;

(iii) doğal kaynakların dikkatli ve akılcı bir biçimde kullanılmasını temin etmektir.

2. Topluluğun çevreyle ilgili çabaları, koruyucu tedbirlerin alınması, çevreye verilen zararların öncelikle kaynağında giderilmesi ve kirlenenin ödemesi ilkeleri üzerine kuruludur. Çevre korunması konusundaki gerekler Topluluğun diğer politikalarının bir parçasını oluşturur.

3. Topluluk, çevre konusundaki eylem programını hazırlarken:

(i) elde bulunan bilimsel ve teknik verileri;

(ii) Topluluğun değişik bölgelerindeki çevre şartlarını;

(iii) girişimde bulunmak ya da bulunmaktan doğabilecek fayda ve maliyetleri;

(iv) Topluluğun bir bütün olarak ekonomik ve sosyal kalkınmasını ve bölgelerinin dengeli kalkınmalarını,

göz önünde bulundurur.

4. Topluluk, 1. paragrafta öngörülen amaçla, tek tek Üye Devletler düzeyinden daha iyi gerçekleştirilebildiği ölçüde, çevre ile ilgili konularda Topluluk düzeyinde hareket eder. Üye

* 201. sayfadaki dipnota bakınız.

Devletler, Topluluğa özgü nitelikleri olan belirli tedbirler saklı kalmak kaydıyla, diğer tedbirlerin finansmanını ve uygulanmasını sağlarlar.

5. Topluluk ve Üye Devletler, kendi yetkileri çerçevesinde, üçüncü ülkeler ve yetkili uluslararası kuruluşlarla işbirliği yaparlar. Topluluk içindeki işbirliğinin ayrıntıları, 228. Madde uyarınca Topluluk ve ilgili üçüncü taraflar arasında görüşülüp sonuca bağlanacak anlaşmaları gerektirebilir.

Yukarıdaki paragraf, Üye Devletlerin uluslararası kuruluşlarla görüşmelerde bulunma ve uluslararası anlaşmalar yapma yetkisini engellemez.

Madde 130 s*

Konsey, Komisyonun önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosu ile Ekonomik ve Sosyal Komitenin de görüşünü aldıktan sonra, Topluluk tarafından girişilecek faaliyetleri oybirliğiyle kararlaştırır.

Konsey, önceki fıkrada öngörülen şartlar çerçevesinde nitelikli çoğunlukla karar alınması gereken konuları belirler.

Madde 130 t*

130. Madde gereğince ortaklaşa tespit edilen koruma tedbirleri, her Üye Devletin işbu Antlaşma ile bağdaşan daha sıkı koruma tedbirleri almasını ve sürdürmesini engellemez.

* 201. sayfadaki dipnota bakınız.

KISIM DÖRT

DENİZAŞIRI ÜLKE VE TOPRAKLARIN ORTAKLIĞI

Madde 131

Üye Devletler, Belçika, Fransa, İtalya, Hollanda, Danimarka* ve Birleşik Krallıkla özel ilişkileri olan Avrupa dışı ülke ve toprakların Toplulukla ortaklık kurmalarını kabul ederler**. Bu ülke ve toprakların (bundan böyle "ülke ve topraklar") listesi bu Antlaşmanın 4 numaralı ekinde verilmiştir.

Ortaklığın amacı, ülke ve toprakların ekonomik ve sosyal kalkınmasını desteklemek ve bu ülkeler ile bir bütün olarak Topluluk arasında daha sıkı ekonomik ilişkiler kurmaktır.

İşbu Antlaşmanın başlangıç bölümünde yer alan ilkelere uygun olarak ortaklık, öncelikle bu ülke ve topraklarda yaşayan insanların arzuladıkları ekonomik, sosyal ve kültürel gelişmelere yardımcı olmak amacıyla çıkarlarını ve refah düzeylerini artırma amacına hizmet eder.

Madde 132

Ortaklık aşağıdaki amaçları güder :

1. Üye Devletler, işbu Antlaşmaya uygun olarak kendi aralarında birbirlerine tanıdıkları ticaret rejimini diğer ülke ve topraklarla olan ticaretlerine de uygular.
2. Her ülke ve toprak, Üye Devletlerle ve diğer ülke ve topraklarla olan ticari ilişkilerinde, özel ilişkisinin olduğu Avrupa Devletine uyguladığı rejimi uygular.

* "Danimarka" terimi Grönland Antlaşması'nın 2.Maddesi ile eklenmiştir.

** İlk cümle, "Danimarka" deyimini hariç olmak üzere, Konsey Kararının 13.Maddesiyle değişik DK/ÝRL/BK Katılma Senedinin 24. Maddesinin 1.paragrafıyla değiştirilmiştir.

3. Üye Devletler, bu ülke ve toprakların aşamalı kalkınmaları için gerekli yatırımlara katkıda bulunur.
4. Üye Devletlerin, ülke ve topraklardan birinin uyruğu bulunan tüm gerçek ve tüzel kişileri, Topluluk tarafından finanse edilen yatırımlar için açılan ihalelere eşit koşullarda katılabilir.
5. Üye Devletler ile ülke ve topraklar arasındaki ilişkilerde şirket veya firmaların ve uyrukların yerleşme hakkı, 136. Maddede öngörülen özel hükümler saklı kalmak kaydıyla ve ayırım gözetilmeksizin, yerleşme hakkına ilişkin Bölümde yer alan hüküm ve usullere uygun olarak düzenlenir.

Madde 133

1. Ülkeve topraklar çıkışlı malların Üye Devletlerce ithali üzerinden alınan gümrük vergileri, işbu Antlaşma hükümleri uyarınca Üye Devletler arasında gümrük vergilerinin aşamalı olarak tamamen kaldırılması ile uyumlu olarak kaldırılır.
2. Her ülke veya toprağa Üye Devletlerden veya diğer ülke ve Topraklardan yapılan ithalattan alınan gümrük vergileri, 12, 13, 14,15 ve 17. Madde hükümlerine uygun şekilde aşamalı olarak kaldırılır.
3. Bununla birlikte ülke ve topraklar, kalkınma ve sanayileşme ihtiyaçlarını karşılayacak veya bütçeleri için gelir yaratacak gümrük vergileri koyabilirler.

Yukarıdaki bentte sözü edilen vergiler, yine de, her bir ülke ve toprağın özel ilişkiler içinde olduğu Üye Devletten ithal edilen ürünler üzerine konulan vergilerin düzeyine aşamalı olarak getirilir. İşbu Antlaşmada öngörülen indirim takvimi

ve

oranları, ilgili ülke veya toprakla özel ilişkileri olan Üye Devletin bir ürünü üzerine konulan vergi ile Topluluk çıkışlı aynı ürünün ithalatçı ülke veya toprağa girişi esnasında alınan vergi arasındaki fark için uygulanır.

4. Paragraf, bağlı oldukları özel uluslararası yükümlülükler sebebiyle zaten işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişinde ayırım gözetmeyen bir gümrük tarifesi uygulayan ülke ve Topraklara uygulanmaz.
5. Ülke ve toprakların ithal ettikleri mallara gümrük vergisi konulması veya bu mallara konulan gümrük vergilerinde yapılacak herhangi bir değişiklik, muhtelif Üye Devletlerden yapılacak ithalatlar arasında hukuken veya fiilen, dolaylı veya dolaysız ayrımcılığa neden olmamalıdır.

Madde 134

133. Maddenin 1. paragraf hükümleri uygulandığında, üçüncü bir ülkeden başka bir ülke veya toprağa ihraç edilen mallara uygulanan vergi düzeyleri eğer ticareti herhangi bir Üye Devletin aleyhine saptırma eğilimi gösterirse, bu Üye Devlet Komisyondan diğer Üye Devletlere bu duruma çare bulmak için gerekli önlemleri teklif etmesini isteyebilir.

Madde 135

Halk sağlığı, kamu güvenliği ve kamu düzeniyle ilgili hükümler saklı kalmak kaydıyla, ülke ve topraklar işçilerinin Üye Devletlerde, Üye Devletler işçilerinin bu ülke ve topraklarda serbest dolaşmaları, Üye Devletlerin daha sonra oybirliği ile yapacakları anlaşmalar ile belirlenir.

Madde 136

İşbu Antlaşmanın yürürlüğe girişinden itibaren ilk beş yıllık bir dönem için işbu Antlaşmaya ekli bir uygulama sözleşmesi, ülke ve topraklarla Topluluk arasındaki ortaklığın ayrıntılarını ve usulünü belirler.

Yukarıdaki paragrafta sözü edilen Sözleşmenin sona ermesinden önce Konsey, oybirliği ile, işbu Antlaşmada belirtilen ilkelere ve edinilen tecrübelere dayanarak yeni bir dönem için öngörülecek hükümleri belirler.

Madde 136 a*

İşbu Antlaşmaya ek, Grönland ile ilgili özel düzenlemelere ilişkin Protokolde yer alan Grönland ile ilgili özel hükümler saklı kalmak kaydıyla, 131 ila 136. Madde hükümleri Grönland için uygulanır.

* Bu Madde Grönland Antlaşmasının 3.Maddesi ile eklenmiştir.

KISIM BEŞ

TOPLULUĞUN KURUMLARI

BAŞLIK I

Kurumlara İlişkin Hükümler

BÖLÜM 1

KURUMLAR

Kesim 1

Avrupa Parlamentosu

Madde 137

Topluluk bünyesinde bir araya gelen Devletlerin halklarının temsilcilerinden oluşan Avrupa Parlamentosu, işbu Antlaşma ile kendisine verilen danışma ve denetim yetkilerini kullanır.

Madde 138

(1 ve 2. paragrafların, Avrupa Parlamentosu Temsilcilerinin Seçimine İlişkin Senedin 14. Maddesi uyarınca, 17 Temmuz 1979 tarihinden itibaren hükmü kalmamıştır.)

[Bkz: Söz konusu Senedin aşağıdaki 1. Maddesi:

1. Topluluk bünyesinde bir araya gelen Devletlerin halklarının Avrupa Parlamentosundaki temsilcileri, doğrudan genel oy ile seçilir.]

[Bkz: Söz konusu Senedin aşağıdaki 2. Maddesi:

2. Her Üye Devletten seçilen temsilcilerin sayısı aşağıdaki gibidir:

Belçika	24
Danimarka	16
Almanya	81
Yunanistan	24
İspanya	60
Fransa	81
İrlanda	15
İtalya	81
Lüksemburg	6
Hollanda	25
Portekiz	24
Birleşik Krallık	81]*

3. Avrupa Parlamentosu, doğrudan genel oy ile yapılacak seçimlerin bütün Üye Devletlerde tek tip bir usule göre yapılmasına ilişkin tasarılar hazırlar.**

Konsey, oybirliğiyle uygun hükümleri belirler ve bunları Üye Devletlere, kendi anayasal kurallarına göre kabul etmelerini tavsiye eder.

* İSP/PORT Katıma Senedinin 10.Maddesi ile belirlenen temsilcilerin sayısı.

** Bu konuda Avrupa Parlamentosu Temsilcilerinin Seçimine ilişkin Senedin 7(1) ve (2). Maddesine bakınız.

Madde 139

Avrupa Parlamentosu yılda bir defa olmak üzere Mart ayının ikinci salı günü kendiliğinden toplanır.* **

Avrupa Parlamentosu, Üyelerinin çoğunluğunun, Konseyin veya Komisyonun talebi üzerine olağanüstü toplanabilir.

Madde 140

Avrupa Parlamentosu, Başkanını ve Başkanlık Divanını kendi üyeleri arasından seçer.

Komisyon üyeleri, bütün oturumlara katılabilir ve talep ederlerse, Komisyon adına söz alabilirler.

Komisyon, Avrupa Parlamentosu veya üyeleri tarafından kendisine yöneltilen soruları yazılı veya sözlü olarak cevaplar.

Konsey,iç tüzüğünde belirlenen kurallar uyarınca Avrupa Parlamentosu tarafından dinlenir.

Madde 141

İşbu Antlaşmada aksine hüküm bulunmadıkça, Avrupa Parlamentosu, kullanılan oyların mutlak çoğunluğu ile karar alır.

Toplanma yeter sayısı iç tüzükle belirlenir.

* Birinci paragraf Birleşme Antlaşmasının 27 (1).Maddesi ile değiştirilmiştir.

** Bu maddenin ikinci cümlesi için Avrupa Parlamentosu Temsilcilerinin Seçimine İlişkin Senedin 10 (3). Maddesine bakınız.

Madde 142

Avrupa Parlamentosu, üye tam sayısının çoğunluğu ile kendi iç tüzüğünü kabul eder.

Avrupa Parlamentosunun görüşmeleri kendi iç tüzüğünde öngörülen şartlar uyarınca yayınlanır.

Madde 143

Avrupa Parlamentosu Komisyon tarafından kendisine sunulan yıllık genel raporu açık birleşimde görüşür.

Madde 144

Komisyonun faaliyetleri hakkında bir gensoru önergesi verilirse, Avrupa Parlamentosu, bu önerge ile ilgili oylamayı, önergenin verilişinden en az üç gün sonra ve ancak açık oylama ile yapabilir.

Eğer gensoru önergesi Avrupa Parlamentosunu üye tam sayısının çoğunluğu ve kullanılan oyların üçte ikisiyle kabul edilirse, Komisyon üyeleri toplu olarak istifa ederler. Üyeler 158. Maddeye göre yerlerine atama yapılmıncaya kadar günlük işleri yürütmeye devam ederler.

Kesim 2

Konsey

Madde 145

İşbu Antlaşmada belirlenen hedeflere ulaşılmasını sağlamak için Konsey, bu Antlaşmanın hükümlerine uygun olarak:

- Üye Devletlerin genel ekonomik politikalarının koordinasyonunu sağlar;
- karar alma yetkisine sahiptir;
- koyduğu kuralların uygulanması için kararlarında Komisyona yetki verir. Konsey, bu yetkinin kullanımını bazı kurallara tabi tutabilir. Konsey, bazı özel durumlarda ise yürütme yetkisini doğrudan kullanma hakkını saklı tutabilir. Yukarıda sözü edilen usuller, Komisyonun önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosunun da görüşünü aldıktan sonra, Konsey tarafından oybirliğiyle önceden belirlenecek ilke ve kurallara uygun olmalıdır.*

Madde 146

(Bu Madde Birleşme Antlaşmasının 7. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 2. Maddesi:

Konsey, Üye Devletlerin temsilcilerinden oluşur. Her Hükümet kendi üyelerinden birini Konseye delege tayin eder.

Başkanlık görevi, Konseye üye her Devlet tarafından sıra ile altı aylık bir süre için aşağıdaki Üye Devletler sırasına göre yerine getirilir:

- ilk altı yıllık dönem için: Belçika, Danimarka, Almanya, Yunanistan, İspanya, Fransa, İrlanda, İtalya, Lüksemburg, Hollanda, Portekiz, Birleşik Krallık.

* Üçüncü satırbaşı Tek Avrupa Senedinin 10.Maddesi ile eklenmiştir.

- müteakip altı yıllık dönem için: Danimarka, Belçika, Yunanistan, Almanya, Fransa, İspanya, İtalya, İrlanda, Hollanda, Lüksemburg, Birleşik Krallık, Portekiz.]*

Madde 147

(Bu Madde Birleşme Antlaşmasının 7. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 3. Maddesi :

Konsey, Başkan tarafından resen çağrıldığında veya üyelerden biri ya da Komisyonun talebi üzerine toplanır.]

Madde 148

1. İşbu Antlaşmada aksine hüküm bulunmadıkça, Konsey üye tam sayısının çoğunluğu ile karar alır.
2. Konseyin nitelikli çoğunluk gerektiren kararları için, üyelerin oy ağırlığı aşağıdaki gibidir.

Belçika	5
Danimarka	3
Almanya	10
Yunanistan	5
İspanya	8
Fransa	10
İrlanda	3
İtalya	10
Lüksemburg	2
Hollanda	5
Portekiz	5
Birleşik Krallık	10

* İkinci paragraf İSP/PORT Katılma Senedinin 11.Maddesi ile değiştirilmiştir.

Konsey kararlarının alınabilmesi için:

– işbu Antlaşmaya göre, Komisyonun önerisi üzerine alınmaları gerekenler için lehte en az elli dört,

– diğerleri için en az sekiz üye tarafından lehte elli dört oy kullanılmalıdır.

*

3. Hazır bulunan veya temsil edilen üyelerin çekimser kalmaları, Konseyin oybirliği gerektiren kararlar almasını engellemez.

Madde 149**

1. İşbu Antlaşma uyarınca Konseyin bir kararı Komisyonun önerisi üzerine alınmakta ise Konsey, bu öneriyi değiştirecek kararı ancak oybirliği ile alabilir.

2. Konseyin bir kararı, işbu Antlaşma uyarınca Avrupa Parlamentosu ile işbirliği yapılarak alınmakta ise aşağıdaki usul uygulanır:

(a) Konsey, 1. paragrafta belirtilen koşullar altında, Komisyonun önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosunun da görüşünü aldıktan sonra, nitelikli çoğunlukla ortak bir görüş belirler.

(b) Konseyin ortak görüşü, Avrupa Parlamentosuna iletilir. Konsey ve Komisyon, Avrupa Parlamentosuna, Konseyin ortak görüşünün dayandığı gerekçeler ile Komisyonun görüşünü ayrıntılı olarak bildirirler.

Bu bildirim izleyen üç ay içinde Avrupa Parlamentosu ortak görüşü kabul ederse veya bu süre içinde konuya ilişkin herhangi

* İkinci paragraf İSP/PORT Katılma Senedinin 14.Maddesi ile değiştirilmiştir.

** Bu Madde Tek Avrupa Senedinin 7.Maddesi ile değiştirilmiştir.

bir karar almazsa Konsey, ortak görüş doğrultusundaki kararı kesin olarak kabul eder.

- (c) Avrupa Parlamentosu, (b) bendinde bahsedilen üç ay içinde, üye tam sayısının mutlak çoğunluğu ile Konseyin ortak görüşünde değişiklikler önerebilir. Avrupa Parlamentosu, keza, aynı çoğunlukla, Konseyin ortak görüşünü reddedebilir. Görüşmelerin sonucu Konsey ve Komisyona gönderilir.

Avrupa Parlamentosu, Konseyin ortak görüşünü reddederse, Konsey ikinci incelemede ancak oybirliği ile karar alabilir.

- (d) Komisyon, bir aylık süre içinde, Avrupa Parlamentosu tarafından önerilen değişiklikleri de göz önüne alarak, Konseyin ortak görüşünün kabulünde esas alınan öneriyi gözden geçirir.

Komisyon, gözden geçirdiği kendi önerisi ile birlikte, Avrupa Parlamentosu tarafından önerilen ve kendisinin dikkate almadığı değişiklikleri Konseye iletir ve onlarla ilgili görüşünü de bildirir. Konsey, bu değişiklikleri oybirliğiyle kabul edebilir.

- (e) Konsey, Komisyon tarafından gözden geçirilen öneriyi nitelikli çoğunlukla kabul eder.

Konsey, Komisyon tarafından gözden geçirilen öneriyi ancak oybirliği ile değiştirebilir.

- (f) (c), (d) ve (e) bentlerinde belirtilen durumlarda, Konseyin üç aylık bir süre içinde karar alması gerekir. Bu süre içinde herhangi bir karar almazsa, Komisyonun önerisi kabul edilmemiş sayılır.
- (g) (b) ve (f) bentlerinde belirtilen süreler, Konsey ve Avrupa Parlamentosunun ortak kararıyla, en fazla bir ay uzatılabilir.

3. Konsey karar almadığı sürece, Komisyon 1 ve 2. paragraflarda bahsedilen usuller sırasında önerisinde değişiklik yapabilir.

Madde 150

Oylama yapıldığında Konseyin her bir üyesi diğer üyelerden ancak birini temsil edebilir.

Madde 151

(Bu Madde Birleşme Antlaşmasınının 7. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasınının aşağıdaki 5 ve 4. Maddeleri:

Madde 5:

Konsey kendi iç tüzüğünü yapar.

Madde 4:

Üye Devletlerin Daimi Temsilcilerinden oluşan bir komite, Konseyin çalışmalarını hazırlamak ve Konseyin kendisine verdiği görevleri yerine getirmekle yükümlüdür.]

Madde 152

Konsey, Komisyondan ortak hedeflere ulaşılabilmesi için yararlı gördüğü bütün incelemeleri yapmasını ve uygun göreceği her türlü öneriyi kendisine sunmasını talep edebilir.

Madde 153

Konsey, Komisyonun görüşünü aldıktan sonra, işbu Antlaşmada öngörülen komitelerin statüsünü belirler.

Madde 154

(Bu Madde Birleşme Antlaşmasının 7. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 6. Maddesi:

Konsey, Komisyon Başkanı ve üyelerinin ve Adalet Divanı Başkanının, Yargıçlarının, Savcılarının ve Başkatibinin maaşlarını, tazminatlarını ve emekli maaşlarını nitelikli çoğunlukla tespit eder. Ücret yerine geçen her türlü ödemeyi de aynı çoğunlukla tespit eder.]

Kesim 3

Komisyon

Madde 155

Komisyon, ortak pazarın tam olarak işleyişini ve gelişmesini sağlamak amacıyla:

- işbu Antlaşmanın hükümleri ile bu Antlaşma gereğince kurumlar tarafından belirlenen tedbirlerin uygulanmasını sağlar;
- işbu Antlaşmada açıkça öngörülmesi veya Komisyonun gerekli görmesi halinde, işbu Antlaşmada belirtilen konularla ilgili tavsiyelerde bulunur veya görüşler bildirir;
- işbu Antlaşmada öngörülen şartlarda, karar alma yetkisine sahip olduğu gibi, Konsey ve Avrupa Parlamentosunca tedbirlerin şekillendirilmesine de katkıda bulunur;
- Konsey tarafından belirlenen kuralların uygulanması için, Konseyin kendisine verdiği yetkileri kullanır.

Madde 156

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 18. Maddesi:

Komisyon her yıl,Avrupa Parlamentosunun oturumunun açılmasından en az bir ay önce, Toplulukların faaliyetleri ile ilgili genel bir rapor yayınlar.]

Madde 157

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 10. Maddesi:

1. Komisyon, yeterlilikleri esas alınarak seçilen ve bağımsızlıkları şüphe götürmeyen on yedi üyeden oluşur.*

Komisyon üyelerinin sayısı, Konsey tarafından oybirliğiyle karar alınarak değiştirilebilir.

Sadece Üye Devletler uyrukları Komisyon üyesi olabilirler.

Komisyonunda Üye Devletlerin her birinden en az bir uyruklunun bulunması zorunludur ancak aynı Devlet uyruğunda bulunan üye sayısı ikiden fazla olamaz.

2. Komisyon üyeleri görevlerini Toplulukların genel çıkarları doğrultusunda, tam bir bağımsızlıkla yerine getirirler.

Görevlerinin yerine getirilmesinde, hiçbir hükümet ya da kuruluştan ne talimat isterler, ne de alırlar. Görevleri ile bağdaşmayan her türlü faaliyetten kaçınırlar.

Her Üye Devlet, bu kurala uymayı ve görevlerinin ifası

* Birinci paragrafın ilk bendi ISP/PORT Katılma Senedinin 15.Maddesi ile değiştirilmiştir.

sırasında Komisyon üyelerini etkileme yoluna gitmemeyi taahhüt eder.

Komisyon üyeleri görev süreleri boyunca, kazanç karşılığı olsun ya da olmasın, başka hiçbir mesleki faaliyette bulunamazlar. Göreve başlarken, görevlerinin devamı süresince ve görevleri sona erdikten sonra, görevlerinin gerektirdiği yükümlülüklere riayet etmeyi ve özellikle görevleri sona erdikten sonra, bazı görev ve menfaatlerin kabulüyle ilgili olarak dürüst ve duyarlı davranmayı resmen taahhüt ederler. Bu yükümlülüklerin ihlali halinde, Konsey veya Komisyonun müracaatı üzerine, Adalet Divanı, duruma göre ilgili üyenin 13. Madde* uyarınca resen görevden ayrılmış sayılmasına veya emeklilik hakkından ya da onun yerine geçen diğer sosyal haklardan mahrum bırakılmasına karar verebilir.]

Madde 158

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 11. Maddesi:

Komisyon üyeleri, Üye Devlet hükümetlerinin ortak kararıyla atanırlar.

Üyelerin görev süreleri 4 yıldır. Bu süre yenilenebilir.]

Madde 159

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 12. mision üyesinin görevi, istifa ettiği veya resen görevden ayrılmış sayıldığı zaman sona erer.

Görev süresinin geri kalan kısmı için ilgili üyenin yerine atama yapılır. Konsey oybirliğiyle, bu kadroya yeni atama yapılmasına gerek olmadığına karar verebilir.

* Birleşme Antlaşmasının 13.Maddesi. Bkz: Aşağıdaki 160.Madde

13. Maddede* belirtilen hükümler uyarınca, resen görevden ayrılmış sayılma durumları dışında, Komisyon üyeleri yerlerine yeni atama yapılincaya kadar görevlerine devam ederler.]

Madde 160

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 13. Maddesi:

Komisyonun herhangi bir üyesinin görevini yerine getirmesi için gerekli şartları artık taşımaması ya da ciddi bir hata yapması halinde, Adalet Divanı, Konsey veya Komisyonun başvurusu üzerine o üyeyi resen görevden ayrılmış sayabilir.]

Madde 161

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 14. Maddesi:

Komisyon Başkanı ve altı Başkan Yardımcısı, Komisyon üyelerinin atanması için öngörülen usule göre üyeleri arasından iki yıllık bir süre için atanırlar. Görev süreleri yenilenebilir.**

Konsey, oybirliğiyle karar alarak Başkan Yardımcılarına ilişkin hükümleri değiştirebilir.***

Komisyonun tamamen yenilenmesi durumu hariç, atamalar, Komisyonun görüşü alındıktan sonra yapılır.

Başkan ve Başkan yardımcılarının görevden ayrılmaları veya ölümleri halinde, görev sürelerinin geri kalan kısmı için yukarıdaki hükümler uyarınca yerlerine atama yapılır.]

* Birleşme Antlaşmasının 13.Maddesi. Bkz: Aşağıdaki 160.Madde

** Birinci paragraf, İSP/PORT Katılma Senedinin 16.Maddesi ile değiştirilmiştir.

*** İkinci paragraf anılan Senedin 16.Maddesi ile eklenmiştir.

Madde 162

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 15 ve 16. Maddeleri:

Madde 15:

Konsey ve Komisyon karşılıklı görüş alışverişinde bulunurlar ve işbirliği yöntemlerini ortak bir kararla düzenlerler.

Madde 16:

Komisyon, kendisinin ve birimlerinin Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu, Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Avrupa Atom Enerjisi Topluluğunu kuran Antlaşmaların ve işbu Antlaşmanın hükümlerine uygun olarak çalışmalarını sağlayacak şekilde kendi iç tüzüğünü yapar. Bu tüzüğün yayınlanmasını sağlar.]

Madde 163

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 19. Maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki 17. Maddesi:

Komisyon kararları 10. Maddede belirtilen üye sayısının çoğunluğu ile alınır.*

Bir Komisyon toplantısı ancak iç tüzüğünde belirlenen üye sayısı mevcut ise geçerlidir.]

* Birleşme Antlaşmasının 10.Maddesi. Bkz: Yukarıdaki 157.Madde

Kesim 4

Adalet Divanı

Madde 164

Adalet Divanı, işbu Antlaşmanın yorum ve uygulanmasında hukuka riayeti sağlar.

Madde 165

Adalet Divanı on üç yargıçtan oluşur.*

Adalet Divanı, genel kurul halinde toplanır. Bununla birlikte, bu amaçla yapılan düzenlemede öngörülen hükümler dahilinde ya bazı hazırlık soruşturmalarını yapmak ya da belli türde bazı davalara bakmak üzere, kendi bünyesinde her biri üç veya beş yargıçtan oluşan daireler kurabilir.

Adalet Divanı, Üye Devletlerden veya Topluluk kurumlarından biri tarafından açılan davalara bakmak ve yargılama iç tüzüğünün Adalet Divanı dairelerine yetki vermediği durumlarda, 177. Madde uyarınca, kendisine gönderilen ön karar gerektiren sorunları karara bağlamak üzere genel kurul halinde toplanır.**

Adalet Divanının talebi üzerine Konsey, oybirliğiyle yargıçların sayısını artırabilir ve bu Maddenin ikinci ve üçüncü paragrafları ile 167. Maddenin ikinci paragrafında gerekli uyarlamaları yapabilir.

* Birinci paragraf ISP/PORT Katılma Senedinin 17.Maddesi ile değiştirilmiştir.

** Üçüncü paragraf Konseyin 26 Kasım 1974 tarihli kararının 1.Maddesi ile değiştirilmiştir (28 Kasım 1974 tarih ve L 318 sayılı Avrupa Toplulukları Resmi Gazetesi)

Madde 166

Adalet Divanında altı savcı bulunur.*

Savcı, 164. Madde ile Adalet Divanına verilen görevin ifasına yardımcı olmak için, bu mahkemeye açılan davalara ilişkin gerekçeli mütalaalarını tam bir tarafsızlık ve bağımsızlıkla açık celsede sunmakla görevlidir.

Adalet Divanının talebi üzerine, Konsey oybirliğiyle savcılarının sayısını artırabilir ve 167. Maddenin üçüncü paragrafında gerekli uyarlamaları yapabilir.

Madde 167

Bağımsızlıkları şüphe götürmeyen, kendi ülkelerinde en yüksek adli görevleri yerine getirmek için gerekli şartları haiz ya da herkesçe kabul edilen yeterliliğe sahip hukukçular arasından seçilen yargıç ve savcılar, Üye Devletler Hükümetlerinin ortak kararıyla altı yıllık bir süre için atanırlar.

Yargıçlar üç yılda bir kısmi yenilemeye tabi tutulur. Sırasıyla önce yedi, sonra altı yargıç yenilenir.**

Savcılar üç yılda bir kısmi yenilemeye tabi tutulur. Her defasında üç savcı yenilenir.**

* Birinci paragraf, İSP/PORT Katılma Senedinin 18.Maddesi ile değiştirilmiştir.

** İkinci ve üçüncü paragraflar İSP/PORT Katılma Senedinin 19.Maddesi ile değiştirilmiştir.

** İkinci ve üçüncü paragraflar İSP/PORT Katılma Senedinin 19.Maddesi ile değiştirilmiştir.

Emekliye ayrılan yargıç ve savcılar yeniden atanabilirler.

Yargıçlar, kendi aralarından üç yıllık bir süre için Adalet Divanı Başkanını seçerler. Başkan yeniden seçilebilir.

Madde 168

Adalet Divanı, kendi Başkanını atar ve statüsünü belirler.

Madde 168 a*

1. Konsey, Adalet Divanının talebi üzerine ve Komisyon ile Avrupa Parlamentosunun görüşünü aldıktan sonra, Divan Statüsü ile belirlenen şartlar dahilinde, sadece hukuki sorunların Adalet Divanı nezdinde temyiz hakkı saklı kalmak kaydıyla, gerçek ve tüzel kişilerce açılan belli nitelikteki davalara veya başvurulara bakmakla yükümlü, Adalet Divanına bağlı bir ilk derece mahkemesini oybirliğiyle kurabilir. Bu mahkeme, Üye Devletler veya Topluluğun kurumları tarafından açılan davalara veya 177. Maddeye göre sunulan ön karar gerektiren sorunlara bakmaya yetkili değildir.
2. Konsey, 1. paragrafta belirlenen usule uygun söz konusu mahkemenin oluşum şeklini belirler ve Adalet Divanı Statüsünde gerekli uyarılama ve ek düzenlemeleri yapar. Konsey aksine karar vermedikçe, işbu Antlaşmanın Adalet Divanına ilişkin hükümleri, özellikle Adalet Divanı Statüsüne ilişkin Protokol hükümleri, bu mahkemeye de uygulanır.

* Bu Madde, Tek Avrupa Senedinin 11.Maddesi ile eklenmiştir.

3. Bu mahkemenin üyeleri, bağımsızlıkları şüphe götürmeyen ve adli görevin gerektirdiği ehliyete sahip kişiler arasından seçilirler; bu üyeler, Üye Devletler Hükümetlerinin ortak kararı ile altı yıllık bir süre için atanırlar. Her üç yılda bir kısmi yenileme yapılır. Görev süresi dolan üyeler yeniden atanabilirler.
4. Bu mahkeme, Adalet Divanı ile mutabakata vararak kendi iç tüzüğünü yapar. Bu iç tüzüğün Konsey tarafından oybirliğiyle onaylanması gerekir.

Madde 169

Komisyon, Üye Devletlerden birinin işbu Antlaşma gereğince üzerine düşen yükümlülüklerden birini yerine getirmediği kanısına varırsa bu Devlete kendi görüşlerini sunma imkanı tanıdıktan sonra, bu konuda gerekçeli görüşünü bildirir.

İlgili Devlet, Komisyonun belirlediği süre içinde bu görüşe uygun hareket etmezse Komisyon, Adalet Divanına başvurabilir.

Madde 170

Bir Üye Devlet, diğer bir Üye Devletin işbu Antlaşma gereğince üzerine düşen yükümlülüklerinden birini yerine getirmediği kanısına varırsa, Adalet Divanına başvurabilir.

Bir Üye Devlet, işbu Antlaşma gereğince üzerine düşen bir yükümlülüğü ihlal ettiği iddiasıyla diğer bir Üye Devlet aleyhine dava açmadan önce Komisyona başvurmak zorundadır.

Komisyon, ilgili Devletlere iddia ve savunmalarını yazılı ve sözlü olarak karşılıklı sunma imkanı verdikten sonra kendi gerekçeli görüşünü bildirir.

Komisyon, başvuru tarihinden itibaren üç ay içinde görüşünü bildirmezse, bu eksiklik Adalet Divanına dava açılmasını engellemez.

Madde 171

Adalet Divanı, bir Üye Devletin işbu Antlaşma gereğince üzerine düşen yükümlülüklerden birini yerine getirmediğini kabul ederse, anılan Devlet Adalet Divanı kararının uygulanması için gereken tedbirleri almak zorundadır.

Madde 172

İşbu Antlaşmanın hükümlerine uygun olarak Konsey tarafından yapılan tüzüklerle, Adalet Divanına bu tüzüklerin öngördüğü cezalar konusunda sınırsız yargı yetkisi verilebilir.

Madde 173

Adalet Divanı, Konsey ve Komisyonun, tavsiye ve görüşler dışındaki kararlarının hukuka uygunluğunu denetler. Bu amaçla bir Üye Devlet Konsey veya Komisyon tarafından yetkisizlik, temel şekil kurallarının ihlali, işbu Antlaşmanın veya onun uygulanmasıyla ilgili herhangi bir hukuk kuralının ihlali veya yetkinin kötüye kullanılması iddiasıyla açılan davalar hakkında karar vermeye yetkilidir.

Her gerçek veya tüzel kişi, muhatabı olduğu kararlara ve diğer bir kişiye yönelik olarak çıkarılmış bir tüzük veya bir karar bile olsa, doğrudan ve kişisel olarak kendisini ilgilendiren kararlara karşı, aynı koşullar altında, dava açabilir.

Bu Maddede belirtilen davaların, duruma göre, kararın yayınlanmasını, davacıya tebliğini veya tebliğ edilememesi halinde davacının kararı öğrendiği günü izleyen iki ay içinde açılması gerekir.

Madde 174

Dava haklı görülürse, Adalet Divanı dava konusu yapılan işlemin iptaline karar verir.

Bununla birlikte, tüzüklere ilişkin olarak Adalet Divanı, gerekli görürse, iptal edilen tüzüğün etkilerinden hangilerinin kesinleşmiş sayılacağını belirtir.

Madde 175

İşbu Antlaşmanın ihlali halinde Konsey veya Komisyonun karar vermekten çekinmesi durumunda, Üye Devletler ve Topluluğun diğer kurumları bu ihlali tespit ettirmek için Adalet Divanına başvurabilirler.

Bu başvuru ancak, söz konusu kurumun önceden karar vermeye davet edilmiş olması şartıyla kabul edilebilir. İlgili kurum bu daveti izleyen iki ay içinde karar vermezse, müteakip iki ay içinde başvuru yapılabilir.

Her gerçek veya tüzel kişi, Topluluğun kurumlarından birini, tavsiye veya görüş dışında, herhangi bir işlemi kendisine bildirmemiş olmasından dolayı, önceki paragraflarda belirtilen şartlar uyarınca Adalet Divanına şikayet edebilir.

Madde 176

İşlemi iptal edilen veya işleminin işbu Antlaşmaya aykırı olduğu kabul edilen kurum, Adalet Divanı kararının uygulanması için gerekli tedbirleri almakla yükümlüdür.

Bu yükümlülük 215. Maddenin ikinci paragrafının uygulanmasından doğabilecek herhangi bir yükümlülüğü ortadan kaldırmaz.

Madde 177

Adalet Divanı:

- (a) işbu Antlaşmanın yorumu konusunda;
- (b) Topluluk kurumlarının işlemlerinin geçerliliği ve yorumu konusunda;
- (c) Konsey kararıyla oluşturulan kurumların statülerinde öngörülmesi şartıyla, bu statülerin yorumu konusunda karar verme yetkisine sahiptir.

Böyle bir sorun bir Üye Devlet mahkemesi önünde ileri sürüldüğünde bu mahkeme kendi kararını vermek için konuya ilişkin bir ön karara gerek duyarsa, Adalet Divanından bu konuda karar vermesini talep edebilir.

Böyle bir sorun, iç hukuka göre kararlarına karşı kanun yolu kapalı bulunan ulusal bir mahkemede bakılmakta olan bir davada ileri sürülürse, bu mahkeme Adalet Divanına başvurmakla yükümlüdür.

Madde 178

Adalet Divanı, 215. Maddenin ikinci paragrafında belirtilen zararların tazmini ile ilgili davalara bakma yetkisine sahiptir.

Madde 179

Adalet Divanı, statülerinde belirlenen veya kendilerine uygulanan Personel Rejiminin sınırları ve şartları dahilinde Toplulukla memurları arasındaki her tür ihtilafa bakmaya yetkilidir.

Madde 180

Adalet Divanı aşağıda belirlenen sınırlar içinde:

- (a) Üye Devletlerin Avrupa Yatırım Bankası Statüsünden kaynaklanan yükümlülüklerinin yerine getirilmesinde ortaya çıkan uyuşmazlıklarda yargı yetkisine sahiptir. Banka Yönetim Kurulu, bu konuda, 169. Madde ile Komisyona verilen yetkilere sahiptir;
- (b) Banka Governörler Kurulu kararlarına ilişkin uyuşmazlıklarda yargı yetkisine sahiptir. Her Üye Devlet, Komisyon veya Banka Yönetim Kurulu, 173. Madde belirlenen şartlar dahilinde bu konuda dava açabilir.
- (c) Banka Yönetim Kurulu kararlarına ilişkin uyuşmazlıklarda yargı yetkisine sahiptir. Bu kararlara karşı, 173. Maddede belirlenen şartlarda, sadece Üye Devletler veya Komisyonca ve yalnız Yatırım Bankası Statüsünün 21. Maddesinin (2), (5), (6) ve (7).paragraflarında öngörülen usule aykırılık iddiasıyla dava açılabilir.

Madde 181

Adalet Divanı, Topluluk tarafından veya onun adına yapılan bir kamu hukuku veya özel hukuk sözleşmesindeki herhangi bir tahkim şartı gereğince yargı yetkisine sahiptir.

Madde 182

Adalet Divanı, bir tahkim sözleşmesi gereğince önüne getirilmesi halinde, işbu Antlaşmanın konusuyla bağlantılı olarak, Üye Devletler arasında doğan herhangi bir uyuşmazlığı karara bağlamaya yetkilidir.

Madde 183

İşbu Antlaşma ile Adalet Divanına verilen yetkiler saklı kalmak kaydıyla, Topluluğun taraf olduğu uyuşmazlıklar, bu nedenle, ulusal mahkemelerin yargı yetkisi dışında bırakılamaz.

Madde 184

173. Maddenin üçüncü paragrafında öngörülen sürenin bitimine bağlı olmaksızın, Konsey veya Komisyonun bir tüzüğünden kaynaklanan bir uyuşmazlık dolayısıyla taraflardan her biri, Adalet Divanı önünde bu tüzüğün geçersizliğini ileri sürmek için, 173. Maddenin birinci paragrafında öngörülen gerekçelerden yararlanabilir.

Madde 185

Adalet Divanına açılan davaların yürütmeyi durdurucu etkisi yoktur. Bununla birlikte, Adalet Divanı, şartların bunu gerektirdiği kanısına varırsa, dava konusu yapılan işlem için yürütmeyi durdurma kararı alabilir.

Madde 186

Adalet Divanı, önüne getirilen davalarda, gerekli ihtiyati tedbirlerin alınmasına karar verebilir.

Madde 187

Adalet Divanı kararları 192. Maddede belirlenen şartlar dahilinde icra kabiliyetine sahiptir.

Madde 188

Adalet Divanı Statüsü ayrı bir Protokol ile belirlenir.

Konsey, Adalet Divanının talebi üzerine, Komisyon ile Avrupa Parlamentosunun görüşünü aldıktan sonra, oybirliğiyle, Statünün III. Başlık hükümlerinde değişiklik yapabilir.*

Adalet Divanı kendi iç tüzüğünü yapar. Bu iç tüzüğün Konseyce oybirliğiyle onaylanması gerekir.

BÖLÜM 2

ÇEŞİTLİ KURUMLARA

İLİŞKİN ORTAK HÜKÜMLER

Madde 189

Konsey veya Komisyon, görevlerini yerine getirmek için işbu Antlaşmanın hükümlerine uygun olarak tüzükler yapar, direktifler çıkarır, kararlar alır, tavsiye veya görüşler bildirir.

Tüzükler genel geçerliliğe sahiptir. Bütünüyle bağlayıcıdır ve bütün Üye Devletlerde doğrudan uygulanır.

Direktifler, sonuçları itibarıyla her muhatap Üye Devleti bağlar ancak şekil ve yöntem seçimini ulusal makamlara bırakır.

* İkinci paragraf, Tek Avrupa Senedinin 12.Maddesi ile eklenmiştir.

Kararlar, muhatapları için bütünüyle bağlayıcıdır.

Tavsiye ve görüşler bağlayıcı değildir.

Madde 190

Konsey ve Komisyonun tüzük, direktif ve kararları gerekçeli olup, işbu Antlaşmaya göre alınması zorunlu öneri veya görüşler bunlarda belirtilir.

Madde 191

Tüzükler Topluluğun Resmi Gazetesinde yayınlanır. Belirtilen tarihte veya tarih belirtilmemişse yayınlanmalarını izleyen yirminci günde yürürlüğe girerler.

Direktifler ve kararlar, muhataplarına tebliğ edilirler ve tebliğ ile geçerlilik kazanırlar.

Madde 192

Konsey veya Komisyonun, Devletler dışında kişilere parasal yükümlülük getiren kararları icra kabiliyetine sahiptir.

Cebri icra, bu yola başvuru Devlette yürürlükte olan Hukuk Muhakemeleri Usulüne göre yapılır. Kesinleşme şerhi, ilamın doğruluğunun kontrolünden başka bir inceleme yapılmaksızın, her Üye Devlet hükümetinin bu amaçla tayin edip Komisyona ve Adalet Divanına bildireceği ulusal makam tarafından karara eklenir.

İlgili, kendi talebi üzerine, bu işlemler tamamlandıktan sonra, ulusal mevzuata göre yetkili makama doğrudan başvurarak cebri icra takibine geçebilir.

Cebri icra takibi, ancak Adalet Divanı kararıyla durdurulabilir. Bununla birlikte, icra tedbirlerinin hukuka uygunluğunun denetimi ilgili ülke mahkemelerinin yetkisindedir.

BÖLÜM 3

EKONOMİK VE SOSYAL KOMİTE

Madde 193

İstişare nitelikli bir Ekonomik ve Sosyal Komite kurulur.

Bu Komite, özellikle üretici, çiftçi, nakliyecisi, işçi, tüccar, zanaatkar, serbest meslek sahipleri ve kamu yararına çalışan kurumlar ile çeşitli ekonomik ve sosyal kesimlerin temsilcileri ve kamu yararını temsil eden kimselerden oluşur.

Madde 194

Komite üyelerinin sayısı aşağıdaki gibidir:

Belçika	12
Danimarka	9
Almanya	24
Yunanistan	12
İspanya	21
Fransa	24
İrlanda	9
İtalya	24

Lüksemburg	6
Hollanda	12
Portekiz	12
Birleşik Krallık	24 *

Komite üyeleri, Konsey tarafından oybirliğiyle dört yıllık bir süre için atanırlar. Görev süreleri yenilenebilir.

Komite üyeleri kendi adlarına hareket etmek üzere atanırlar ve hiçbir makamın emrine giremezler.

Madde 195

1? Komite üyelerinin atanması amacıyla, her Üye Devlet, kendi uyruklarına tahsis edilen temsilci sayısının iki katı kadar aday içeren bir listeyi Konseye gönderir.

Komitenin teşekkülünde, çeşitli ekonomik ve sosyal kesimlerin uygun bir şekilde temsil edilmesinin sağlanması gereği dikkate alınır.

2? Konsey, Komisyona danışır. Topluluğun faaliyetleri ile ilgili çeşitli ekonomik ve sosyal sektörleri temsil eden Avrupa kuruluşlarının görüşlerini alabilir.

Madde 196

Komite, başkanını ve başkanlık divanını kendi üyeleri arasından iki yıllık bir süre için seçer.

Komite, kendi içtüzüğünü yapar ve Konseye sunar. Konsey bu iç tüzüğü oybirliğiyle onaylar.

Komite, Konsey ve Komisyonun talebi üzerine başkan tarafından toplantıya çağrılır.

* Birinci paragraf İSP/PORT Katılma Senedinin 21.Maddesi ile değiştirilmiştir.

Madde 197

Komite, işbu Antlaşmanın kapsadığı başlıca alanlara göre, ihtisas gruplarını içerir.

Bu gruplar arasında, tarım ve taşımacılığa ilişkin Başlıklardaki özel hükümlere tabi bir tarım ve bir taşımacılık grubu bulunur.

İhtisas grupları faaliyetlerini, Komitenin genel yetkileri çerçevesinde yürütür. Komiteden bağımsız olarak ihtisas gruplarına danışılmaz.

Komite bünyesinde ayrıca Komiteye sunulmak üzere belirli alanlarda veya sorunlar üzerinde, görüş taslakları hazırlamakla görevli alt komiteler de kurulabilir.

İhtisas grupları ile alt-komitelerin oluşum şekli ve görev alanı iç tüzükte belirlenir.

Madde 198

İşbu Antlaşmada öngörülen durumlarda, Konsey veya Komisyonun Komiteye danışması zorunludur. Bu kurumlar, uygun gördükleri her durumda Komiteye danışabilirler.

Konsey veya Komisyon gerekli görürse, Komiteye görüşünü bildirmesi için bir süre tanır; bu süre, başkana bu amaçla tebligatın yapıldığı tarihten başlamak üzere on günden az olamaz. Tanınan sürenin bitimine kadar görüşün bildirilmemesi müteakip faaliyetleri engellemez.

Komitenin ve ihtisas grubunun görüşleri ve görüşmelerle ilgili tutanak Komisyona ve Konseye gönderilir.

BAŞLIK II

Mali Hükümler

Madde 199

Avrupa Sosyal Fonu ile ilgili olanlar da dahil, Topluluğun bütün gelir ve gider kalemleri, her mali yılı için tahmini olarak belirlenir ve bütçede gösterilir.

Bütçe gelir ve giderleri bakımından denk olmalıdır.

Madde 200

1. Bütçe gelirleri, diğer gelirlerin yanı sıra Üye Devletlerin aşağıdaki katılım paylarına göre belirlenen mali katkılarından oluşur.

Belçika	7.9
Almanya	28
Fransa	28
İtalya	28
Lüksemburg	0.2
Hollanda	7.9

2. Bununla birlikte, Üye Devletlerin, Avrupa Sosyal Fonu giderlerini karşılamaya yönelik mali katkıları aşağıdaki katılım paylarına göre belirlenir:

Belçika	8.8
Almanya	32
Fransa	32
İtalya	20
Lüksemburg	0.2
Hollanda	7

3. Konsey, oybirliğiyle karar alarak katılım paylarında değişiklik yapabilir.

Madde 201

Komisyon, Topluluğun kendi öz kaynaklarının, özellikle kesin olarak yürürlüğe konduğunda, ortak gümrük tarifesinden kaynaklanan gelirlerin hangi şartlarda Üye Devletlerin 200. Maddede öngörülen mali katkılarının yerine geçebileceğini inceler.

Bu amaçla, Komisyon Konseye öneriler sunar.

Konsey, Avrupa Parlamentosunun bu önerilerle ilgili görüşünü aldıktan sonra, uygun hükümleri oybirliğiyle belirler ve bunları Üye Devletlere kendi anayasal kurallarına göre kabul etmelerini tavsiye eder.

Madde 202

209. Madde uyarınca çıkarılan tüzüklerde aksine hüküm bulunmadıkça bütçede yer alan giderlere ilişkin olarak bir mali yıl için harcama yetkisi verilir.

209. Maddeye uygun olarak belirlenecek şartlar dahilinde, personel giderleri hariç, bütçe dönemi sonuna kadar kullanılmamış olan ödenekler ancak bir sonraki mali yıla aktarılabilir.

Ödenekler, gider kalemlerinin türleri ve tahsis amaçlarına göre özel bölümlere ayrılır ve gerektiğinde bu bölümler de 209. Madde uyarınca çıkarılan tüzüklere uygun olarak alt bölümlere ayrılır.

Avrupa Parlamentosu, Konsey, Komisyon ve Adalet Divanının giderleri, bazı ortak gider kalemleri için yapılan özel düzenlemeler saklı kalmak kaydıyla, bütçede ayrı bölümler halinde gösterilir.

Madde 203*

1. Mali yıl 1 Ocakta başlar ve 31 Aralıkta sona erer.
2. Topluluğun kurumlarından her biri, 1 Temmuzdan önce gider tahminlerini yapar. Komisyon, bu tahminleri bir bütçe ön tasarısında birleştirir. Bu tasarıya farklı tahminleri içerebilen görüşünü ekler.

Bu bütçe tasarısı, gelir ve giderlerin birer tahminini içerir.

3. Komisyon, bütçe ön tasarısını, en geç uygulanacağı yıldan önceki yılın Eylül ayının birinci günü Konseye sunar.

Konsey, bu bütçe ön tasarısında değişiklik yapmak istediğinde Komisyona ve gerektiğinde diğer ilgili kurumlara danışır.

Konsey, nitelikli çoğunlukla karar alarak, bütçe tasarısını hazırlar ve Avrupa Parlamentosuna gönderir.

4. Bütçe tasarısının, en geç bütçenin uygulanacağı yıldan önceki yılın Ekim ayının beşinci günü Avrupa Parlamentosuna sunulması gerekir.

* Bu Madde, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 12.Maddesi ile değiştirilmiştir.

Avrupa Parlamentosu, üye tam sayısının çoğunluğu ile bütçe tasarısını değiştirmek ve kullanılan oyların mutlak çoğunluğu ile işbu Antlaşmadan veya bu Antlaşma gereğince alınan kararlardan zorunlu olarak doğan harcamalar konusunda tasarıda değişiklikler yapılmasını Konseye teklif etme hakkına sahiptir.

Avrupa Parlamentosu, kendisine sunulmasını izleyen 45 gün içinde bütçe tasarısını onaylarsa bütçe kesin olarak kabul edilmiş olur. Bu süre içinde, Avrupa Parlamentosu bütçe tasarısını değiştirmez veya bu tasarıda değişiklik yapılmasını teklif etmezse, bütçe kesin olarak kabul edilmiş sayılır.

Avrupa Parlamentosu bu süre içinde bütçeyi değiştirir veya değişiklik yapılmasını teklif ederse, bütçe tasarısı yapılan veya teklif edilen değişikliklerle birlikte Konseye gönderilir.

5. Konsey, bütçe tasarısını Komisyonla ve gerektiğinde diğer ilgili kurumlarla müzakere ettikten sonra, aşağıdaki şartlar dahilinde karar verir:

(a) Konsey, Avrupa Parlamentosu tarafından yapılan değişikliklerin her birini nitelikli çoğunlukla karar alarak değiştirebilir.

(b) Değişiklik teklifleriyle ilgili olarak:

– Avrupa Parlamentosu tarafından önerilen bir değişikliğin herhangi bir kurumun toplam giderlerini artırıcı bir etkisinin olmadığı durumlarda, özellikle de önerilen değişikliğin sebep olabileceği gider artışının harcamalarda uygun bir indirim yapılmasını öngören bir veya daha çok değişiklik teklifiyle açık olarak telafi edilebileceği durumlarda, Konsey bu değişiklik teklifini nitelikli çoğunlukla reddedebilir. Bir ret kararı alınmaması halinde değişiklik teklifi kabul edilmiş olur.

– Avrupa Parlamentosu tarafından önerilen bir değişiklik bir kurumun toplam giderlerini artırıcı etki yapacaksa, Konsey, bu değişiklik teklifini nitelikli çoğunlukla karar alarak kabul edebilir. Kabul kararı alınmaması halinde değişiklik önerisi reddedilmiş olur.

– Yukarıdaki iki bentten birinin hükümleri uyarınca, Konseyin bir değişiklik teklifini reddetmesi durumunda, Konsey nitelikli çoğunlukla bütçe tasarısında gösterilen miktarı ya kabul edebilir ya da başka bir miktar tespit edebilir.

Bütçe tasarısı, Konsey tarafından kabul edilen değişiklik tekliflerine esas alınarak değiştirilir.

Konsey, bütçe tasarısının kendisine gönderilmesini takibenden 15 gün içinde, Avrupa Parlamentosu tarafından yapılan değişikliklerin hiçbirini değiştirmeye de onun tarafından yapılan değişiklik tekliflerini benimsemeye de kesin olarak kabul edilmiş olur. Konsey, değişikliklerden hiçbirini değiştirmediyse ve değişiklik tekliflerinin kabul edildiğini Avrupa Parlamentosuna bildirir.

Konsey, bu süre içinde, Avrupa Parlamentosu tarafından yapılan değişikliklerin bir veya birçoğunu değiştirir yahut onun tarafından getirilen değişiklik tekliflerini reddeder ya da değiştirirse, bütçe tasarısı değiştirilmiş haliyle tekrar Avrupa Parlamentosuna gönderilir. Konsey, müzakerelerinin sonucunu Avrupa Parlamentosuna bildirir.

6. Değişiklik teklifleriyle ilgili kararlar daha önce kendisine bildirilen Avrupa Parlamentosu, bütçe tasarısının gönderilmesini izleyen 15 gün içinde üye tam sayısının çoğunluğu ve kullanılan oyların beşte üçü ile karar alarak, kendi yaptığı değişiklikler üzerinde Konseyce yapılan değişikliklerde tadilat yapabilir veya Konseyin yaptığı değişiklikleri reddedebilir ve buna göre bütçeyi kabul eder. Bu süre içinde Avrupa Parlamentosu karar vermezse, bütçe kesin olarak kabul edilmiş sayılır.

7. Bu Maddede öngörülen işlemler tamamlandığında, Avrupa Parlamentosu Başkanı bütçenin kesin olarak kabul edildiğini ilan eder.
8. Bununla birlikte, eğer önemli gerekçeler mevcutsa Avrupa Parlamentosu üye tam sayısının çoğunluğu ve kullanılan oyların üçte ikisiyle karar alarak, bütçe tasarısını reddedilir ve kendisine yeni bir tasarımını sunulmasını isteyebilir.
9. İşbu Antlaşmadan veya bu Antlaşma gereğince alınan kararlardan zorunlu olarak doğan giderler dışındaki giderlerin tamamı için, her yıl, cari yılın aynı mahiyetteki giderleri göz önünde bulundurularak, azami bir artış oranı tespit edilir.

Komisyon, Ekonomik Politika Komitesinin görüşünü aldıktan sonra,

- Topluluk içinde gayri safi milli hasıla hacmindeki değişmeye;
- Üye Devletlerin bütçelerinde meydana gelen ortalama değişikliğe ve;
- bir önceki bütçe yılında hayat pahalılığında meydana gelen değişime göre bu azami oranı belirler.

Azami oran 1 Mayıs'tan önce Topluluğun bütün kurumlarına bildirilir. Topluluk kurumları bu paragrafın dördüncü ve beşinci bentlerindeki hükümler saklı kalmak kaydıyla, bütçe işlemleri süresince bu orana riayet etmek zorundadır.

İşbu Antlaşmadan veya bu Antlaşma gereğince alınan kararlardan zorunlu olarak doğan giderler dışındaki giderler için Konseyce hazırlanan bütçe tasarısında yer alan gerçek artış oranı azami oranın yarısından fazla ise, Avrupa Parlamentosu değişiklik yapma hakkını kullanarak sözü edilen giderlerin toplam miktarını, azami oranın yarısını aşmayacak şekilde artırabilir.

Avrupa Parlamentosu, Konsey veya Komisyon, Toplulukların faaliyetlerinin bu paragrafta öngörülen usule göre belirlenen oranın aşılmasını gerektirdiği kanısına varırsa, nitelikli çoğunlukla karar alan Konsey ile üye tam sayısının çoğunluğu ve kullanılan oyların beşte üçüyle karar alan Avrupa Parlamentosu arasında varılacak mutabakatla yeni bir oran tespit edilebilir.

10. Her kurum, bu maddeyle kendisine verilen yetkileri, özellikle Toplulukların öz kaynakları ile gelir ve giderlerin denkliliği konusunda, işbu Antlaşma hükümlerine ve bu Antlaşma gereğince alınan kararlara uygun olarak kullanır.

Madde 204*

Bütçe döneminin başında bütçe henüz oylanmamışsa harcamalar, bir önceki bütçe yılında her bölüm veya alt bölüm için verilen ödeneklerin on ikide birini aşmaması kaydıyla, 209. Madde uyarınca çıkarılan yönetmelik hükümlerine göre aylık olarak yapılabilir; ancak bu uygulama ile Komisyonun emrine verilen ödenekler, hazırlanmakta olan bütçe tasarısında öngörülen ödeneklerin on ikide birinden yüksek olamaz.

Konsey, birinci bentte belirlenen diğer şartlara uyulması kaydıyla, on ikide bir oranını aşan harcamalara nitelikli çoğunlukla izin verebilir.

İşbu Antlaşmadan veya bu Antlaşma gereğince alınan kararlardan zorunlu olarak doğan harcamalar dışındaki harcamalarla ilgili olması halinde karar, Konseyce derhal Avrupa

* Bu Madde, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 13.Maddesi ile değiştirilmiştir.

Parlamentosuna bildirilir; Avrupa Parlamentosu otuz gün içinde, üye tam sayısının çoğunluğu ve kullanılan oyların beşte üçüyle, bu harcamaların birinci paragrafta belirtilen on ikide bir oranını aşan kısmı ile ilgili olarak farklı bir karar alabilir.

Konsey kararının bu bölümü Avrupa Parlamentosu kendi kararını alıncaya kadar ertelenir. Yukarıda belirtilen süre içinde Avrupa Parlamentosu Konsey kararından farklı bir karar almazsa, Konseyin kararı kesinleşmiş sayılır.

İkinci ve üçüncü bentlerde sözü edilen kararlarda, bu maddenin uygulanmasını sağlayacak kaynaklara ilişkin gerekli düzenlemeler belirtilir.

Madde 205

Komisyon, 209. Madde uyarınca çıkarılan tüzük hükümlerine uygun olarak, kendi sorumluluğu altında ve tahsis edilen ödeneklerle sınırlı olarak bütçeyi uygular.

Her kurumun kendi harcamalarını yaparken uyacağı ayrıntılı kurallar tüzüklerde belirtilir.

Komisyon, 209. Madde gereğince çıkarılan tüzükte belirlenen sınırlar ve şartlar dahilinde, bütçe içinde ya bölümden bölüme ya da alt bölümden alt bölüme ödenek aktarmaları yapabilir.

Madde 205 a*

Komisyon, bütçenin uygulanmasına ilişkin olarak, bir önceki bütçe yılının hesaplarını her yıl Konseye ve Avrupa Parlamentosuna sunar. Komisyon ayrıca, Topluluğun aktif ve pasifini gösteren mali bilançosunu da Konseye ve Avrupa Parlamentosuna gönderir.

* Bu Madde, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 14.Maddesi ile eklenmiştir.

Madde 206*

1. İşbu Antlaşma ile bir Sayıştay kurulmuştur.
2. Sayıştay 12 üyeden oluşur.**
3. Sayıştay üyeleri, kendi ülkelerinde dış denetim kuruluşlarında çalışan veya çalışmış olan, ya da bu işin gerektirdiği özel ehliyete sahip olan ve bağımsızlıkları şüphe götürmeyen kişiler arasından seçilirler.
4. Sayıştay üyeleri, Avrupa Parlamentosunun görüşü alındıktan sonra Konsey tarafından oybirliğiyle altı yıllık bir süre için atanırlar.

Bununla birlikte, ilk atamalar yapılırken Sayıştay'ın kura ile tespit edilen dört üyesi sadece dört yıllık bir süre için atanır.

Sayıştay üyeleri tekrar atanabilirler.

Sayıştay üyeleri, kendi aralarından üç yıllık bir süre için Sayıştay başkanını seçerler. Başkan yeniden seçilebilir.

5. Sayıştay üyeleri, görevlerini, Topluluğun genel çıkarları doğrultusunda, tam bir bağımsızlıkla yerine getirirler.

Görevlerinin yerine getirilmesinde hiçbir hükümet ya da kuruluştan ne talimat isterler, ne de alırlar. Görevleri ile bağdaşmayan her türlü faaliyetten kaçınırlar.

* 2.paragraf hariç bu Madde, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 15.Maddesi ile eklenmiştir.

** 2.paragraf ISP/PORT Katılma Senedinin 20.Maddesi ile değiştirilmiştir.

6. Sayıştay üyeleri, görev süreleri boyunca kazanç karşılığı olsun ya da olmasın, başka hiçbir mesleki faaliyette bulunamazlar. Göreve başlarken, görevlerinin devamı süresince ve görevleri sona erdikten sonra görevlerinin gerektirdiği yükümlülüklerle riayet etmeyi ve özellikle görevleri sona erdikten sonra bazı görev ve menfaatlerin kabulüyle ilgili olarak dürüst ve duyarlı davranmayı taahhüt ederler.
7. Normal yenilenme ve ölüm dışında, bir Sayıştay üyesinin görevi, istifa ettiği veya 8. paragraf hükümleri gereğince Adalet Divanı tarafından resen görevden ayrılmış sayıldığı zaman sona erer.

Görev süresinin geri kalan kısmı için ilgilinin yerine atama yapılır.

Resen görevden ayrılmış sayılma durumları dışında, Sayıştay üyeleri yerlerine yeni atama yapılincaya kadar görevlerine devam ederler.

8. Sayıştay'ın talebi üzerine görevinin gerektirdiği koşulları artık taşımadığı veya sorumluluklarını yerine getiremediği, Adalet Divanı tarafından tespit edilmedikçe, Sayıştay üyesi görevinden alınamaz ve emeklilik hakkından ya da onun yerine geçen hiçbir tazminattan yoksun bırakılamaz.
9. Konsey, Sayıştay başkan ve üyelerinin çalışma koşullarını ve özellikle maaşlarını, tazminatlarını ve emekli aylıklarını nitelikli çoğunlukla karar alarak tespit eder. Ücret yerine geçen her türlü ödemeyi de aynı çoğunlukla belirler.
10. Avrupa Topluluklarının, Adalet Divanı yargıçlarına uygulanan İmtiyaz ve Dokunulmazlıklara İlişkin Protokol hükümleri Sayıştay üyelerine de uygulanır.

Madde 206 a*

1. Sayıştay, Topluluğun bütün gelir ve gider hesaplarını denetler. Sayıştay aynı şekilde, kuruluş metinlerinde denetimi engelleyen bir hüküm bulunmadıkça, Toplulukça kurulan bütün kurumların gelir ve gider hesaplarını denetler.
2. Sayıştay, bütün gelir ve giderlerin hukuka ve usule uygunluğunu ve mali yönetimin etkin bir şekilde işleyip işlemediğini denetler.

Gelirlerin denetimi, tahakkuk eden gelirlerle Topluluğa fiilen ödenen gelirlerin karşılıklı incelenmesi esasına göre yapılır.

Giderlerin denetimi, taahhüt edilen miktarlar ile fiilen ödenen miktarların karşılıklı incelenmesi esasına göre yapılır.

Bu denetimler, ilgili bütçe yılı hesaplarının kapatılmasından önce yapılabilir.

3. Denetim, belgeler üzerinde ve gerekirse, Topluluğun kurumları nezdinde ve Üye Devletlerde yerinde denetim şeklinde yapılır. Üye Devletlerde denetim, ulusal mali denetim kuruluşlarıyla veya bu kuruluşların gerekli yetkiye sahip olmamaları halinde yetkili devlet daireleriyle işbirliği halinde yapılır. Bu kuruluş veya daireler, denetime katılmak isterlerse bunu Sayıştay'a bildirirler.

Topluluğun kurumları ve ulusal mali denetim kuruluşları veya bu kuruluşların gerekli yetkiye sahip olmadığı durumlarda, yetkili devlet daireleri, görevini yerine getirmesi için gerekli her tür belge veya bilgiyi Sayıştay'a verirler.

* Bu Madde, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 16.Maddesi ile eklenmiştir.

4. Sayıştay, her bütçe yılının kapanmasından sonra yıllık bir rapor hazırlar. Bu rapor, Topluluğun kurumlarına gönderilir ve bu kurumların Sayıştay'ın gözlemleri hakkındaki cevapları ile birlikte Avrupa Toplulukları Resmi Gazetesinde yayınlanır.

Sayıştay ayrıca, istediği zaman belirli konulardaki gözlemlerini açıklayabilir ve Topluluk kurumlarından birinin talebi üzerine görüş bildirebilir.

Sayıştay, yıllık raporlarını veya görüşlerini üyelerinin çoğunluğu ile kabul eder.

Sayıştay, bütçe uygulamasının denetimi ile ilgili yetkilerinin kullanılmasında Avrupa Parlamentosuna ve Konseye yardım eder.

Madde 206 b*

Avrupa Parlamentosu, Konseyin nitelikli çoğunlukla alacağı bir tavsiye kararı üzerine bütçenin uygulanması konusunda Komisyonu ibra eder. Bu amaçla, sırasıyla Konsey ve Avrupa Parlamentosu, 205a Maddesinde belirtilen hesaplarla mali bilançoyu ve denetime tabi tutulan kurumların Sayıştay'ın gözlemleri hakkındaki cevapları ile birlikte Sayıştay'ın yıllık raporunu incelerler.

Madde 207

Bütçe, 209. Madde gereğince çıkarılan tüzük hükümlerine göre belirlenen hesap birimi cinsinden düzenlenir.

200. Maddenin 1. paragrafında öngörülen mali katkılar, Üye Devletler tarafından, kendi ulusal para birimleriyle Topluluğun emrine verilir.

* Bu Madde, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 17.Maddesi ile eklenmiştir.

Bu katkıların henüz kullanılmamış olan kısmı, Üye Devletlerin hazinelerine veya onlar tarafından gösterilen kuruluşlara yatırılır. Bu bakiyeler, yatırılmış olarak kaldıkları sürece, birinci paragrafta belirtilen hesap birimine göre, yatırıldıkları günkü pariteye tekabül eden değeri korurlar.

Bu bakiyeler, Komisyon ile ilgili Üye Devlet arasında yapılacak anlaşmaların şartlarına uygun olarak yatırım şeklinde kullanılabilir.

Avrupa Sosyal Fonuna ilişkin mali işlemlerin yürütülmesi ile ilgili teknik şartlar 209. Madde gereğince çıkarılan tüzükte belirlenir.

Madde 208

Komisyon, ilgili Üye Devletlerin yetkili makamlarına haber vermek kaydıyla, bir Üye Devletin parası cinsinden sahip olduğu varlıkları bu Antlaşma ile belirlenen amaçlarda kullanılmaları için gerekli olduğu ölçüde diğer bir Devletin parasına çevirebilir. Komisyon, ihtiyaç duyduğu para cinsinden nakde veya derhal paraya çevrilebilir değerlere sahip olduğu ölçüde bu tür transferlere başvurmaktan kaçınır.

Komisyon, Üye Devletlerin her biriyle, ilgili Üye Devletin göstereceği yetkili makam aracılığıyla ilişki kurar. Mali işlemlerin yürütülmesinde, ilgili Üye Devletin Emisyon Bankasına ya da bu devletçe uygun görülen diğer bir mali kuruluşa başvurur.

Madde 209*

Konsey, Komisyonun teklifi üzerine, Avrupa Parlamentosuna danıştıktan ve Sayıştay'ın görüşünü aldıktan sonra, oybirliği ile;

* Bu Madde, Bazı Mali Hükümleri Değiştiren Antlaşmanın 18.Maddesi ile değiştirilmiştir.

- (a) özellikle bütçenin hazırlanması ve uygulanması ile hesapların verilmesi ve denetlenmesine ilişkin esasları gösteren Mali Tüzükleri çıkarır;
- (b) Toplulukların, öz kaynak rejiminde öngörülen bütçe gelirlerinin, Komisyonun emrine verilmesiyle ilgili usul ve esasları belirler ve gerektiğinde nakit ihtiyaçlarını karşılamak için başvurulacak tedbirleri tespit eder;
- (c) ita amirleri ile saymanların sorumluluklarına ve denetimine ilişkin kuralları belirler.

KISIM ALTI

GENEL VE NİHAİ HÜKÜMLER

Madde 210

Topluluk tüzel kişiliğe sahiptir.

Madde 211

Topluluk, Üye Devletlerin her birinde, o ülkelerin yasalarınca tüzel kişilere tanınan en geniş haklara sahiptir; özellikle de, taşınır ve taşınmaz mallar edinebilir, devredebilir ve davada taraf olabilir. Topluluk, bu tür hakların kullanımında Komisyon tarafından temsil edilir.

Madde 212

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 24. Maddesinin 2. Paragrafı ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının 24. Maddesinin 1. paragrafı:

1. Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğunun, Avrupa Ekonomik Topluluğunun ve Avrupa Atom Enerjisi Topluluğunun memurları ve diğer görevlileri, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihte, Avrupa Topluluklarının memurları ve diğer görevlileri olur ve bu Toplulukların tek elden yönetimine girerler.

Konsey, Komisyonun önerisi üzerine ve diğer ilgili kuruluşların görüşünü aldıktan sonra nitelikli çoğunlukla Avrupa Toplulukları memurlarının statüsünü ve bu

Toplulukların diğer görevlilerine uygulanacak çalışma koşullarını belirler.]

Madde 213

İşbu Antlaşmanın hükümlerine uygun olarak Konseyce belirlenen sınırlar ve şartlar dahilinde Komisyon, görevlerini yerine getirmesi için gerekli her tür bilgiyi toplayabilir ve her tür incelemeyi yapabilir.

Madde 214

Görevleri sona erdikten sonra bile, Topluluk kurumlarının ve komitelerinin üyeleri ve Topluluğun memurları ve diğer görevlileri, mesleki sır kapsamına girer nitelikteki bilgileri ve özellikle teşebbüslere, bunların ticari ilişkilerine veya maliyet unsurlarına ilişkin bilgileri açıklamaktan kaçınmakla yükümlüdürler.

Madde 215

Topluluğun sözleşmelerden doğan sorumluluğu, söz konusu sözleşmeye uygulanan kanuna tabidir.

Sözleşme dışı sorumluluğa ilişkin olarak Topluluk, kendi kurumlarının veya memurlarının görevlerini yerine getirirken neden oldukları zararları Üye Devletlerin ortak genel hukuk prensiplerine göre gidermekle yükümlüdür.

Görevlilerin Topluluğa karşı kişisel sorumlulukları kendi statülerinde veya onlara uygulanacak Personel Rejiminde yer alan hükümlerle düzenlenir.

Madde 216

Topluluk kurumlarının merkezi, Üye Devletler hükümetlerinin ortak kararı ile belirlenir.

Madde 217

Adalet Divanı iç tüzüğünde yer alan hükümler saklı kalmak kaydıyla, Topluluk kurumlarınca kullanılacak dillere ilişkin ilkeler Konsey tarafından oybirliği ile belirlenir.

Madde 218

(Bu Madde, Birleşme Antlaşmasının 28. Maddesinin ikinci paragrafı ile yürürlükten kaldırılmıştır.)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının 28. Maddesinin birinci paragrafı:

Avrupa Toplulukları, Üye Devletlerin topraklarında işbu Antlaşmaya ekli Protokolde belirlenen koşullar dahilinde görevlerini yerine getirebilmeleri için gerekli ayrıcalık ve dokunulmazlıklardan yararlanırlar. Aynı durum Avrupa Yatırım Bankasına da uygulanır.]

Madde 219

Üye Devletler, işbu Antlaşmanın yorumuna veya uygulanmasına ilişkin bir uyuşmazlığı çözmek için işbu Antlaşmada öngörülenler dışında herhangi bir yönteme başvurmamayı taahhüt ederler.

Madde 220

Üye Devletler, gerekli olduğu ölçüde kendi uyrukları yararına:

- kişilerin korunması ve hakların kullanılıp korunmasıyla ilgili olarak, her Devletin kendi uyruklarına tanıdığı koşulların uygulanmasını;
 - Topluluk içinde çifte vergilendirmenin kaldırılmasını;
 - 58. Maddenin 2. paragrafında belirtilen şirketler ve firmaların karşılıklı tanınmasını, merkezlerini bir ülkeden diğer bir ülkeye taşımaları durumunda tüzel kişiliklerinin korunmasını ve farklı ülke mevzuatına tabi şirket ve firmaların birleşme imkanını;
 - mahkeme ve hakem kararlarının karşılıklı tanınması ve bunların tensizine ilişkin işlemlerin basitleştirilmesini,
- sağlamak amacıyla birbirleri ile müzakerelerde bulunurlar.

Madde 221

İşbu Antlaşmanın diğer hükümlerinin uygulanması saklı kalmak kaydıyla, 58. Maddede belirtilen şirket veya firmaların sermayelerine iştirak ile ilgili olarak Üye Devletler, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girişinden itibaren üç yıl içinde kendi uyruklarına uyguladıkları muamelenin diğer Üye Devlet uyruklarına da uygulanmasını sağlar.

Madde 222

İşbu Antlaşmanın Üye Devletlerin mülkiyet rejimi sistemini düzenleyen kurallar üzerinde hiçbir etkisi yoktur.

Madde 223

1. Bu Antlaşma hükümleri aşağıdaki kuralların uygulanmasını engellemez:

- (a) hiçbir Üye Devlet, açığa vurulmasının kendi güvenliği bakımından temel çıkarlarına ters düşeceği görüşünde olduğu bilgileri vermek zorunda değildir;
- (b) her Üye Devlet, silah, mühimmat ve savaş malzemesi, ticareti veya üretimi ile ilgili, kendi güvenliği açısından temel çıkarlarının korunması için gerekli gördüğü tedbirleri alabilir; bu tedbirler, sadece askeri amaç taşıyanlar dışındaki ürünler ile ilgili ortak pazar rekabet koşullarını olumsuz yönde etkileyemez.
2. İşbu Antlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihi izleyen yıl içinde Konsey, oybirliği ile karar alarak, paragraf 1(b) hükümlerinin uygulanacağı ürünler listesini belirler.
3. Komisyonun önerisi üzerine Konsey oybirliği ile bu listede değişiklikler yapabilir.

Madde 224

Üye Devletler, bir Üye Devletin, kamu düzenini bozucu ciddi iç karışıklıklar, savaş veya savaş tehdidi oluşturan ciddi uluslararası gerginlik durumunda veya kendisi tarafından uluslararası barışın ve güvenliğin korunması amacıyla üstlenilen yükümlülüklerin yerine getirilmesi için, alma gereğini duyabileceği önlemlerin ortak pazarın işleyişini etkilemesini önlemek amacıyla gerekli önlemleri ortaklaşa almak üzere birbirleriyle görüşmelerde bulunur.

Madde 225

223 ve 224. Maddelerde belirtilen durumlarda alınan önlemlerin ortak pazar içindeki rekabet şartlarını bozucu bir etkisi olursa Komisyon, ilgili Devlet ile birlikte, bu önlemlerin işbu Antlaşmada belirtilen kurallara uyarlanması yollarını araştırır.

Komisyon veya bir Üye Devlet, diğer bir Üye Devletin 223 ve 224. Maddelerde belirtilen yetkileri kötüye kullandığı görüşündeyse, 169 ve 170. Maddelerde belirtilen usule uymaksızın, doğrudan Adalet Divanına başvurabilir. Adalet Divanı kararını gizli oturumda verir.

Madde 226

1. Geçiş dönemi sırasında, bir ekonominin herhangi bir sektöründe ciddi ve süreklilik arz etmesi muhtemel güçlükler veya herhangi bir bölgenin ekonomik durumunun ciddi şekilde bozulmasına sebep olabilecek güçlüklerin ortaya çıkması halinde, bir Üye Devlet, durumun düzeltilmesine ve ilgili sektörü ortak pazar ekonomisine uyarlayacak koruyucu önlemleri almak için kendisine izin verilmesini isteyebilir.
2. İlgili Devletin talebi üzerine Komisyon, acil durum usulünü uygulayarak, vakit geçirmeksizin gerekli gördüğü koruma önlemlerini alır ve bu önlemlerin uygulanma şart ve esaslarını belirler.
3. 2. paragrafa uygun olarak alınmasına izin verilen önlemlerde sadece 1. paragrafta belirtilen amaçlara ulaşmak için gerekli ölçü ve süre içinde kalarak, işbu Antlaşmanın kurallarına istisna getirilebilir. Ortak pazarın işleyişini en az etkileyen önlemlere öncelik vermek gerekir.

Madde 227

1. İşbu Antlaşma Belçika Krallığı'na, Danimarka Krallığı'na Federal Almanya Cumhuriyeti'ne, Yunanistan Cumhuriyeti'ne, İspanya Krallığı'na, Fransa Cumhuriyeti'ne, İrlanda'ya, İtalya Cumhuriyeti'ne, Lüksemburg Büyük Dukalığı'na, Hollanda Krallığı'na, Portekiz Cumhuriyeti'ne ve Büyük Britanya Birleşik Krallığı ve Kuzey İrlanda'ya uygulanır.*

* 1.paragraf İSP/PORT Katılma Senedinin 24.Maddesi ile değiştirilmiştir.

2. Fransa'nın denizaşırı eyaletleri ve Cezayir ile ilgili olarak işbu Antlaşmanın aşağıdaki konulara ilişkin genel ve özel hükümleri Antlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihte uygulanmaya başlar:

- malların serbest dolaşımı;
- tarım (40/4 Maddesi hariç);
- hizmetlerin serbestleştirilmesi;
- rekabet kuralları;
- 108, 109, ve 226. Maddelerde belirtilen koruyucu önlemler;
- kurumlar.

İşbu Antlaşmanın diğer hükümlerinin uygulanması koşulları, Antlaşmanın yürürlüğe girişinden itibaren en geç iki yıl içinde Komisyonun önerisi üzerine Konseyin oybirliği ile alacağı kararlarla belirlenir.

Topluluk kurumları, işbu Antlaşmada yer alan usuller ve özellikle 226. Madde çerçevesinde bu bölgelerin ekonomik ve toplumsal gelişmesine imkan sağlamaya özen gösterirler.

3. İşbu Antlaşmanın IV. Ekindeki listede yer alan denizaşırı ülke ve topraklara Antlaşmanın dördüncü kısmında tanımlanan özel ortaklık rejimi uygulanır.

İşbu Antlaşma, Büyük Britanya Birleşik Krallığı ve Kuzey İrlanda ile özel ilişkileri olan ve yukarıda adı geçen listede yer almayan denizaşırı ülke ve topraklara uygulanmaz.*

4. İşbu Antlaşma hükümleri, Avrupa'da bulunan ve dış ilişkilerinden bir Üye Devletin sorumlu olduğu topraklara uygulanır.

* 3.paragrafin ikinci bendi DAN/IRL/BK Katılma Senedinin 26(2) Maddesi ile eklenmiştir.

5. Önceki paragraflardaki hükümler saklı kalmak kaydıyla*:

- (a) İşbu Antlaşma Faroe Adalarına uygulanmaz. Ancak, Danimarka Krallığı hükümeti en geç 31 Aralık 1975 tarihine kadar İtalya Cumhuriyeti hükümetine bir deklarasyonla bu Antlaşmanın o Adalara da uygulanacağını bildirebilir; İtalya hükümeti bu deklarasyonun onaylı birer örneğini diğer Üye Devlet hükümetlerine gönderecek ve bu Antlaşma, deklarasyonun verilmesini izleyen ikinci ayın ilk gününden itibaren bu Adalara uygulanacaktır.
- (b) İşbu Antlaşma Büyük Britanya Birleşik Krallığı ve Kuzey İrlanda'nın egemenliği altında bulunan, Kıbrıs'taki üs bölgelerine uygulanmaz.
- (c) İşbu Antlaşma Anglo-Norman Adalarına ve Man Adasına sadece, 22 Ocak 1972'de imzalanan Avrupa Ekonomik Topluluğuna ve Avrupa Atom Enerjisi Topluluğuna Yeni Üye Devletlerin Katılmasına İlişkin Antlaşmada öngörülen bu adalarla ilgili düzenlemelerin uygulanmasını sağlamak için gerekli olduğu ölçüde uygulanır.

Madde 228

1. İşbu Antlaşmanın Topluluk ile bir veya daha fazla Devlet ya da uluslararası kuruluş arasında anlaşmalar yapılmasını öngördüğü durumlarda, bu anlaşmalarla ilgili müzakereler Komisyon tarafından yapılır. Bu alanda Komisyona verilen yetkiler saklı kalmak kaydıyla bu tür anlaşmalar, işbu Antlaşmaca gerekli görüldüğü takdirde Avrupa Parlamentosunun görüşü de alındıktan sonra, Konsey tarafından yapılır.

Konsey, Komisyon veya bir Üye Devlet öngörülen anlaşmanın işbu Antlaşma hükümleriyle bağdaşıp bağdaşmadığı konusunda

* 5.paragraf, DAN/IRL/BK Katılma Senedine ilişkin Konsey Kararının 15(2) Maddesi ile değişik, DAN/IRL/BK Katılma Senedinin 26 (3) Maddesi ile eklenmiştir.

önceden Adalet Divanının görüşünü alabilir. Adalet Divanı görüşünün olumsuz olduğu hallerde anlaşma ancak 236. Maddeye uygun olarak tespit edilen şartlarda yürürlüğe girebilir.

2. Yukarıda belirtilen şartlara göre yapılan anlaşmalar Topluluğun kurumları ve Üye Devletler için bağlayıcıdır.

Madde 229

Komisyon, Birleşmiş Milletler ve uzman kuruluşları ile Gümrük Tarifeleri ve Ticaret Genel Anlaşmasının (GATT) kurumlarıyla tüm yararlı ilişkilerin sürdürülmesini sağlamakla yükümlüdür.

Komisyon ayrıca, tüm uluslararası kuruluşlarla da gereğine uygun ilişkiler sürdürür.

Madde 230

Topluluk, Avrupa Konseyi ile her türlü yararlı işbirliğini kurar.

Madde 231

Topluluk, Avrupa Ekonomik İşbirliği Teşkilatı ile ayrıntıları ortak kararlarla tespit edilecek sıkı bir işbirliği kurar.

Madde 232

1. İşbu Antlaşma hükümleri, Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğunu kuran Antlaşma hükümlerini, özellikle de Üye Devlet hak ve yükümlülükleri ile, bu Topluluk kurumlarının yetkileri ve kömür ve çelik ortak pazarının işleyişine ilişkin kurallarla ilgili hükümleri etkilemez.
2. İşbu Antlaşma hükümleri Avrupa Atom Enerjisi Topluluğunu kuran Antlaşma hükümlerini değiştirmez.

Madde 233

Antlaşmanın uygulanmasıyla Belçika ve Lüksemburg arasındaki veya Belçika, Lüksemburg ve Hollanda arasındaki bölgesel birliklerin amaçları gerçekleştirilemediği ölçüde, işbu Antlaşma hükümleri, bu bölgesel birliklerin varlıklarına veya tamamlanmalarına engel teşkil etmez.

Madde 234

İşbu Antlaşma hükümleri, yürürlüğe girme tarihinden önce, gerek bir veya daha fazla Üye Devlet gerek bir veya daha fazla üçüncü ülke arasında yapılmış sözleşmelerden doğan hak ve yükümlülükleri etkilemez.

Söz konusu sözleşmelerin işbu Antlaşmayla bağdaşmaması halinde, ilgili Üye Devlet veya Devletler tespit edilen uyumsuzlukları ortadan kaldırmak için gerekli her tür önlemi alırlar. Bu amaçla Üye Devletler, gerektiğinde karşılıklı yardımlaşmada bulunurlar ve ortak bir tutum benimserler.

Birinci paragrafta anılan sözleşmelerin uygulanmasında Üye Devletler, işbu Antlaşma uyarınca her Üye Devlet tarafından sağlanan avantajların Topluluğun oluşmasının ayrılmaz bir parçası olduğunu ve sağlanan bu avantajların, ortak kuruluşlar oluşturulmasıyla, bu kuruluşlara yetkiler verilmesiyle ve diğer tüm Üye Devletlerce de aynı avantajların sağlanmasıyla sıkı sıkıya bağlı olduğu gerçeğini dikkate alırlar.

Madde 235

Ortak Pazarın işleyişi süresince Topluluk amaçlarından birinin gerçekleştirilmesi için Topluluğun girişimde bulunmasının gerekli olduğunun anlaşılması halinde, işbu Antlaşmada gerekli yetkiler verilmemişse, Konsey, Komisyonun önerisi üzerine ve Avrupa Parlamentosunun görüşünü aldıktan sonra oybirliğiyle karar alarak gerekli düzenlemeleri yapar.

Madde 236

Her üye Devletin Hükümeti veya Komisyon, Konseye, işbu Antlaşmada değişiklik yapılmasına yönelik öneriler sunabilir.

Eğer Konsey, Avrupa Parlamentosunun ve gerektiğinde Komisyonun görüşünü aldıktan sonra, Üye Devletlerin Hükümet temsilcilerinin katılacağı bir Konferansın toplanmasının gerekli olduğu görüşüne varırsa, Konsey Başkanı işbu Antlaşmada yapılması gerekli değişiklikleri ortak kararlarla belirlemek amacıyla, söz-konusu temsilcileri toplantıya çağırır.

Yapılan değişiklikler, her birinin kendi anayasal kurallarına uygun olarak bütün Üye Devletler tarafından onaylandıktan sonra yürürlüğe girer.

Madde 237

Her Avrupa Devleti Topluluğa üye olmak için başvuruda bulunabilir. Üye olmak isteyen devlet başvurusunu Konseye gönderir. Konsey Komisyonun görüşünü ve üye tam sayısının mutlak çoğunluğuyla karar alacak olan Avrupa Parlamentosunun onayını aldıktan sonra oybirliğiyle karar verir.*

Kabul şartları ve bu kabulün işbu Antlaşmada yapılmasını gerektirdiği uyarlamalar Üye Devletlerle başvuran devlet arasında yapılacak bir anlaşma ile belirlenir. Bu anlaşma, kendi anayasal kurallarına göre onaylanmak üzere bütün Akit Devletlere sunulur.

Madde 238

Topluluk bir üçüncü Devlet, bir Devletler birliği veya uluslararası bir kuruluş ile karşılıklı hak ve yükümlülükler, ortak faaliyetler ve özel usuller öngören bir ortaklık kurma amacıyla anlaşmalar yapabilir.

* Tek Avrupa Senedinin 8.Maddesi ile birinci paragrafın yerine getirilmiştir.

Bu anlaşmalar, Avrupa Parlamentosunca üye tam sayısının mutlak çoğunluğu ile onay alındıktan sonra, Konsey tarafından oybirliği ile yapılır.*

Bu anlaşmaların işbu Antlaşmada değişiklikler yapılmasını gerektirmesi halinde, söz konusu değişiklikler 236. Maddede öngörülen usule göre önceden yapılır.

Madde 239

İşbu Antlaşmaya Üye Devletlerin ortak kararıyla eklenecek Protokoller, işbu Antlaşmanın ayrılmaz parçasını oluşturur.

Madde 240

İşbu Antlaşma süresiz olarak yapılmıştır.

* Tek Avrupa Senedinin 9.Maddesi ile ikinci paragrafın yerine getirilmiştir.

Kurumların oluşturulması

Madde 241

Konseyl, işbu Antlaşmanın yürürlüğe girmesini izleyen bir ay içinde toplanır.

Madde 242

Konseyl, ilk toplantısını izleyen üç ay içinde Ekonomik ve Sosyal Komiteyi oluşturmak amacıyla gerekli tüm tedbirleri alır.

Madde 243

Asamble (*), ilk Konseyl toplantısını izleyen iki ay içinde, Konseyl Başkanının çağrısı üzerine Başkanlık Divanını seçmek ve iç tüzüğünü hazırlamak üzere toplanır. Başkanlık Divanı seçilene kadar en yaşlı üye Asambleye başkanlık yapar.

Madde 244

Adalet Divanı, üyelerinin atanması ile göreve başlar. Divanın ilk başkanı, üyeleri ile aynı koşullarda üç yıllık bir süre için atanır.

Adalet Divanı göreve başlamasını izleyen üç ay içinde iç tüzüğünü hazırlar.

EDİTÖR NOTU :

(*Tek Avrupa Senedinin 3.Maddesi hükümlerine rağmen ve tarihi nedenlerle "*Asamble*" terimi "*Avrupa Parlamentosu*" terimi ile değiştirilmemiştir.

Adalet Divanına ancak bu iç tüzüğün yayımlandığı tarihten itibaren başvurulabilir. Dava açma süreleri ancak bu tarihten itibaren başlar.

Adalet Divanı Başkanı, işbu Antlaşma ile kendisine verilen yetkileri atanmasından itibaren kullanmaya başlar.

Madde 245

Komisyon, üyelerinin atanmasıyla göreve başlar ve işbu Antlaşmayla kendisine verilen sorumlulukları yüklenir.

Komisyon göreve başlar başlamaz, Topluluğun ekonomik durumu hakkında genel bir değerlendirme yapmak amacıyla gerekli incelemeler yapar ve gerekli ilişkileri kurar.

Madde 246

1. İlk mali yıl işbu Antlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihte başlar ve onu izleyen 31 Aralığa kadar devam eder. Ancak, Antlaşmanın yılın ikinci yarısında yürürlüğe girmesi halinde, mali yıl bir sonraki yılın 31 Aralığına kadar devam eder.
2. Birinci mali yıla ilişkin bütçe yapılıncaya kadar Üye Devletler Topluluğa faizsiz avans verirler; bu avanslar devletlerin bütçenin uygulanmasıyla ilgili mali katkılarından düşülür.
3. 212.Maddede öngörülen memurların statüsü ve Topluluğun diğer görevlilerine uygulanacak Personel Rejimi belirleninceye kadar her kurum ihtiyacı olan personeli alır ve bu amaçla sınırlı süreli sözleşmeler yapar.

Her kurum, görevlilere tahsis edilecek kadro sayısı ve dağılımı ile maaşlarına ilişkin sorunları Konseyle birlikte inceler.

Nihai hükümler

Madde 247

İşbu Antlaşma, kendi anayasal kurallarına uygun olarak yüksek Akit Taraflarca onaylanır. Onay belgeleri İtalya Cumhuriyeti Hükümetine tevdi edilir.

İşbu Antlaşma, bu formaliteyi en son yerine getirecek Akit Devletin onay belgesini teslim etmesini izleyen ayın ilk günü yürürlüğe girer. Ancak, bu onay belgesinin bir ayın ikinci yarısında teslim edilmesi halinde, Antlaşmanın yürürlüğe girişi teslim tarihini izleyen ikinci ayın ilk gününe ertelenir.

Madde 248

Tek nüsha olarak Hollanda'ca, Fransızca, Almanca ve İtalyanca olarak kaleme alınan, dört metni de aynı ölçüde geçerli olan bu Antlaşma, İtalya Cumhuriyeti Hükümeti arşivlerinde muhafaza edilerek birer onaylı sureti Antlaşmaya imza koyan diğer Devletler hükümetlerine gönderilir.

DOĞRULUĞUNU ONAYLAYARAK aşağıda adları yazılı tam yetkili temsilciler işbu Antlaşmayı imzalamışlardır.

Roma'da bin dokuz yüz elli yedi yılının Mart ayının yirmi beşinci günü yapılmıştır.

P.H SPAAK	J.Ch. SNOY ET D'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M.FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J.LUNS	J.LINTHORST HOMAN

Ekler

EK III

GÖRÜNMEYEN İŞLEMLER LİSTESİ

İşbu Antlaşmanın 106. Maddesinde belirtilen

- Kiralamalar, liman giderleri, balıkçı tekneleri için yapılan harcamalar vs.de dahil olmak üzere deniz navlunları.
- Kiralamalar da dahil olmak üzere iç sulardaki navlunlar.
- Kara yolu taşımacılığı: Yolcular ve kiralamalar da dahil navlunlar.
- Hava taşımacılığı: Yolcular ve kiralamalar da dahil navlunlar.

Uluslararası uçak biletlerine yolcuların yaptığı ödemeler ve fazla bagaj ücretleri; uluslararası hava navlunları ve kiralanan uçuşlara ilişkin ödemeler.

Uluslararası uçak biletlerinin satışından, fazla bagaj ücretlerinden, uluslararası hava navlunlarından ve kiralanan uçuşlardan (charter) elde edilen gelirler.

- Her tür deniz taşımacılığında: Liman giderleri (yakıt ikmali, erzak, bakım, onarım, mürettebat için yapılan harcamalar vs).

Her türlü iç su yolu taşımacılığında: Liman giderleri (yakıt ikmali, erzak, teçhizat ile ilgili bakım ve küçük onarımlar, mürettebat için yapılan harcamalar vs).

Her türlü ticari nitelikli karayolu taşımacılığında: yakıt, yağ, küçük onarımlar, garaj kullanımı, şoförler ve taşıt personeli için yapılan harcamalar, vs.

Her türlü hava taşımacılığında: işletme giderleri, uçak ve uçuş araçlarının onarımları için yapılan harcamalar da dahil olmak üzere genel giderler.

- Antrepo ve depolama, gümrükten çekme masrafları.
- Gümrük vergi ve resimleri.
- Transit bedeli .
- Onarım ve montaj masrafları.

İşleme, bitirme, fason işçilik ve benzeri hizmetler.

- Gemi onarımları.

Gemi ve hava taşıtları dışındaki diğer taşımacılık araçlarının onarımı.

– Teknik yardım (özel amacına göre belli süresi olan, her düzeyde mal ve hizmetlerin üretim ve dağıtım ile ilgili yardımlar; örneğin, uzmanların yaptıkları ziyaret ve danışma hizmetleri, plan ve kopyaların hazırlanması, imalat denetimleri, pazar araştırması ve personel eğitimi).

- Komisyonlar ve simsarlık ücretleri.

Transit işlemlerinden ya da aktarma satışlarından kaynaklanan gelirler.

Banka komisyonları ve ücretleri.

Temsil giderleri.

- Her türlü reklam.

- İş gezileri.

– Bağlı kuruluşların ve şubelerinin yurtdışındaki ana kuruluşlarının genel giderlerine, yurtdışındaki ana kuruluşların da yan kuruluşlarının ve şubelerinin genel giderlerine katılmaları.

- Yapım sözleşmeleri(konusunda uzmanlaşmış firmaların genelde

ihale sonucu götürü fiyat ile gerçekleştirdikleri bina, yol, köprü, liman, vs.nin yapımı ve bakımı).

– Ticari teamüle göre gerçekleştirilen mal akışları ile ilgili olarak alınan fiyat farkları, teminatlar ve depozitolar.

– Turizm.

– Eğitim amaçlı özel yolculuk ve konaklamalar.

– Tedavi görmek amacı ile yapılan özel yolculuk ve konaklamalar.

– Ailevi nedenlerden ötürü yapılan özel yolculuk ve konaklamalar.

– Gazete, dergi, kitap ve müzik yayınları aboneleri.

Gazete, dergi, kitap, müzik yayınları ve plaklar.

– Ticari, belgesel, eğitsel vs. filmler (kiralama bedelleri, sinema rödövanları, kayıtlar, çoğaltma, seslendirme giderleri).

– Üyelik aidatları.

– Yurt dışındaki özel mülklerin olağan bakım ve onarımları.

– Devlet harcamaları (yurt dışında resmi temsilcilikler, uluslararası kuruluşlara katkı payları).

– Vergiler , mahkeme giderleri, patent ve marka tescil giderleri.

Tazminatlar.

Sözleşmelerin feshi ya da muaccel olmayan borçların ödenmesi halinde paraların iadesi.

Para cezaları.

– Toplu taşıma,posta, telgraf ve telefon hizmetleri ile ilgili periyodik ödemeler.

– Yurtdışına göç eden yurttaşlara ya da yabancı uyruklulara verilen döviz izni.

Ana yurtlarına dönen yurttaş ya da yabancı uyruklulara verilen döviz izni.

– Maaşlar ve ücretler (ülkelerin yabancı iş gücü istihdamı konularında yasal düzenlemeler getirme hakkı saklı kalmak üzere sınır bölgesinde ikamet etmekte olup ta çalışmak için her gün sınırı geçmek durumunda olanlar ya da mevsimlik çalışanlar ve ülkede ikamet etmeyen diğer yabancı uyruklulara ödenen).

– Göçmenlerin gönderdikleri paralar (bir ülkenin göç ile ilgili yasal düzenlemeler getirme hakkı saklı kalmak üzere).

– Serbest meslek erbabına yapılan ödemeler.

– Temettü ve kazanç payları.

– Senetlerin, ipoteklerin vs. faizleri.

– Kiralar, icarlar vs.

– Akdi itfa (beklenen geri ödemeler ya da birikimli borçların ödenmesi niteliğini taşıyan itfalarla ilgili olarak yapılan transferler hariç).

– İşletmelerden sağlanan kazançlar.

– Fikri ve sınai haklar.

Patentler, desenler, markalar ve buluşlar (yasal koruma altında olsun ya da olmasın patent, desen, marka ve buluşların devri ile lisansa bağlanmaları ve bu tür devir ve lisans işlemlerinden kaynaklanan transferler).

– Konsolosluk gelirleri.

– Emeklilik maaşları ve benzeri gelirler.

Yasal bir yükümlülük veya bir mahkeme kararından doğan nafaka ödemeleri ve özel mağduriyet hallerinde yapılan mali yardımlar.

Bir Üye Devlette ikamet eden, ancak bu Üye Devletteki geliri geçimini sağlamaya yeterli olmayan kişinin diğer bir Üye

Devletteki mal varlıklarının kademeli olarak transferleri.

- Doğrudan sigorta işlerinden kaynaklanan ticari işlem ve transferler.
- Yeniden sigortalama ve retrosezyon faaliyetleriyle ilgili ticari işlem ve transferler.
- Ticari veya sınai kredilerin açılması ve geri ödenmesi.
- Küçük miktarların yurt dışına transferleri.
- Yetkili döviz kuruluşlarının dokümantasyon için kendi hesaplarına yaptıkları masraflar.
- Spor ve yarışma ödülleri .
- Miraslar.
- Çeyizler.

EK IV

İşbu Antlaşmanın dördüncü kısmında yer alan hükümlerin uygulanacağı ⁽¹⁾
^{(2) (3)}

DENİZAŞIRI ÜLKE VE TOPRAKLAR

Senegal, Sudan, Gine, Fildişi Sahili, Dahomey, Moritanya, Nijer ve Yukarı Volta'yı içine alan Fransız Batı Afrikası;⁽⁴⁾

EDİTÖR NOTU :

(1) Metnin

Avrupa Ekonomik Topluluğunu kuran Antlaşmada deðişiklik yapan 13 Kasım 1962 tarihli Sözleşmenin 1.Maddesiyle (1 Ekim 1964 tarih ve 150 sayılı AT Resmi Gazetesi, sayfa: 2414), DAN/İRL/BK Katılma Senedinin, Konsey Kararının (AD AA DK/IRL/UK) 13.Maddesiyle deðişik 24(2) Maddesiyle,

Avrupa Topluluklarını kuran Antlaşmaların Grönland ile ilgili hükümlerini deðiştiren 13 Mart 1984 tarihli Antlaşmayla (1 Şubat 1985 tarih ve L 29 sayılı AT Resmi Gazetesi) deðişen şekli.

(2) Konseyin, denizaşırı ülke ve toprakların Avrupa Ekonomik Topluluğu ile ortaklığıyla ilgili 30 Haziran 1986 tarih ve 86/283/CEE sayılı kararında (1 Temmuz 1986 tarih ve L 175 sayılı AT Resmi Gazetesi), işbu Antlaşmanın dördüncü kısmında yer alan hükümlerin uygulanacağı denizaşırı ülke ve topraklar liste halinde gösterilmiştir.

(3) İşbu Antlaşmanın dördüncü kısmında yeralan hükümler, Hollan da Krallığının, kendi onay belgesine tamamlayıcı olarak konulan ek kararı gereğince, 1 Eylül 1962 tarihinden 16 Temmuz 1976 tarihine kadar, Surinam'a da uygulanır.

(4) İşbu Antlaşmanın dördüncü kısmında yeralan hükümler, bağımsızlıklarını kazanmış ve isimleri deðişmiş olan denizaşırı ülke ve topraklara uygulanmaz.

AET ile bazı Afrika Devletleri ve Madagaskar arasındaki ilişkiler 20 Temmuz 1963 ve 29 Temmuz 1969 tarihlerinde Yaunde'de imzalanmış olan Ortaklık Sözleşmelerinde tespit edilmiştir. Bazı Afrika, Karaib ve Pasifik Devletleriyle ilişkiler ise, daha sonra,

28 Şubat 1975 tarihinde Lomé'de imzalanan (30 Ocak 1976 tarih ve L 25 sayılı AT Resmi Gazetesi) ve 1 Nisan 1976 tarihinde yürürlüğe giren AKP-AET Sözleşmesinde,

31 Ekim 1979 tarihinde Lomé'de imzalanan (22 Aralık 1980 tarih ve L 347 sayılı AT Resmi Gazetesi) ve 1 Ocak 1981 tarihinde yürürlüğe giren ikinci AKP-AET Sözleşmesinde,

8 Aralık 1984 tarihinde Lomé'de imzalanan (31 Mart 1986 tarih ve L 86 sayılı AT Resmi Gazetesi) ve 1 Mayıs 1986 tarihinde yürürlüğe giren üçüncü AKP-AET sözleşmesinde tespit edilmiştir.

Orta Kongo, Ubangi-Şari, Çad ve Gabon'u içine alan Ekvatorial Fransız Afrikası ⁽¹⁾

Sen-Pier ve Mikölon⁽²⁾, Komor takımadaları⁽³⁾, Madagaskar⁽⁴⁾ ve ona bağlı topraklar⁽⁴⁾, Somali Fransız sahili⁽⁴⁾, Yeni Kalendonya ve ona bağlı topraklar, Okyanusya'daki Fransız sömürgeleri⁽⁴⁾, güneydeki ve Antarktika'daki topraklar⁽⁵⁾;

Otonom Togo Cumhuriyeti⁽⁶⁾;

Fransa tarafından yönetilen Kamerun himayesi altındaki topraklar⁽⁶⁾;

Belçika Kongosu ve Ruanda-Burundi⁽⁶⁾;

İtalya tarafından yönetilen Somali himayesi altındaki topraklar⁽⁶⁾;

Hollanda Yeni-Ginesi⁽⁶⁾;

Hollandaya bağlı Antil Adaları⁽⁶⁾ ;

İngiltere ve Fransa'ya ait Yeni Ebrid ortak dominyonu⁽⁶⁾

EDİTÖR NOTU :

(1) Bu Ekin birinci sayfasındaki (4) numaralı nota bakınız.

(2) Fransa Cumhuriyetinin denizaşırı departmanı olmuştur.

(3) İşbu Antlaşmanın dördüncü kısmında yeralan hükümler, denizaşırı ülke ve topraklar listesinde bırakılmış Mayot departmanı (Bkz: Bu Ekin birinci sayfasındaki (67) numaralı nota bakınız hariç olmak üzere, artık bu takımadalara uygulanmamaktadır.

(4) Yeni ismi: Denizaşırı Fransız Polinezyası toprakları. Denizaşırı Valis ve Fütüna adaları toprakları.

(5) Yeni ismi: Güneydeki ve Antarktikadaki Fransız toprakları

(6) Yeni ismi: Hollanda Krallığına bağlı denizaşırı ülkeler:

- Arüba

- Hollanda Antilleri

- Boner

- Kuraçao

- Saba

- Sen - Östatyüs

- Sen - Martin

Bahama adaları⁽¹⁾;

Bermuda adaları⁽²⁾;

Buruney⁽³⁾;

Karaipler Denizinde bulunan Devletler: Antiguva, Dominik, Granada, Santa-Lüsy, Sen-Vensan, Sen Kristof, Nevis, Angila⁽⁴⁾;

İngiltere Honduras'ı⁽¹⁾;

Kaiman Adaları;

Folkland Adaları ve onlara bağlı topraklar⁽⁵⁾;

Jilber ve Elis adaları⁽¹⁾;

Güneydeki Merkezi Ekvator adaları⁽¹⁾;

İngiltere'nin Salamon adaları⁽¹⁾;

Türk ve Kaik adaları;

İngiltere'nin Virgin adaları;

Monsera;

EDİTÖR NOTU :

(1) Bu Ekin birinci sayfasındaki (4) numaralı nota bakınız

(2) Bu topraklar, Konseyin, 30 Haziran 1986 tarih ve 86/283/EEC sayılı kararında belirtilen denizaşırı ülke ve topraklara dahil değildir (Bkz: Bu Ekin birinci sayfasındaki (2) numaralı nota bakınız).

(3) İşbu Antlaşmanın dördüncü kısmında yer alan hükümler, 31 Aralık 1983 tarihinde bağımsızlığına kavuşan bu topraklara artık uygulanmamaktadır.

(4) Karaipler Denizinde bulunan Ülkeler, artık anayasal bir birlik oluşturmamaktadır. İşbu Antlaşmanın dördüncü kısmında yer alan hükümlerin uygulanmaya devam edildiği Angila hariç olmak üzere bu birliği oluşturan toprakların tümü bağımsızlıklarını kazanmışlardır.

(5) Folkland adalarına bağlı topraklar 3 Ekim 1985 tarihinde bağımsızlıklarını kazanarak Güney Jeorji ve Güney Sandviç Adaları isimlerini almışlardır.

Pitcairn;

Sen Elena ve ona bağlı topraklar;

Seyşeller ⁽¹⁾;

Antarktika'daki İngiliz toprakları;

Çin hindindeki İngiliz toprakları;

Grönland⁽²⁾.

(1) Bu Ekin birinci sayfasındaki (4) numaralı nota bakınız

(2) Grönland Antlaşmasının 4.Maddesiyle eklenmiştir.

II - PROTOKOLLER

Avrupa Yatırım Bankasının Statüsüne

İlişkin Protokol

YÜKSEK AKİT TARAFLAR,

Antlaşmanın 129. Maddesinde öngörülen Avrupa Yatırım Bankası Statüsünü saptamak ARZUSUYLA,

İşbu Antlaşmaya eklenen aşağıdaki hükümler üzerinde ANLAŞMIŞLARDIR:

Madde 1

Aşağıda "Banka" ifadesiyle anılacak olan ve Antlaşmanın 129. Maddesiyle kurulan Avrupa Yatırım Bankası işbu Antlaşma ve bu Statünün hükümlerine uygun olarak oluşturulmuştur ve görev ve faaliyetlerini de aynı hükümlere uygun olarak yerine getirir.

Bankanın kurulacağı yer, Üye Devlet Hükümetlerinin ortak kararıyla tespit edilir.

Madde 2

Bankanın görevi, işbu Antlaşmanın 130. Maddesinde tanımlanmıştır.

Madde 3*

Antlaşmanın 129. Maddesi uyarınca, Bankaya Üye Devletler şunlardır:

- Belçika Krallığı;
- Danimarka Krallığı;
- Federal Almanya Cumhuriyeti;
- Yunanistan Cumhuriyeti;
- İspanya Krallığı;

* Bu metin, İSP/PORT Katılma Senedine eklenen 1 Nolu Protokolün 1.Maddesiyle değiştirilmiştir.

- Fransa Cumhuriyeti;
- İrlanda;
- İtalya Cumhuriyeti;
- Lüksemburg Büyük Dükalığı;
- Portekiz Cumhuriyeti;
- Büyük Britanya Birleşik Krallığı ve Kuzey İrlanda.

Madde 4

1. Bankanın sermayesi yirmi sekiz milyar sekiz yüz milyon ECU'dür. Bu sermaye aşağıdaki miktarlarda Üye Devletlerce taahhüt edilmiştir:

– Almanya	5 508 725 000
– Fransa	5 508 725 000
– İtalya	5 508 725 000
– Birleşik Krallık	5 508 725 000
– İspanya	2 024 928 000
– Belçika	1 526 980 000
– Hollanda	1 526 980 000
– Danimarka	773 154 000
– Yunanistan	414 190 000
– Portekiz	266 922 000
– İrlanda	193 288 000
– Lüksemburg	38 658 000 *

Hesap birimi, Avrupa Toplulukları tarafından kullanılan ECU olarak belirlenmiştir.** Güvernörler Kurulu, Yönetim Kurulunun

* 1.paragrafın birinci bendi İSP/PORT Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 2.Maddesiyle değiştirilmiştir.

** 1.paragrafın ikinci bendi 13 Mayıs 1981 tarihli Güvernörler Kurulu Kararıyla düzeltilmiştir gibidir (Avrupa Toplulukları Resmi gazetesi, No:L 311, 30 Ekim 1981).

teklifi üzerine hesap biriminin tanımında değişiklik yapabilir.*

Üye Devletler taahhüt edilen ödenmemiş sermayenin sadece kendi paylarına düşen miktarı oranında sorumludur.

2. Yeni bir üyenin kabulü, taahhüt edilen sermayenin bu yeni üyenin katkısına tekabül eden miktar kadar yükseltilmesini gerektirir.
3. Güvernörler Kurulu, oybirliğiyle, taahhüt edilen sermayenin artırılmasına karar verebilir.
4. Bir üyenin taahhüt edilen sermayedeki payı transfer edilemez, rehin edilemez ya da haczedilemez.

Madde 5

1. Üye Devletler taahhüt edilen sermayeden, 4. Maddenin 1. paragrafında belirlenen miktarların ortalama % 9,01367457'sine tekabül eden kısmını öderler.**
2. Taahhüt edilen sermayenin artırılması durumunda, Güvernörler Kurulu, oybirliğiyle, ödenmesi gereken oranı ve ödeme usullerini saptar.***
3. Yönetim Kurulu, Bankaya borç vermiş olanlara karşı yükümlü-

* 1.paragrafın ikinci bendi, Banka'nın Statüsüne ilişkin Protokolü değiştiren Antlaşmanın 1.Maddesiyle eklenmiştir.

** 1.paragraf, İSP/PORT Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 3.Maddesiyle değiştirilmiştir.

*** 2.paragraf, DAN/İRL/BK Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 3.Maddesiyle değiştirilmiştir.

lüklerini karşılamak için gerektiği ölçüde, taahhüt edilen sermayenin bakiyesinin ödenmesini isteyebilir.

Ödeme, her Üye Devlet tarafından, taahhüt edilen sermayedeki payı ile orantılı olarak Bankanın yükümlülüklerini karşılamak için ihtiyaç duyduğu döviz cinsinden gerçekleştirilir.*

Madde 6

1. Finanse edilecek projelerin niteliğine ve amacına göre, Bankanın belirli projelerin finansmanı için borç paraya ihtiyacı olması ve Yönetim Kurulunun gerekli kaynakları sermaye piyasalarından finanse edilecek projelerin nitelik ve amacına uygun şartlarda temin edemeyeceğini ortaya koyması hal ve ölçüsünde, Yönetim Kurulunun teklifi üzerine Güvernörler Kurulu, nitelikli çoğunlukla, Üye Devletlerin Bankaya özel faizle borç vermesine karar verebilir.
2. Özel borçlar, ancak Antlaşmanın yürürlüğe girmesini takip eden dördüncü yılın başından itibaren istenebilir. Bu borçlar toplam olarak 400 milyon hesap birimini, yıllık olarak da 100 milyon hesap birimini geçemez.
3. Özel borçların vadesi, Bankanın bu borçlar yoluyla vermeyi önerdiği kredi ve teminatların süresine göre belirlenir; bu süre yirmi yılı geçemez. Güvernörler Kurulu, Yönetim Kurulunun teklifi üzerine, nitelikli çoğunlukla özel borçların vadesinden önce geri ödenmesine karar verebilir.
4. Güvernörler Kurulu, sermaye piyasalarında faiz oranlarının seyrini ve seviyesini dikkate alarak farklı bir oran belirlemedikçe, özel borçların yıllık faiz oranı % 4'tür.

* 3.paragraf, DAN/IRL/BK Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 3.Maddesiyle değiştirilmiştir.

5. Özel borçlar, Üye Devletler tarafından, taahhüt ettikleri sermaye payları ile orantılı olarak verilir. Bu özel borçlar, talep edilmelerini izleyen altı ay içerisinde ilgili ülkenin para birimiyle ödenir.
6. Bankanın tasfiyesi halinde, Üye Devletlerin verdikleri özel borçlar ancak Bankanın diğer borçlarının ödenmesinden sonra ödenir.

Madde 7*

1. 4. Maddede belirlenen hesap birimine göre bir Üye Devletin parasının değerinin düşürülmesi halinde, o Devlet tarafından kendi ulusal parasıyla ödenen sermaye payının miktarı, para değerinde meydana gelen değişikliklerle orantılı olarak, bu Devletin Bankaya yapacağı ek bir ödeme yoluyla ayarlanır.
2. 4. Maddede belirlenen hesap birimine göre bir Üye Devletin parasının değerinin yükseltilmesi halinde, o Devlet tarafından kendi ulusal parasıyla ödenmiş olan sermaye payının miktarı, para değerinde meydana gelen değişikliklerle orantılı olarak, Bankanın bu Devlete yapacağı geri ödeme yoluyla ayarlanır.
3. İşbu Maddenin amacı doğrultusunda, 4. Maddede belirlenen hesap birimine göre bir Üye Devletin parasının değeri bu hesap birimi ile söz konusu para arasında piyasadaki faiz oranı esas alınarak tespit edilmiş bulunan konvertibilite oranına tekabül eder.
4. Güvernörler Kurulu, Yönetim Kurulunun teklifi üzerine, oybir-

* Bu madde, Yunanistan'ın Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 3.Maddesiyle değiştirilmiştir.

liğiyle, hesap birimi ile ifade edilen miktarların ulusal paralara veya ulusal paraların bu hesap birimine çevrilmesine ilişkin usulde değişiklik yapılabilir.

Ayrıca, Governörler Kurulu, Yönetim Kurulunun teklifi üzerine oybirliğiyle işbu Maddenin 1 ve 2. paragraflarında öngörülen sermaye ayarlamasına ilişkin usulleri belirleyebilir; bu ayarlamayla ilgili ödemeler senede en az bir defa yapılır.

Madde 8

Banka, bir Governörler Kurulu, bir Yönetim Kurulu ve bir İdari Komite tarafından yönetilir ve işletilir.

Madde 9

1. Governörler Kurulu, Üye Devletler tarafından tayin edilen Bakanlardan oluşur.
2. Governörler Kurulu, özellikle Ortak Pazarın gerçekleştirilmesi süreci ilerledikçe izlenecek hedefler ışığında, Bankanın kredi politikasına ilişkin genel direktifleri hazırlar.

Governörler Kurulu, bu direktiflerin uygulanmasını sağlar.

3. Governörler Kurulu, ayrıca:

(a) 4. Maddenin 3. paragrafı ve 5. Maddenin 2. paragrafı uyarınca taahhüt edilen sermayenin artırılıp artırılmayacağına karar verir;*

* (a) ve (c) bentleri DAN/IRL/BK Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 4.Maddesiyle değiştirilmiştir.

- (b) özel borçlar konusunda 6. Maddede öngörülen yetkileri kullanır;
 - (c) Yönetim Kurulu ve İdari Komite üyelerinin atanmaları veresen görevden alınmaları konusunda 11 ve 13. Maddeler ile 13(1) Maddesinin 2. bendinde öngörülen yetkileri kullanır;*
 - (d) 18. Maddenin 1. paragrafında öngörülen sapmalara izin verir ;
 - (e) Yönetim Kurulu tarafından hazırlanan yıllık raporu onaylar;
 - (f) yıllık bilanço ve kar-zarar hesabını onaylar;
 - (g) 4, 7, 14, 17, 26 ve 27. Maddelerde öngörülen yetki ve görevleri yerine getirir;**
 - (h) Bankanın iç tüzüğünü onaylar.
4. İşbu Antlaşma ve Statü çerçevesinde Governörler Kurulu, oybirliğiyle Bankanın faaliyetlerinin askıya alınmasına ve gerektiğinde tasfiyesine ilişkin bütün kararları almaya yetkilidir.

Madde 10***

İşbu Statüde aksine hüküm bulunmadıkça, Governörler Kurulunun kararları üyelerinin çoğunluğuyla alınır. Bu çoğunluğun

* (a) ve (c) bentleri, DAN/İRL/BK Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 4.Maddesiyle değiştirilmiştir.

** (g) bendi Banka Statüsü ile ilgili Protokolü değiştiren Antlaşmanın 3.Maddesiyle değiştirilmiştir.

*** Bu Madde, ÝSP/PORT Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 4.Maddesiyle değiştirilmiştir

taahhüt edilen sermayenin en az % 45'ini temsil etmesi gerekir. Guvernörler Kurulunun oylamaları Antlaşmanın 148. Maddesinin hükümleri uyarınca düzenlenir.

Madde 11

1. Yönetim Kurulu, kredi veya teminat verilmesi ve borçlanma konularında karar vermek üzere münhasır yetkiye sahiptir; verilen borçların faiz oranlarını ve teminatlardan alınacak komisyonları saptar; Bankanın, gerektiği şekilde yönetilmesini gerçekleştirir; Bankanın, işbu Antlaşma ve Statü hükümlerine ve Guvernörler Kurulu tarafından saptanan genel direktiflere uygun olarak yönetilmesini sağlar.

Yönetim Kurulu, mali yılın bitiminde Guvernörler Kuruluna bir rapor sunmak ve onaylanması üzerine bu raporu yayınlamakla yükümlüdür.

2. Yönetim Kurulu, yirmi iki yönetici ve on iki yedek üyeden oluşur.*

Yöneticiler beş yıllık bir dönem için Guvernörler Kurulu tarafından aşağıda gösterilen sayılarda atanırlar:

- Almanya Federal Cumhuriyeti tarafından aday gösterilen üç yönetici,
- Fransa Cumhuriyeti tarafından aday gösterilen üç yönetici,
- İtalya Cumhuriyeti tarafından aday gösterilen üç yönetici,
- Büyük Britanya Birleşik Krallığı ve Kuzey İrlanda tarafından aday gösterilen üç yönetici,
- İspanya Krallığı tarafından aday gösterilen iki yönetici,

* 2.paragrafın birinci, ikinci ve üçüncü bentleri İSP/PORT Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 5.Maddesiyle değiştirilmiştir.

- Belçika Krallığı tarafından aday gösterilen bir yönetici,
- Danimarka Krallığı tarafından aday gösterilen bir yönetici,
- Yunanistan Cumhuriyeti tarafından aday gösterilen bir yönetici,
- İrlanda tarafından aday gösterilen bir yönetici,
- Lüksemburg Büyük Dükalığı tarafından aday gösterilen bir yönetici,
- Hollanda Krallığı tarafında aday gösterilen bir yönetici,
- Portekiz tarafından aday gösterilen bir yönetici,
- Komisyon tarafından aday gösterilen bir yönetici.*

Yedek üyeler, Governörler Kurulu tarafından beş yıllık bir süre için aşağıda gösterilen sayılarda atanırlar:

- Almanya Federal Cumhuriyeti tarafından aday gösterilen iki yedek üye,
- Fransa Cumhuriyeti tarafından aday gösterilen iki yedek üye,
- İtalya Cumhuriyeti tarafından aday gösterilen iki yedek üye,
- Büyük Britanya Birleşik Krallığı ve Kuzey İrlanda tarafından aday gösterilen iki yedek üye,
- Danimarka Krallığı, Yunanistan Cumhuriyeti ve İrlanda tarafından ortak bir kararla aday gösterilen bir yedek üye,
- Benelüks ülkeleri tarafından ortak bir kararla aday gösterilen bir yedek üye,
- İspanya Krallığı ve Portekiz Cumhuriyeti tarafından ortak bir kararla aday gösterilen bir yedek üye,
- Komisyon tarafından aday gösterilen bir yedek üye.*

* 2.paragrafın birinci, ikinci ve üçüncü bentleri İSP/PORT Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 5.Maddesiyle değiştirilmiştir

Yöneticilerin ve yedek üyelerin görev süreleri yenilenebilir.*

Yedek üyeler, Yönetim Kurulunun oturumlarına katılabilirler. Bir Devlet veya ortak bir kararla birkaç Devlet ya da Komisyon tarafından aday gösterilen yedek üyeler, sırasıyla bu Devlet, bu Devletlerden biri veya Komisyon tarafından tayin edilen asillerin yerlerini alabilirler. Yedek üyeler, 12. Maddenin 1. paragrafı uyarınca bir veya birkaç asilin yerine geçmeleri veya bu amaçla temsile yetkili kılınmaları durumu dışında oy kullanma hakkına sahip değildirler.*

Başkan veya onun yokluğunda İdari Komitenin Başkan yardımcılarında biri, oylamaya katılmadan Yönetim Kurulunun oturumlarına başkanlık eder.

Yönetim Kurulu üyeleri, bağımsızlıkları ve yeterlilikleri kuşku götürmeyen kişiler arasından seçilir; bu üyeler sadece Bankaya karşı sorumludurlar.

Guvernörler Kurulu, bir yöneticinin ancak görevlerini yerine getirmek için gereken nitelikleri artık taşıyamaz hale gelmesi durumunda nitelikli çoğunlukla resen görevden almaya karar verebilir.

Yıllık raporun onaylanmaması Yönetim Kurulunun istifasını gerektirir.

4. Ölüm, gönüllü olarak ayrılma ya da resen görevden alınma veya toplu halde görevden ayrılma sonucu kadrolarda boşalma ortaya çıkarsa, 2. paragrafta saptanan kurallara göre yeni atamalar yapılır. Genel yenilenmeler dışında, üyelerin yerlerine, görev sürelerinin geri kalan kısmı için yeni atamalar yapılır.

* 2.paragrafın dördüncü ve beşinci bentleri Konsey Kararınının 37.Maddesinde yer alan DAN/IRL/BK Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 6.Maddesiyle değiştirilmiştir.

5. Guvernörler Kurulu, Yönetim Kurulu üyelerinin ücretlerini saptar. Yönetici ve yedek üyelerin görevleriyle bağdaşmayacak faaliyetleri belirler.

Madde 12

1. Her yöneticinin Yönetim Kurulunda bir oy hakkı vardır. Bankanın iç tüzüğü çerçevesinde belirlenecek usullere göre, her durumda oy hakkını bir başkasına devredebilir*
2. İşbu Statüde aksine hüküm bulunmadıkça, Yönetim Kurulunun kararları oy verme hakkına sahip kurul üyelerinin basit çoğunluğuyla alınır. Nitelikli çoğunluk 15 lehte oyu gerektirir.** Bankanın iç tüzüğü Yönetim Kurulunun karar alma yeter sayısını belirler.

Madde 13

1. İdari Komite, Yönetim Kurulunun teklifi üzerine Guvernörler Kurulu tarafından altı yıllık bir süre için atanan bir başkan ve altı başkan yardımcısından oluşur. Bu kişiler yeniden atanabilirler.***

Guvernörler Kurulu İdari Komitenin üye sayısını oybirliğiyle değiştirebilir.****

2. Yönetim Kurulunun teklifi üzerine Guvernörler Kurulu

* 1.paragraf, DAN/İRL/BK Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 7.Maddesiyle değiştirilmiştir.

** 2.paragrafın 2.cümlesi İSP/PORT Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 6.Maddesiyle değiştirilmiştir.

*** 1.paragrafın 1.bendi İSP/PORT Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 7.Maddesiyle değiştirilmiştir.

**** 1.paragrafın 2.bendi DAN/İRL/BK Katılma Senedine eklenen 1 nolu Protokolün 9.Maddesiyle değiştirilmiştir.

da nitelikli çoğunlukla, İdari Komite üyelerini resen görevden almaya karar verebilir.

3. Başkanın yetkisi ve Yönetim Kurulunun denetimi altında, İdari Komite, Banka'nın cari işlerinin yürütülmesinden sorumludur.

Özellikle borç alınması, kredi ve teminatlar verilmesi konularında Yönetim Kurulunun kararlarını hazırlar; bu kararların uygulanmasını sağlar.

4. İdari Komite, borç alma ile borç ve teminat verme önerileri hakkındaki görüşlerini oy çokluğuyla belirler.
5. Governörler Kurulu, İdari Komite üyelerinin ücretlerini saptar ve görevleri ile bağdaşmayan faaliyetleri belirler.
6. Yargısal olan veya olmayan konularda Bankayı, Başkan veya herhangi bir engeli olması halinde başkan yardımcılarında biri temsil eder.
7. Banka memurları ve çalışan personel Başkanın otoritesi altındadır. Başkan tarafından işe alınır veya çıkarılırlar. Personel seçiminde yalnızca kişisel yetenekler ve mesleki nitelikler değil, Üye Devletlerin uyruklarının dengeli dağılımı da dikkate alınmalıdır.
8. İdari Komite ve Banka personeli sadece Bankaya karşı sorumludurlar ve görevlerini tam bir bağımsızlık içinde yerine getirirler.

Madde 14

1. Governörler Kurulu tarafından ehliyetleri göz önüne alınarak atanan üç üyeden oluşan bir Komite her sene Banka işlemlerinin ve defterlerinin usulüne uygun olup olmadığını denetler.

2. Bu komite kar-zarar hesabının ve bilançonun muhasebe kayıtlarına uygunluğunu ve bunların aktif kıymetler ve sorumluluklar açısından Bankanın durumunu doğru olarak yansıtıp yansıtmadığını teyit eder.

Madde 15

Banka her Üye Devlet ile bu Devlet tarafından tayin edilen merci aracılığıyla iletişim kurar. Banka, mali işlemlerin yürütülmesinde, ilgili Üye Devletin emisyon Bankasına veya bu Devlet tarafından kabul edilmiş diğer mali kurumlara başvurur.

Madde 16

1. Banka, kendisiyle benzer alanlarda faaliyet gösteren bütün uluslararası kuruluşlarla işbirliği yapar.
2. Banka, faaliyette bulunduğu ülkelerdeki banka ve mali kuruluşlarla işbirliği yapmak için gerekli bütün temas imkanlarını araştırır.

Madde 17

Guvernörler Kurulu, bir Üye Devlet veya Komisyonun talebi üzerine veya resen işbu Statünün 9. Maddesi uyarınca kendisi tarafından saptanan direktifleri kararlaştırıldıkları şartlarda yorumlar veya tamamlar.

Madde 18

1. İşbu Antlaşmanın 130. Maddesinde belirlenen görev çerçevesinde diğer kaynaklardan makul şartlarda fonlar temin edilememesi halinde Banka, Üye Devletlerin Avrupa'daki topraklarında gerçekleştirilecek yatırım projeleri için ortaklarına, özel sektör ve kamu kuruluşlarına kredi verir.

Bununla birlikte Yönetim Kurulunun teklifi üzerine, Guvernörler Kurulunun oybirliğiyle kendisine tanıdığı istisna yoluyla, Banka, Üye Devletlerin tamamen ya da kısmen Avrupa'daki toprakları dışında gerçekleştirilecek yatırım projeleri için krediler verebilir.

2. Krediler, olanak ölçüsünde diğer finansman kaynaklarının da kullanılması şartıyla verilecektir.
3. Bir Üye Devletin dışında bir teşebbüs veya bir kuruluşa borç verildiği zaman, Banka, bu borcu topraklarında projenin gerçekleştirileceği Üye Devletin bir teminatı ya da yeterli diğer teminatlar şartına bağlar.
4. Banka, Antlaşmanın 130.Maddesinde öngörülen faaliyetlerin gerçekleştirilmesi için, kamusal veya özeltişebbüsler, ya da kuruluşlar tarafından akdedilen borçları garanti edebilir.
5. Banka tarafından verilen borç ve teminatların toplam tutarı taahhüt edilen sermayenin, % 250' sini geçemez.
6. Banka, kambiyo risklerine karşı, kredi ve teminat sözleşmelerine uygun gördüğü hükümleri koyarak kendini korur.

Madde 19

1. Banka tarafından verilecek borçların faiz oranlarının ve teminat komisyonlarının sermaye piyasasında geçerli olan şartlara uyarlanması ve getireceği gelirlerin Bankanın yükümlülüklerini yerine getirmesine, masraflarını karşılamasına ve 24. Madde uyarınca bir ihtiyat fonu oluşturulmasına imkan verecek şekilde hesaplanması gerekir.
2. Banka, faiz oranlarında indirim yapmaz. Finanse edilecek projenin niteliği göz önüne alınarak, faiz oranında indirimin

uygun görülmesi halinde, ilgili Üye Devlet veya bir başka kurum, faiz indiriminin işbu Antlaşmanın 92. Maddesinde belirlenen kurullarla bağdaşması ölçüsünde, faizin ödenmesi için yardımda bulunabilir.

Madde 20

Banka borç ve teminat işlemlerinde, aşağıdaki ilkelere uymak zorundadır:

1. Banka, fonların Topluluğun yararına en akılcı biçimde kullanılmasını sağlar.

Banka, yalnız:

- (a) faiz ödemeleri ve itfanın, imalat sektöründeki teşebbüslerce yürütülen projelerde işletme kârlarıyla karşılandığı durumlar ile projenin gerçekleştirildiği devletin taahhüdü ile veya başka yollarla karşılandığı durumlarda; ve
- (b) projenin uygulanmasının genel olarak ekonomik verimliliğin artmasına katkıda bulunduğu durumda ve Ortak Pazarın gerçekleşmesine destek olması halinde;

borç veya borçlara karşılık teminat verebilir.

2. Banka, alacaklarının tahsilini teminat altına almak için haklarının korunması böyle bir durumu gerektirmedikçe teşebbüslerden hiçbir çıkar sağlayamaz, yönetimlerinde hiçbir sorumluluk üstlenemez.
3. Alacaklarını, sermaye piyasasında devredebilir ve bu amaçla, borçlularından tahvil veya başka senetler çıkarmalarını isteyebilir.
4. Gerek Banka, gerek Üye Devletler, verilen borçları belirli bir Üye Devlet içinde kullanılma şartına bağlayamazlar.
5. Banka borç verme işlemini uluslararası ihaleler düzenlenmesi şartına tabi tutabilir.

6. Banka, topraklarında projenin uygulanacağı Üye Devletin karşı çıktığı hiçbir projeyi tamamen veya kısmen finanse etmez.

Madde 21

1. Borç veya teminat başvuruları Bankaya Komisyon kanalıyla ya da topraklarında projenin gerçekleştirileceği Üye Devlet kanalıyla yapılır. Bir teşebbüs borç veya teminat talebi için Bankaya doğrudan da başvurabilir.
2. Komisyon kanalıyla yapılan başvurular görüşünü almak için topraklarında projenin gerçekleştirileceği Üye Devlete sunulur. Bir Üye Devlet kanalıyla yapılan başvurular, görüşünü almak için Komisyona sunulur. Bir teşebbüs tarafından doğrudan yapılan başvurular ilgili Üye Devlete ve Komisyona sunulur.

İlgili Üye Devletler ve Komisyon en fazla iki aylık bir süre içinde görüşlerini bildirmek zorundadır. Bu süre içerisinde bir cevap alınamazsa, Banka söz konusu projeye herhangi bir itirazda bulunulmadığı görüşüne varabilir.

3. İdari Komite tarafından kendisine sunulan borç veya teminat talepleri hakkındaki kararları Yönetim Kurulu verir.
4. İdari Komite kendisine sunulan borç veya teminat taleplerinin işbu Statünün, özellikle de 20. Maddenin hükümlerine uygun olup olmadığını inceler. Eğer İdari Komite borç veya teminat verilmesi lehinde görüş bildirirse, sözleşme taslağını Yönetim Kuruluna sunar; İdari Komite lehte görüşünü kendisinin gerekli gördüğü şartlara tabi tutabilir. Eğer İdari Komite borcun veya teminatın verilmesine karşı çıkarsa, ilgili belgeleri kendi görüşüyle birlikte Yönetim Kuruluna sunar.

5. İdari Komitenin olumsuz görüş bildirmesi halinde, Yönetim Kurulu söz konusu borç veya teminatı oybirliğiyle karar almadıkça veremez.
6. Komisyonun olumsuz görüş bildirmesi halinde, Yönetim Kurulu, ilgili borç ve teminatı ancak oybirliğiyle verebilir, Komisyon tarafından görevlendirilen yönetici bu oylamaya katılmaz.
7. İdari Komite ve Komisyonun olumsuz görüş bildirmesi halinde, Yönetim Kurulu söz konusu borcu veya teminatı veremez.

Madde 22

1. Banka, görevlerini yerine getirmek için gerekli fonları uluslararası sermaye piyasalarından ödünç alarak temin eder.
2. Banka, bir Üye Devlette iç piyasada senet ihracına uygulanan hukuki düzenlemeler çerçevesinde veya o Üye Devlette bu tür düzenlemelerin bulunmaması halinde ilgili Üye Devlete tasarlanan borçlanma konusunda anlaşmaya varıldığı takdirde, söz konusu Üye Devletin sermaye piyasasında borçlanabilir.

İlgili Üye Devletin yetkili mercileri ancak o Devletin sermaye piyasasında kaygılanmayı gerektirecek ciddi bozulma varsa muvafakat vermeyi reddedebilir.

Madde 23

1. Banka, yükümlülüklerini yerine getirmek için acilen ihtiyaç duymadığı kullanılabilir fonları aşağıdaki şartlarda kullanabilir:
 - (a) para piyasalarında plasman yapabilir;
 - (b) 20. Maddenin 2. paragrafındaki hükümler saklı kalmak kaydıyla, Banka, bizzat kendisi veya borçluları tarafından piyasaya sürülen menkul kıymetleri alabilir veya satabilir;

(c) amaçlarıyla ilişkili diğer her türlü mali işlemi yapabilir.

2. 25. Madde hükümleri saklı kalmak kaydıyla, Banka, yatırımlarının idaresinde kendi borç verme işlemlerini yürütmek için veya kendisi tarafından verilen teminat ya da borçlardan doğan taahhütlerini yerine getirmek için doğrudan gerekli olmayan hiçbir arbitraj yapamaz.
3. Banka, işbu Maddenin kapsadığı alanlarda, Üye Devletlerin yetkilileriyle veya bu Devletlerin emisyon Bankalarıyla uyum içinde hareket eder.

Madde 24

1. Taahhüt edilen sermayenin %10'una kadar bir ihtiyat akçesi aşamalı olarak oluşturulur. Eğer Banka pasiflerinin durumu gerekli kılıyorsa, Yönetim Kurulu ek rezervler oluşturmaya karar verebilir. Bankanın, yükümlülüklerini yerine getirmek ve masraflarını karşılamak için gerekli olmadıkça, bu ihtiyat akçesi tamamlanıncaya kadar:
 - (a) 5. Madde uyarınca Üye Devletlerce yatırılacak meblağlardan Bankanın verdiği borçlardan elde edilen faiz gelirleri;
 - (b) (a) bendinde sözü edilen borçların geri ödenmesiyle fonlardan Bankanın verdiği borçlar üzerinden elde edilen faiz gelirleri bu ihtiyat akçesinin kaynağını oluşturur.
2. İhtiyat akçesinin kaynakları her an bu fonun amaçlarını karşılayabilecek şekilde yatırılmalıdır.

Madde 25

1. Banka, işbu Statünün 23. Madde hükümlerini de göz önüne alarak, Antlaşmanın 130. Maddesinde tanımlanan ve amacına uygun

- mali işlemleri gerçekleştirmek için bir Üye Devlet parası cinsinden elinde bulundurduğu varlıkları bir diğer Üye Devlet parasına çevirmeye her zaman yetkilidir. Banka, ihtiyaç duyduğu para cinsinden nakde veya likit varlıklara sahipse, mümkün olduğu ölçüde bu yola gitmekten kaçınır.
2. Banka, Üye Devletlerden birinin parası cinsinden elde bulundurduğu varlıkları ilgili üye Devletin rızası olmadan üçüncü bir ülke parasına çeviremez.
 3. Banka, sermayesinin altın veya konvertibl döviz olarak ödenmiş kısmını ve Topluluk dışı piyasalardan ödünç aldığı diğer paraları serbestçe kullanabilir.
 4. Üye Devletler, sermayenin ödenmesi için gerekli dövizler ile topraklarında gerçekleştirilecek projeler için Bankanın verdiği veya garanti ettiği borçların faizlerini, Bankadan borç alanların emrine vermeyi taahhüt ederler.

Madde 26

Eğer bir Üye Devlet işbu Statüden doğan üyelik yükümlülüklerini, özellikle de taahhüt ettiği sermaye payını ödemek veya özel olarak borç vermek ya da aldığı borçların faizini ödemek yükümlülüğünü yerine getirmezse, nitelikli çoğunlukla karar alan Governörler Kurulunun kararıyla bu Üye Devlete veya uyruklarına verilecek borç veya garantiler askıya alınabilir.

Bu karar, ne o Devleti ne de uyruklarını Bankaya karşı olan yükümlülüklerinden kurtarmaz.

Madde 27

1. Eğer Governörler Kurulu Bankanın faaliyetlerini askıya almaya karar verirse, varlıkların gerektiği gibi kullanımını, korunmasını ve saklanmasını ve taahhütlerin yerine getirilmesini

- sağlamak için gerekli işlemler dışında, bütün faaliyetlerini derhal durdurur.
2. Bankanın tasfiyesi durumunda, Governörler Kurulu, tasfiye memurları tayin eder ve onlara tasfiyeyi gerçekleştirmeleri için talimatlar verir.

Madde 28

1. Banka, Üye Devletlerin her birinde, ulusal mevzuatla tüzel kişilere tanınan en geniş hukuki yetkileri kullanır: özellikle menkul ve gayri menkul mallar edinebilir veya devredebilir ve yasal süreçlerde taraf olabilir.

(2. bend, Birleşme Antlaşmasının 28. Maddesinin ikinci paragrafı ile kaldırılmıştır)

[Bkz: Birleşme Antlaşmasının aşağıdaki şekilde ifade edilen 28. Maddesinin ilk paragrafı:

Avrupa Toplulukları, işbu Antlaşmaya eklenen protokolle belirlenen şartlar içerisinde Üye Devletlerin topraklarında görevlerini yerine getirmek için gerekli ayrıcalık ve dokunulmazlıklardan yararlanırlar. Aynı durum, Avrupa Yatırım Bankası için de geçerlidir.]

2. Bankanın malları, hangi şekilde olursa olsun, bütün el koyma veya istimlak işlemlerinden muaftır.

Madde 29

Banka, borçluları, alacaklıları veya üçüncü şahıslar arasında ortaya çıkacak uyuşmazlıklar, Adalet Divanına verilen yetkiler saklı kalmak kaydıyla, yetkili ulusal mahkemeler tarafından karara bağlanır.

Banka, her Üye Devlette temsilcilik kurar. Bununla birlikte, Banka, bir sözleşmeyle şubesini özel olarak açabilir veya tahkim prosedürü öngörebilir.

Bankanın mal varlığına ancak bir mahkeme kararıyla el konulabilir veya haciz uygulanabilir.

Roma'da bin dokuz yüz elli yedi yılının Mart ayının yirmi beşinci günü yapılmıştır.

P.H SPAAK

J.Ch. SNOY ET D'OPPUERS

ADENAUER

HALLSTEIN

PINEAU

F.FAURE

Antonio SEGNI

Gaetano MARTINO

BECH

Lambert SCHAUS

J.LUNS

J.LINTHORST HOMAN

Almanya'nın iç ticareti ve buna bağlı

sorunlara ilişkin

Protokol

YÜKSEK AKİT TARAFLAR,

Almanya'nın bölünmüş olması nedeniyle halen mevcut koşulları GÖZ
ÖNÜNDE BULUNDURARAK,

İşbu Antlaşmanın eki olan aşağıdaki hükümler üzerinde
ANLAŞMIŞLARDIR:

1. Federal Almanya Anayasası ile yönetilen Alman topraklarında ve bu Anayasanın uygulanmadığı Alman toprakları arasındaki ticari faaliyetler Almanya iç ticaretine dahil olduğundan işbu Antlaşmanın Almanya'da uygulanması mevcut ticaret rejiminde hiç bir değişiklik gerektirmez.
2. Her Üye Devlet Almanya Anayasası ile yönetilmeyen Alman toprakları ile yaptığı tüm ticari anlaşmalardan ve bunların uygulanması ile ilgili hükümlerden diğer Üye Devletleri ve Komisyonu haberdar eder. Her Üye Devlet bu uygulamaların ortak pazarın ilkeleri ile ters düşmemesi ve özellikle diğer Üye Devletlerin ekonomilerine zarar vermemesi için uygun tedbirler almaya özen gösterir.
3. Her Üye Devlet, başka bir Üye Devletin Almanya Anayasası ile yönetilmeyen Alman toprakları ile gerçekleştirdiği ticari faaliyetlerden kendisi için doğabilecek güçlükleri önlemek için uygun tedbirler alabilir.

Roma'da, bin dokuz yüz elli yedi yılının Mart ayının yirmi beşinci günü yapılmıştır.

P.H SPAAK

J.Ch. SNOY ET D'OPPUERS

ADENAUER

HALLSTEIN

PINEAU

F.FAURE

Antonio SEGNI

Gaetano MARTINO

BECH

Lambert SCHAUS

J.LUNS

J.LINTHORST HOMAN

Avrupa Ekonomik Topluluğu
Adalet Divanı Statüsüne İlişkin
Protokol

AVRUPA EKONOMİK TOPLULUĞUNU KURAN ANTLAŞMANIN YÜKSEK AKİT TARAFLARI,

İşbu Antlaşmanın 188. Maddesinde öngörülen Adalet Divanı Statüsünü tespit etmeyi ARZU EDEREK, bu amaçla,

MAJESTELERİ BELÇİKA KRALI:

Ekonomik İşler Bakanlığı Genel Sekreteri, Hükümetler arası Konferans nezdinde Belçika Heyeti Başkanı Baron J.Ch.SNOY ET D'OPPUERS'i;

FEDERAL ALMANYA CUMHURBAŞKANI:

Büyükelçi, Hükümetlerarası Konferans nezdinde Alman Heyeti Başkanı Profesör Dr. Carl Friedrich OPHÜLS'ü;

FRANSA CUMHURBAŞKANI:

Hukuk Profesörü, Hükümetlerarası Konferans nezdinde Fransız Heyeti Başkan Yardımcısı Bay Robert MARJOLIN'i;

İTALYA CUMHURBAŞKANI:

Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı, Hükümetlerarası Konferans nezdinde İtalyan Heyeti Başkanı Bay V. Badini CONFALONIERI' yi;

ALTES RUAYAL LÜKSEMBURG BÜYÜK DÜŞESİ:

Lüksemburg Büyük Dukalığı Büyükelçisi, Hükümetlerarası Konferans nezdinde Lüksemburg Heyeti Başkanı Bay Lambert

SCHAUS'u;

MAJESTELERİ HOLLANDA KRALİÇESİ:

Hükümetlerarası Konferans nezdinde Hollanda Heyeti Başkanı Bay J. LINTHORST HOMAN'ı

Tam yetkili temsilcileri olarak atamışlardır.

Yukarıdaki temsilciler, yerinde ve usulüne uygun bulunan yetki belgelerinin değişiminden sonra Avrupa Ekonomik Topluluğunu kuran Antlaşmaya eklenecek olan aşağıdaki hükümler üzerinde ANLAŞMIŞLARDIR.

Madde 1

Bu Antlaşmanın 4. Maddesi ile öngörülen Adalet Divanı kurulmuştur ve faaliyetlerini anılan Antlaşmaya ve işbu Statü hükümlerine uygun olarak yerine getirir.

BAŞLIK 1

YARGIÇLAR VE SAVCILAR

Madde 2

Göreve başlamadan önce her Yargıç aleni bir birleşimde görevini tarafsızca ve vicdanına göre yerine getireceğine ve Divan müzakere sonuçlarının gizliliğini koruyacağına dair yemin eder.

Madde 3

Yargıçlar yargı dokunulmazlığına sahiptirler. Görevleri sona erdikten sonra da, verdikleri sözlü ya da yazılı beyanlar da dahil olmak üzere, resmi sıfatlarıyla yaptıkları işler ile ilgili olarak dokunulmazlıkları devam eder.

Adalet Divanı, Genel Kurulda bu dokunulmazlığı kaldırabilir.

Dokunulmazlığı kaldırıldıktan sonra bir Yargıç hakkında ceza davası ikame edilirse, o Yargıç, herhangi bir Üye Devlette ancak en yüksek ulusal yargı organı üyelerinin yargılandığı bir yargı merciinde yargılanabilir.

Madde 4

Yargıçlar siyasi veya idari hiçbir görev alamazlar.

Yargıçlar, kazanç karşılığı olsun ya da olmasın, Konsey istisnai bir karar ile bu madde hükmünden muaf tutmadıkça hiçbir şekilde başka bir iş ile meşgul olamazlar.

Yargıçlar görevi üstlenirken, görevin ifası sırasında ve görev bitiminden sonra görevlerinden doğan yükümlülükleri yerine getirmeyi ve özellikle de görevin sona ermesinden sonra belli işlerin ve ayrıcalıkların kabulünde dürüst ve titiz davranacaklarına şerefleri üzerine söz verirler.

Bu konuda tereddüde düşülmesi halinde kararı Adalet Divanı verir.

Madde 5

Olağan yenilenme ve ölümlerin dışında Yargıçların görevleri istifa ile son bulur.

İstifa eden Yargıcın istifa dilekçesi Konsey Başkanına iletilmek üzere Adalet Divanı Başkanına sunulur. Bu son bildirim ile makamı boşalmış olur.

6. Maddenin uygulandığı hallerin dışında görevden ayrılan Yargıç, yerine başkası atanana kadar görevini sürdürür.

Madde 6

Bir Yargıç, ancak Divan Yargıç ve Savcılarının kendisinin görevinin gerektirdiği şartları ya da görevinin gerektirdiği yükümlülükleri artık yerine getiremediğine oybirliğiyle karar vermeleri durumunda görevinden alınabilir ya da emeklilik veya bunun yerine geçebilecek haklardan yoksun bırakılabilir. Bu kararın alındığı görüşmelerin hiçbirine ilgili yargıç katılamaz.

Adalet Divanı Başkatibi Divan kararını Avrupa Parlamentosu Başkanı ve Komisyon Başkanına iletir ve kararı Konsey Başkanına tebliğ eder.

Eğer yargıç hakkında görevden el çektirme kararı alındıysa bu son tebliğ ile makamı boşalmış olur.

Madde 7

Görev süresi dolmadan ayrılan Adalet Divanı üyesinin yerine görev süresinin geri kalan bölümü için bir Yargıç atanır.

Madde 8

2 ila 7. Madde hükümleri Savcılara da uygulanır.

BAŞLIK II

ORGANİZASYON

Madde 9

Divan Başkatibi, Adalet Divanı huzurunda görevini tarafsız bir şekilde ve vicdanına göre yerine getireceğine ve Divan müzakerelerinin gizliliğini koruyacağına dair yemin eder.

Madde 10

Başkatibin Divana katılmadığı durumlarda Adalet Divanı vekaleten bir Katibin seçilmesini sağlar.

Madde 11

Divana, çalışmalarını yürütebilmesi için memurlar ve diğer hizmetliler tahsis edilir. Bunlar Başkanın yetkisi altında Başkatibe karşı sorumludurlar.

Madde 12

Konsey, Adalet Divanının önerisi üzerine oybirliği ile Yardımcı Raportörler atayıp bunların görev kapsamlarını belirleyebilir. Yardımcı Raportörlerden iç tüzük kuralları uyarınca Divanda bakılmakta olan davaların hazırlık soruşturmalarına katılmaları ve Raportör görevi yapan Yargıç ile işbirliği içinde olmaları istenebilir.

Yardımcı Raportörler bağımsızlıkları kuşku götürmeyen ve gerekli hukuki niteliğe sahip kişiler arasından seçilirler. Bu Yardımcı Raportörler Konsey tarafından atanırlar ve görevlerini

tarafsızca ve vicdanlarına göre yerine getireceklerine ve Divan müzakerelerinin gizliliğini koruyacaklarına Divan huzurunda yemin ederler.

Madde 13

Yargıçlar, Savcılar ve Başkatipler Adalet Divanının bulunduğu yerde ikamet etmek zorundadırlar.

Madde 14

Adalet Divanı sürekli çalışma halinde bulunur. Adli tatilin süresi Divan tarafından için gerekleri göz önünde bulundurularak belirlenir.

Madde 15*

Divan kararları ancak oturumlarda tek rakamlı üye sayısı mevcut ise geçerli sayılır. Genel Kurul halindeki oturumlarda alınan kararlar ancak yedi üyenin hazır bulunması ile geçerli sayılır. Dairelerin kararları ise ancak üç Yargıç tarafından alınmaları durumunda geçerli sayılır; eğer bir dairenin Yargıç oturuma katılmıyorsa, iç tüzükle belirtilen şartlar dahilinde başka bir daireden bir Yargıç oturuma çağrılabilir.

Madde 16

Daha önce dava taraflarından birinin temsilciliğini, danışmanlığını ya da avukatlığını üstlenmiş ya da bunlar hakkında mahkeme üyesi, soruşturma komisyonu üyesi ya da bir başka sıfatla karar vermek için çağrılmış olan Yargıç ya da Savcılar davanın görülmesine katılamazlar.

Eğer bir Yargıç ya da Savcı özel bir sebepten ötürü kendisinin belli bir davanın karara bağlanmasına ya da

* DAN/İRL/BK Katılma Senedinin 20.Maddesi ile değiştirilen metin.

soruşturmasına katılmaması gerektiği görüşündeysen bunu Başkana bildirir. Eğer Başkan özel bir nedenden ötürü bir Yargıç ya da Savcının belli bir davanın karara bağlanmasına ya da araştırılmasına katılmaması gerektiği görüşündeysen ilgili kişiye bunu bildirir.

İşbu Maddenin uygulanmasında herhangi bir güçlük doğarsa kararı Adalet Divanı verir.

Herhangi bir taraf ne Yargıcın uyuğu gerekçesiyle ne de Divan ya da Divanın herhangi bir dairesinde kendi uyuğundan bir Yargıcın bulunmadığı gerekçesiyle Divanın ya da Divanın herhangi bir dairesinin kompozisyonunun değiştirilmesi için başvuruda bulunamaz.

BAŞLIK III

YARGILAMA USULÜ

Madde 17

Devletler ve Topluluk kurumları Divanda her mesele için atanmış ayrı bir görevli tarafından temsil edilirler; bir danışman ya da Üye Devletlerden birisinin barosuna kayıtlı bir avukat bu vekile yardım edebilir.

Diğer taraflar Üye Devletlerden birisinde avukatlık yapma yetkisine sahip bir avukat ile temsil edilirler.

Adalet Divanı huzuruna çıkan bu vekil, danışman ve avukatlar , görevlerini bağımsız bir şekilde yerine getirmeleri için gerekli olan hak ve dokunulmazlıklardan iç tüzükle belirtilen şartlar dahilinde yararlanırlar.

Divan, huzurdaki danışman ve avukatlara karşı, iç tüzük uyarınca normal olarak mahkemelere tanınan yetkilere sahiptir.

Yasaları uyarınca , kendilerine mahkeme önünde taraf vekili olarak bulunma yetkisi verilen ve bir Üye Devlet uyrukluğunda bulunan üniversite öğretim üyeleri, bu Madde ile Divan önünde avukatlara verilen yetkilere sahip olurlar.

Madde 18

Divandaki yargılama usulü yazılı ve sözlü olmak üzere iki bölümden oluşur.

Yazılı yargılama usulü, dava dilekçelerinin, yazılı beyanların, savunmaların ve görüşlerin, gerekiyorsa karşı cevapların ve ayrıca davanın çözümüne yardım etmek amacı ile sunulan her türlü yazı ve belgelerin ya da bunların onaylı suretlerinin taraflara ve kararları dava konusu olan Topluluk kurumlarına iletilmesinden ibarettir.

Bildirimler, iç tüzükle öngörülen sıra ve sürede Divan Başkatibi tarafından yerine getirilir.

Sözlü usul ise, Raportör görevi yapan Yargıcın sunduğu raporun okunmasından, vekillerin, danışmanların ve bir Üye Devlette avukatlık yapma yetkisine sahip avukatların ve Savcılarının iddianamelerinin ve gerekiyorsa tanık ve bilirkişilerin Adalet Divanı tarafından dinlenmesinden ibarettir.

Madde 19

Başkatibe verilen dava dilekçesi ile Adalet Divanında dava açılmış olur. Dava dilekçesi davacının adını ve sürekli adresini,

imza sahibinin sıfatını, dava edilen tarafın adını, uyuşmazlığın konusunu ve kanuni dayanaklarının kısa açıklamalarını içerir.

Dava dilekçesine, gerektiğinde, iptali istenen kararın metni ya da işbu Antlaşmanın 175. Maddesinde belirtilmiş olan durumlarda, sözü edilen Maddeye göre öngörülen davet tarihini kanıtlayan bir belge eklenir. Dava dilekçesine bu belgeler eklenmemişse Başkatip, davacıdan bunları makul bir süre içinde getirmesini talep eder; dava hakkı bu belgelerin davanın açılması için öngörülen süre bittikten sonra getirilmiş olması sebebiyle düşmez.

Madde 20

İşbu Antlaşmanın 177. Maddesinde öngörülen durumlarda, bir davayı durduran ve Divana başvuran bir Üye Devlet mahkemesi bu kararı kendi isteğine göre Divana iletir. Divan Başkatibi bu kararı ilgili taraflara, Üye Devletlere ve Komisyona ve ayrıca Konseyden çıkan bir kararın geçerliliği ya da yorumu dava konusu ise Konseye bildirir.

Bu bildirimden sonraki iki ay içinde taraflar, Üye Devletler, Komisyon ve gerektiğinde Konsey, Divana dilekçe ya da yazılı görüşler sunabilir.

Madde 21

Divan, taraflardan gerekli bulunduğu tüm dokümanların ibrazını ve tüm bilgilerin verilmesini talep edebilir. Bu talebin reddi halinde Divan bu durumu tutanak ile tespit eder.

Divan, ayrıca, bu davaya taraf olmayan Üye Devlet ve kurumlardan bu davanın çözüme bağlanması için gerekli bulunduğu tüm bilgileri talep edebilir.

Madde 22

Divan her zaman, kendisinin seçtiği kişileri, kuruluşları, resmi mercileri, komite ve diğer kuruluşları bilirkişi olarak görevlendirilebilir.

Madde 23

Tanıklar, iç tüzükle belirlenecek şartlara uygun olarak dinlenirler.

Madde 24

Mahkemeye gelmeyen şahitlere karşı Divan, iç tüzükle belirtilen şartlar dahilinde mahkemelere tanınan genel yetkileri kullanır ve para cezaları verebilir.

Madde 25

Tanıklar ve bilirkişiler, iç tüzükle öngörülen şekilde ya da kendi ülkelerinin hukuk düzenlerinin tanık ve bilirkişiler için öngördüğü şekilde yeminli ifade verirler.

Madde 26

Adalet Divanı, tanık ya da bilirkişinin sürekli ikamet ettiği yerdeki mahkemede dinlenmesi için talimat verebilir.

Bu talimat, iç tüzükle belirtilen şartlar dahilinde uygulanmak üzere yetkili adli makama gönderilir. İstinabenin ifasıyla ilgili evraklar aynı şartlarda Adalet Divanına iade edilir.

Adalet Divanı, gerektiğinde, taraflara yüklemek yetkisi saklı kalmak kaydıyla yargılama giderlerini üstlenir.

Madde 27

Her Üye Devlet, bir şahidin ya da bilirkişinin yeminini ihlalini hukuk davalarına bakan kendi mahkemelerinin huzurunda işlenmiş bir suçmuş gibi değerlendirir. Divanın şikayeti üzerine Üye Devletler suçluyu kendi yetkili mahkemelerinde yargılar.

Madde 28

Adalet Divanı önemli nedenlerden ötürü resen ya da tarafların talebi üzerine başkaca karar vermedikçe duruşma alenidir.

Madde 29

Divan duruşma esnasında bilirkişileri, tanıkları ve bizzat tarafları sorgulayabilir. Bununla birlikte, taraflar ancak temsilcileri tarafından savunulabilirler.

Madde 30

Her duruşma tutanağa geçirilir ve Divan Başkanı ile başkatip tarafından imzalanır.

Madde 31

Duruşma cetveli Divan başkanı tarafından kararlaştırılır.

Madde 32

Adalet Divanı müzakereleri gizlidir ve gizli kalır.

Madde 33

Kararlar gerekçelidir. Kararlarda yargılamaya katılan Yargıçların adları da bulunur.

Madde 34

Kararlar, Divan Başkanı ve Divan Başkatipli tarafından imzalanır, aleni bir oturumda okunurlar.

Madde 35

Masraflar konusunda Adalet Divanı karar verir.

Madde 36

Adalet Divanı Başkanı, işbu Antlaşmanın 185. Maddesinde öngörülen yürütmeyi durdurma, 186. Madde gereğince ihtiyati tedbir uygulanmasına ve 192. Maddenin son paragrafına uygun olarak cebri icranın durdurulmasına, gerektiği ölçüde işbu Statünün hükümlerine uymayan ve yargılama usulü yönetmeliğinde tespit edilecek olan bir basit yargılama usulüne göre karar verebilir.

Başkanın bulunmaması halinde, onun yerine iç tüzükte belirtilen şartlar dahilinde başka bir Yargıç görev yapar.

Başkanın ya da vekilinin emirleri geçici nitelik taşır ve Divanın esasa ilişkin kararını hiçbir bakımdan etkilemez.

Madde 37

Üye Devletler ve Topluluk kurumları Adalet Divanında görülmekte olan davalara müdahil olarak katılabilirler.

Üye Devletler arasındaki, Topluluk kurumları arasındaki ya da Üye Devletler ile Topluluk kurumları arasındaki davaların dışında, herhangi bir kişi de eğer Adalet Divanında görüşülen dava sonucunun kendisini ilgilendirdiğini kanıtlamışsa bu davalara müdahil olarak katılma hakkına sahiptir.

Müdahil tarafın dilekçesinde yer alan iddiaların konusu ancak taraflardan birinin iddialarını destekleyici nitelikte olabilir.

Madde 38

Usulüne uygun olarak çağrılan davalı, yazılı bir savunma sunmaz ise karar onun yokluğunda verilir. Bu karara, tebliğden itibaren 1 ay içinde itiraz edilebilir. Adalet Divanının aksine kararı olmadıkça bu itiraz gıyaben verilen kararın uygulanmasını durdurmaz.

Madde 39

Üye Devletler, Topluluk kurumları ve diğer tüm gerçek ve tüzel kişiler kendi haklarına zarar veren, kendilerinin bulunmadığı bir davada alınan bir karar hakkında iç tüzükte belirtilen durum ve şartlarda üçüncü şahıs itirazında bulunabilirler.

Madde 40

Eğer bir kararın anlamı ve kapsamı bakımından kuşku var ise Adalet Divanı, konunun açıklanmasında haklı bir yararı olduğunu kanıtlayan herhangi bir tarafın ya da herhangi bir Topluluk kurumunun başvurusu üzerine bu kararı yorumlar.

Madde 41

Adalet Divanından, yargılamanın yenilenmesi, ancak dava üzerinde belirleyici etkiye sahip olan ve kararın verilmesinden önce gerek Adalet Divanınca gerekse yargının yenilenmesini isteyen tarafça henüz bilinmeyen bir hususun öğrenilmesi halinde talep edilebilir.

Yargılamanın yenilenmesi davası, kesin olarak yeni hususların var olduğunu tespit eden ve bu hususların yargılamanın yenilenmesini gerekli kılan niteliklere sahip olduğunu kabul eden ve bu nedenle başvurunun yerinde olduğunu açıklayan Adalet Divanının kararı ile açılmış olur.

Karar tarihinden itibaren on yıllık bir sürenin bitiminden sonra yargılamanın yenilenmesi talep edilemez.

Madde 42

Mesafeler dikkate alınarak tanınan süreler iç tüzüğe göre belirlenir.

İlgili taraf beklenmedik olayların ya da mücbir sebebin varlığını kanıtlarsa sürenin geçmesi sonucunda hiçbir hakkını yitirmez.

Madde 43

Sözleşme dışı sorumluluk ile ilgili olarak Topluluk hakkında açılacak davalar, buna neden olan olayın meydana gelmesinden itibaren beş yıllık bir sürenin geçmesiyle zaman aşımına uğrar. Zaman aşımı, dava dilekçesinin Adalet Divanına verilmesi ya da zarar gören tarafın daha önce Topluluğun ilgili kurumlarına başvurması ile kesilir. Bu son durumda dava 173. Maddenin ikinci paragrafında öngörülen iki aylık bir süre içinde açılır; gerektiğinde 175. Maddenin ikinci paragrafı uygulanır.

Madde 44

İşbu Antlaşmanın 188. Maddesinde öngörülen Adalet Divanı iç tüzüğü, bu Statü ile konulacak hükümlerin dışında, bu Statünün uygulanması ve gerektiğinde eksiklerini gidermesi için gerekli tüm hükümleri içerir.

Madde 45

Konsey oybirliği ile, işbu Statü hükümlerinde, işbu Antlaşmanın 165. Maddesinin son paragrafı doğrultusunda aldığı tedbirlerin gerekli kılacağı tamamlayıcı uyarlamaları yapabilir.

Madde 46

Yemin töreninden hemen sonra, Konsey Başkanı işbu Antlaşmanın 167. Maddesinin ikinci ve üçüncü paragraflarına uygun olarak ilk üç yılın bitiminden sonra görev süreleri yenilenecek olan Yargıç ve Savcılar kura ile belirler.

Doğruluğunu onaylayarak aşağıda adları yazılı tam yetkili temsilciler işbu Antlaşmayı imzalamışlardır.

Brüksel'de bin dokuz yüz elli yedi yılının Nisan ayının on yedinci günü yapılmıştır.

J.Ch. SNOY ET D'OPPUERS

C.F. OPHÜLS

Robert MARJOLIN

Vittorio BADINI

Lambert SCHAUS

J. LINTHORST HOMAN